

KIBRIS

GAZETESİ

KIBRIS

*Kıbrıs'taki değerli
meslektaşlarımızın
okulu olmaktan
gurur duyuyoruz.*

GAZETECİLİK BİZİM İŞİMİZ...

Bu Sayıda

Hüseyin Güven Günceli yakalıyoruz	3
Nezire Gürkan Geleceğe taşınacak birçok ilk...	4
Erten Kasımoğlu ''Taraflı'' veya ''Tarafsız'' olmak !	5
Hakan Kahvecioğlu ''Parti Gazetesi'' mi yoksa ''Patron Gazetesi'' mi ?	6
Ferhat Atik Tarafsızlık arayışı ütopyiktir	8
Doğuş Özokutan Çiftçioğlu Kıbrıs Türk basınının dünü bugünü...	10
Hüseyin Alkan Tarafsızlık tartışması ve gazeteciliğin temellerine dönmek	14
Fatma Arpalıklı Kurumsallaşmaya giden yolda BRTK ve TAK'ın yönetim yapıları	16
Canan Onurer Kuzey Kıbrıs'ta intrnet medyasında gelinen son nokta	20
Kıbrıs Türk Basınının Dört Çınarı Devrildi	22
Simge Çerkezoğlu Bizim Mahalle	30
Dr. Nikolaos Stelya Kıbrıs'ta bağımsız medya mı dediniz!	34
Hüseyin Sayıl Nostalji	36
Kemal Darbaz Neoliberal politikalar, devlet ve medya	40
Mustafa Azizoşlu Karikatürist	44
Aytuğ Türkkkan Kıbrıs Türk basınına yeni gazeteler giriyor	46
Eftal Keser Gülümseyerek ve düşünerek okuyacağınız anılar	54
Özgül G. Mutluyakalı KTGB'den haberler	58
Gözde Süreç Sarı Eftal Gökhan (Gazetecilikte 50 yıl)	65

Hüseyin GÜVEN
Gazeteciler Birliği Başkanı
husguven@yahoo.com

Günceli Yakalıyoruz

Değerli okuyucu...

Medya dergimizin yedinci sayısı ile karşınızdayız. Dergimiz uzun aralıklarla yayınlanan bir dergi olmasına karşın, yayın kurulumuzun isabetli konu seçimleriyle günceli yakalamayı başardığımızı inanıyorum. Bu sayımızda ana konu olarak belirlenen medyanın bağımsızlığı, tarafsızlığı veya ne kadar bağımsız ve tarafsız olduğu halen tartışılan ve önümüzdeki dönemde daha fazla tartışılacağı anlaşılan bir konu...

Halen, Haberdar gazetesinin yayını durdurmasıyla 12'ye düşen günlük gazetelerimize önümüzdeki dönemde 4 yeni gazetenin daha katılacağı artık herkes tarafından biliniyor. Henüz resmi bir açıklama yapılmasa da, önümüzdeki aylarda ülkemizde 4 yeni 'Patron Gazetesi' daha yayımlanmaya başlanacak. Bu dönemde parti gazetesi-patron gazetesi ikileminin daha da yoğun bir tartışma ortamı yaratacağını düşünüyorum. Elbette bunu yaşayarak göreceğiz. Şimdiden çıkacak olan gazetelerin yayın politikaları hakkında görüş ortaya koymak doğru olmaz.

Ancak, büyük sermaye sahiplerinin, hele de yurt dışından ülkemize gelen sermaye sahiplerinin gazetelerinin bağımsız, tarafsız olduğunu kanıtlamak için epey uğraş vermeleri gerekeceğini düşünüyorum. Ülkemizdeki gazete sayısının fazla olduğunun söylenmesine karşın, yayın hayatına başlayacak 4 yeni gazetenin, meslektaşlarımıza iş olanağı demek olduğunu, bunun da bizi mutlu ettiğini söylemek gerek.

Bu arada, geçmiş sayılarımızda bolca konu ettiğimiz Medya Etik Kurulu konusunda da birkaç söz etmek isterim. Evet, nihayet Etik Kurulumuzun oluşumunu tamamladık ve çalışmaya başladık. Beklediğimizin ötesinde de başvuru aldık. Zaman zaman olumsuz eleştiriler de almamıza karşın, konunun tartışılması bizi mutlu ediyor. Süreç içinde kurulun görevinin daha iyi anlaşılacağına inanıyorum. Medyamız, etik sorunlarını çözdüğü sürece daha saygın bir noktaya gelecektir.

Görüşmek üzere...

Medya

Sahibi:
K.T Gazeteciler Birliği

Yayın Kurulu:
Nezire Gürkan, Aysu Basri Akter,
Hüseyin Sayıl, Zafer Kodan

Mesarya

ajans

Grafik Tasarım:
Handan Evre
gazetecilerbirligi@yahoo.com
www.gazetecilerbirligi.com
Tel: 0392 22 57 796
Adres: Dr. Küçük Bulvarı,
Mehmet Ali Akpınar Sok. SOS Çocukköyü yanı
BRTK karşısı / Lefkoşa

Neziire GÜRKAN
Yayın Kurulu Başkanı
nezgurkan@yahoo.com

Geleceğe Taşınacak Birçok İlk...

Merhaba,

MEDYA'mız bu sayı yine özel dosyası, rutin sayfaları, bizden acı/tatlı haberleri, araştırma ve incelemelerle dopdolu...

Kasım başına planlanmasına karşın, özellikle peş peşe yaşanan ölüm olayları ve yeni gazeteleri sayfalarımıza taşıma kaygısıyla yaklaşık iki haftalık rötarla sizlere ulaşabildik.

'Taraflılık/Sahiplik' ana dosyasıyla sektörle ilgili kalıcı kaynak oluşturabilecek bir çok bilginin, araştırma/derleme ve röportajın yer aldığı MEDYA, Bizim Mahalle'den Kayıt Dışı'na, Nostalji'den bizden röportajlara kadar geleceğe taşınacak bir çok ilke imza atmaya devam ediyor.

Son günlerde basın camiasında üzüntü yaratan kayıplarımız, bu isimleri sayfalarımızda bugünlere ve geleceğe taşıyan MEDYA dergisinin önemini daha bir görünür kıldı inancındayız.

Bu sayıda ana dosya çerçevesinde BRT'den TAK'a, internet gazetelerinden yazılı basına kadar ulaşabileceğimiz her açıdan farklı kalemlerle konuyu irdelemeye çalıştık. Türkiye ve Rum basınına da katarak yorumlarla destekledik konuyu...

Röportaj konuğumuz ise Erdal Gökhan...

Gazetelerimizden biri kapanırken 4 yeni gazetenin yayına başlama hazırlıklarını da, ulaşabildiğimiz ve zamanımız elverdiğince gerek Bizim Mahalle'ye, gerek özel röportajlarla sayfalarımıza taşıdık.

Gazeteciler Birliği'nin meslek dergisi olarak 3 ayda bir yayınlanan MEDYA, ancak katkınız ve katılımınızla yaşam bulacaktır...

Sevgiyle...

'Taraflı' veya 'Tarafsız' olmak!

Erten KASIMOĞLU

Basında 'tarafsız' olmak..!

Aslında bu, bir yayın organının yayın hayatına atılırken ortaya koyduğu ilkeleri ile ilgilidir.

Bu ilkeler neyse, bundan taviz vermemek adına 'taraf olmak' aslında gazete, radyo-tv ve günümüzde internet yayınlarına 'kimlik' kazandıran bir durumdur..

Yayın organı, kendine belirlediği amaç ve ilkelere sadık kalarak, kamuoyunda ses getiriyor ve kitleleri yönlendirebiliyorsa, ama bunu yaparken farklı düşünce veya olayları da 'haber ve bilgi' olarak aktarabiliyorsa, işte bunun adı 'tarafsız yayıncılık' olur!

Bizim medyamızda uzun yıllar bu denge kurulamadı. Birçok gazete veya son 15-20 yıldır Radyo-Tv'lerin bir kısmı hala daha bu dengeyi kurmakta zorlanmaktadır.

Farklı düşünce kesimlerinin yaptıklarını veya söylediklerini yayın akışı içine alma tereddütü gösteren, daha açıkcası çöpe atan ve konu ile ilgili salt kendi düşünce ve amaçları doğrultusundaki gelişmeleri yayın programına almakla yetinen medya kuruluşlarımız zaman zaman rahatsız edici bir biçimde de göze batıyor..

Sadece kendine yakın olan siyasi partiyi ön plana çıkarmak, sadece kendi düşünce yapısına uygun STÖ (Sivil Toplum Örgütleri) faaliyetlerini kamuoyuna aktarmak, sadece kendine reklam veren kurum-kuruluşların faaliyetlerine yer vermek gibi daha örneklerini artırabileceğimiz, yayın anlayışına ve bu anlayışı içinde barındıran organlara basın veya medya demek yerine 'propaganda bülteni' demek daha yerinde olur.

Bir bakanımızın haber veya açıklamaları, partisinin resmi yayın organında okuyucuya büyük puntolu manşetlerle aktarılırken; o manşette eleştirilen ya da yanıt hakkı olan bir başka kişi, siyasi parti veya STÖ'nün ne söylediğine veya yaptığına tek satır yer verilmez.

İşte bu, fanatik 'taraf' gazeteciliğidir. Tabii ki, dediğim gibi bu gibi yayınlara 'gazetecilik' ürünü 'gazete' denilmez.

Bunlar, bana göre şekilce ve 'hammadde' malzemesi olarak belki birer gazete görünümünde olabilir ama, gazeteciliğin doğru haber, doğru ve tarafsız bilgi, objektif yorum gibi temel ilkelerinden çok uzak birer 'parti bültenleri'dir.

Ülkemizde sayıları çok olmasa bile, bu tür gazeteleri ağırlıklı olarak yine 'partililer' alır. Veya almak zorundadır. Parti aidatı gibi, abone aidatları toplanır ve bu gibi gazetelere maddi kaynak sağlanmaya çalışılır.

Geriye kalanların 'taraf' veya 'tarafsız' olmaları haber ve yorum içerikleri ile son yıllarda 'dengeli' bir noktaya doğru gelişme göstermektedir.

Son yıllarda diyorum... Çünkü Kıbrıs Türk basını uzun yıllar 'mücadele basını' olarak işlevini yürütürken, dönemin toplumsal hassasiyetleri, gazeteleri de sadece 'milli dava' çıkarlarına odaklanmayı zorunlu kılmıştı...

Zaten o dönemlerde gazete çıkarıp, gazetecilik yapmanın da temel hedefi bu 'ulusal dava' değil miydi? Yıllarca süren bu gelenek, belli dönemlerde 'kırılma' gösterse bile, Kıbrıs Türk basını 1970'li yıllardan başlayan ve yenilikçi döneme kadar bu kalıptan çıkamamıştır.

Son 30 yıldır, teknolojik yeniliklerin de büyük etkisi ile Kıbrıs Türk basını farklı düşünce, ilke ve amaçları doğrultusunda çeşitlenmeye başlamış, hem habercilik hem de fikir ve düşünce yayıncılığı, hem de sosyo-kültürel ve sportif amaçlı yayıncılıkta çağdaşlaşma sürecini başlatmıştır. Bu süreçte 'taraflı' olmak veya 'tarafsız' olmak gibi bir sorgulamanın bedelini ödeme lüksüne hiçbir medya kuruluşu tahammül edemez.

Sorgulamayı da elinin altında her türlü teknolojik olanağa sahip okuyucu veya izleyici kitleleri yapacak olduktan sonra, 'taraf olmanın amacı ve kitlelere getirisi ne olur, tarafsız olmanın amaç ve kitlelere getirisi ya da götürüsü ne olur' diye bakılarak bir sonuç ortaya çıkar ki, her yayın organının gündemde gelişen olaylar konusunda aynı tavrı ve düşüncüyü ortaya koyması zaten 'doğaya' aykırıdır.

Ama işte 'tarafsızlık', gündeme gelen olaylarla ilgili her bilgiyi, her gelişmeyi, her döküman veya karşılıklı değerlendirmeyi okuyucu veya izleyiciye olduğu gibi aktarma görevini yerine getirmektir.

Okur ve izleyiciyi, farklı farklı kesimler olsa bile onları, gelişen olaylar karşısında tarafsız kaynaklardan gelen bilgilerle donatmaktır.

Yani açıkcası 'fikir ve yorum'da taraf olma doğallığını yitirmeden, okuyucuya bilgi ve haber aktarmada 'tarafsızlık'... Bizim medyamız için de geçerli olması gereken bu...

“Parti Gazetesi” mi yoksa

“Patron Gazetesi” mi?

Hasan KAHVECİOĞLU
hasankahvecioglu@yahoo.com

Benim çocukluk ve ilk gençlik yıllarımda, Kıbrıs'ta iki tane günlük Türkçe gazete yayımlanıyordu... Halkın Sesi ve Bozkurt...

Halkın Sesi; 14 Mart 1942'de yayın yaşamına atıldığında, Dr. Fazıl Küçük ilk yazısında “Artık SÖZ yaşamıyor. Memleket dilsizdir. Biz Türk halkı dünyanın bu karışık ve karanlık günlerinde etrafımızda olup bitenlerden habersiz, boşluk içindeyiz” diyordu.

Tabii; Halkın Sesi'nin doğumundan itibaren son 70 yılı ele aldığımızda, bu dönemde günlük ve haftalık birçok gazete yayın yaşamına katıldı, çeşitli sürelerle yayın yaptılar ama günümüze kadar gelebilen yalnızca Halkın Sesi oldu...

Bugün, 12 tane günlük gazete ile çok renkli, çok kavgalı, çok yanlışlı, çok dikkatsiz, çok niyetli bir medya yaşamımız var.

1942 başında toplumda “Gazete” yoktu. Dr. Küçük bunu bir “toplumsal boşluk” olarak görüyordu. Yani; Halkın Sesi'nin ortaya çıkışı bir “siyasi” gereksinimin sonucuydu...

Bu yaklaşım; yerine oturmuş demokrasilerdeki “ticari medya” normları ile açıklanamazdı. Kıbrıslı Türkler “dilsizdi” ve o günlerdeki temel ihtiyaç bu “boşluğu” doldurmaktı.

Daha sonraki yıllarda medya faaliyetleri hep “mücadele basını” ya da “dava basını” olarak yürütüldü.

Benim; içinde “rol” alma ve “gözleme” olanağı bulunduğum medyamızın son 45 yıllık dönemi hep böyle geçti diyebilirim.

Gençlik yıllarımda uzun süre gözlemediğim ve yazarları arasında yer aldığım Bozkurt gazetesinin daha “piyasa” ağırlıklı, daha magazinsel ve daha “ticari” olduğunu söylemek mümkündür.

Yani; Bozkurt “siyasi” bir gerekçe ile ve bir “parti organı” olarak yayımlanmıyordu. Ancak, dönem BEY dönemi (Bayraktar+Elçilik+Yönetim) ve 50'li yılların ortalarından itibaren basın üzerinde ağır bir “askersel vesayet” vardı.

Sözünü ettiğim iki gazete bunu “memnuniyetle” içselleştiriyor ve medyada yegane norm “milli dava” oluyordu.

Tabii; bu “çizgi” dışına çıkmayı denemiş, “resmi tez”lere karşı gazeteler (Cumhuriyet gibi) de yayımlandı bu dönemde... Ancak kurşunla ve kanla susturuldular...

Kısacası; Kıbrıs'ta Türk medyası uzun yıllar hep “siyasetin” aracı oldu... Medyaya ticari kaygılar değil, siyasi kaygılar yön verdi...

Nereye kadar?

Çok yakın yıllara, günlere kadar... Eğer, 1976'da çok partili düzene geçişimizi bir “kilometre taşı” olarak kabul edersek, bu dönem ve sonrasında “mücadele basını”nın bir eksen kaymasına uğradığımızı söyleyebiliriz.

Toplum içinde siyasi partiler örgütlendikçe, “demokrasi” gereksinimi daha çok görünür olmaya, duyumsanmaya başladı.

“Çok partili yaşam” başlamıştı ancak, “askeri

vesayet” tüm kurumları ve anlayışları ile “sivil” yönetimin derinliklerinde yaşamını sürdürüyordu.

Tutucu, statükocu yönetimlerin elindeki “devlet medyası” tam bir “propaganda makinesi” gibi çalışıyordu... BRT, muhalif partilerin ve siyasi karşıtların “ses”lerine yer vermek şöyle dursun, onlara “hain” muamelesi yapıyordu.

İşte bu dönemde “parti gazeteleri” çok önemli bir “işlev” gördüler. “Statüko”nun sınırlarını zorladılar. Sistemle çatıştılar. Mahkemelerde yargıldılar, ağır cezalar ödediler, ancak “medya”nın “fikirsel” yapısına önemli katkılar sağladılar.

Toplum içinde bazı kesimler, “parti gazetesi” diyerek bu “gerçeğe” burun kıvırıyorlardı. Bunların içinde, patron gazetesinde çalışan “sol kökenli” gazeteciler de var...

Patronun gazetesini “bağımsız” diye niteleyerek “parti gazetesi”ni küçümseyen, “bağımlı” sayan bir bağnazlık sergiliyorlardı...

Oysa ben; 1990’lı yıllarda “parti gazetelerinin” etkili olduğu bir dönemde “tekelci patron gazetesi”nin, nasıl bir propaganda mitralyözü gibi “medya”yı teslim aldığına, sözümona “gazeteci”leri “emir kulu” gibi çalıştırdığını, onları siyasi komplolarına alet ettiğini bire bir yaşayarak gördüm. Patronun gazetesi, tüm siyaset kurumunu hallaç pamuğu gibi atmış, dağıtımdan baskıya kadar neyimiz varsa tekelleştirmiş ve karşısında yalnızca Yenidüzen ve Ortam gibi iki “parti gazetesi” durabilmişti...

Siyasetimize 1990’lı yılların başında “tekelci medya patronu”nun yaptığı müdahale, aslında yeni bir dönemin başlangıcı olmuştur.

Bu kez; medya siyasetin değil, siyaset tekelci medyanın “maskarası” olmuştur.

Peki ama, siyaseti “medya” üzerinden bunca hırpalayan “medya patronu”nun derdi neydi? Pek tabii ki, siyasette nüfuz sahibi olmak, işlerini yürütürken “siyasetçi”yi dilediği gibi kullanmak, ülke kaynakları üzerinde söz sahibi olmak...

Bir “üniversite tezi” olabilecek kadar çetrefilli ve derslerle dolu olan bu yaşanmışlık, yakın siyasi ve medya tarihimize damgasını vurmuştur.

Medyamızda bugün “sesi kısıldığı için” zamanında kendini ifade aracı olarak “medya”yı kullanmak zorunda bırakılan “parti gazeteleri”,

medyamızın özgürlüğü, insanımızın haber alma hakkı gibi temel haklar çerçevesinde bir “sorun” değildir... Tam tersine fikirsel yaşama “katkı”larını görmezden gelemez...

Kâr amaçlı ya da nüfuz arayışlı siyasi niyeti olan patron ile “demokrasinin vazgeçilmez ögesi” diye Anayasa’ya yazdığımız siyasi partiler aynı “kefeye” konulamaz...

Zamanında bu konu tartışılırken hep bir örnek veriyordum... Patron, çıkarları gerekiyorsa, tiraj için, kar için “kocaman memeli” fotoğraflarla kadın istismarı yapmakta tereddüt etmeyebilir. (Bizde hiç tereddüt etmedi.) Ama; bir siyasi parti bunu yapamaz. Partinin mekanizmaları, kadın örgütleri buna izin vermez. Bizim gibi “okuyucu” tepkisinin olmadığı, insanların gazeteyi normal bir ülkedeki gereksinimlerin çok ötesinde nedenlerle satın aldığı bir ülkede böylesi bir “denetim” bile bence çok değerlidir.

Siyasal partilerin, ya da siyasi grupların ve örgütlenmelerin “ses”i olan, aracı olan bir “medya” modelinin son 70 yılımıza damga vurduğunu söylerken, 1990’larda başlayan yeni “akım”ı, yani siyasette nüfuz sahibi olmak için işadammın “medya”yı kullanmasını, günümüzün asıl büyük “sorun”u olarak gördüğümü de eklemeliyim.

Partiler yerine işadamları... Hem siyaset, hem ticaret yapacaklar... Siyasette nüfuz sahibi olacaklar, istedikleri politikacıyı, istedikleri gibi köşeye sıkıştıracaklar... İstediklerini koruyacaklar ve işlerini tıkayan, engelleyen herkesin canına ot tıkayacaklar... Böyle bir “ortam” var bugün... Giderek de çeşitleniyor... Adada büyük iş yapanlara “medya” çok cazip geliyor... Kumarhane işletmecisi, inşaatçı, turizmci “medya patronu” olmaya heveslendi...

Günümüzdeki “medya sahipliği manzaramız” ne yazık ki hiç de hoş değil...

Biz “tekelci patron gazeteciliğinden” kurtulalım derken “medya”mız, devlette iş takipçiliğinde sorunlar yaşayanların bunları çözme aracına dönüşme yoluna girmiş...

Tabii, “bir bölümü” ile...
Nereden nereye geldik?

Dava basını, mücadele basını, parti gazeteciliği, tekelci patron gazeteciliği ve şimdi de iş takipçisi gazetecilik...

Bizim “medya” hep siyasete, siyasetçiye, işadamına “araç” olmuş bu coğrafyada... Bu gidişle de bu “misyon”unu gözlerimizin içine sokmaya devam edecek...

Ferhat Atik
info@kkcteyk.org

Tarafsızlık arayışı ütopiktir

Tarafli olma kavramı artık tartışılır hale geldi. Çünkü daha haberin başında o haberi yapma ya da yapmama kararında başlıyor gazetecinin tarafsızlığı. Sonrasındaki her aşamada da tarafsızlık geliyor. İnsanın olduğu her işte bu böyle ve kaçamıyoruz bundan. Ancak tarafsızlık sınırlandırılmalı ve gazeteci kararı okuruna bırakacak noktada taraf olmaktan vazgeçmeli. Aksi tüm tavırlar mesleğe gölge anlamı taşır.

Tarafsızlık tartışılır duruma geldi demiştim ama bağımsızlık hiçbir tartışma kaldıramaz. Tek elden ödenen yüksek miktarda reklam gelirlerinden tutun da devletin düzenli reklam vermesine kadar bir çok konu bağımsızlığa gölge düşürmekte ve bu tüm dünyada yaşanmaktadır.

Medyanın temel görevi olan toplum adına denetlemek için eleştirmek amacı, bu durumu saptırır. Medyayı bilerek sessizleştirir.

*

Mehmet Altan bir söyleşisinde, gazetecilik ve gazeteler ile ilgili değerlendirmesinde şu ifadeleri kullanmıştı: “Gazeteler gazetecilik ilkelerine sadakatleri ölçüsünde başarılı, gazetecilik ilkelerinden uzaklaştıkları ölçüde de başarısız olurlar. Eksiği ya da avantajı da, ifa edilen meslekten yana olup olmama belirler. Başyazarlığımı yaptığım gazete de bu ölçüler içinde bakıyorum.”

Tarafli ve yandaş medya sorulduğunda da şunları söyledi Altan: “Medyaya işini yeryüzü standartlarında yapıyor mu, yapmıyor mu diye bakmaktan uzaklaştığımız ölçüde karşılıklı sıfat takma refleksi de hızlanıyor. Burada soru kimin yanında ya da karşıt olduğu değil, kimin işini kendi mesleğinin evrensel ilkelerine uygun olarak nasıl ve ne kadar yaptığıdır.”

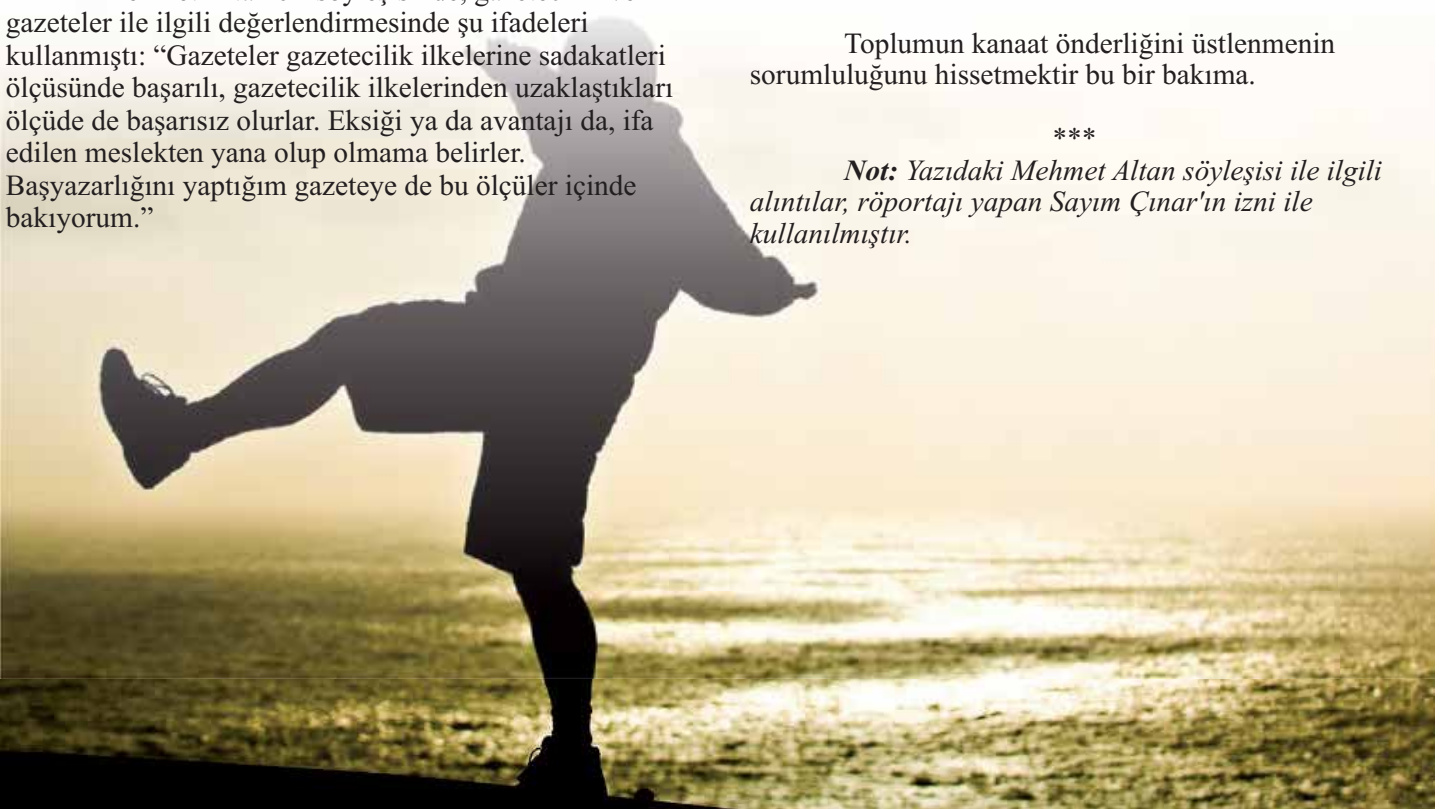
*

Gözle görülür bir gerçekle belirtmeliyim ki, tarafsızlık ne kadar bir manipülasyon yaratıyorsa, tarafsızlık arayışı da bir o kadar ütopiktir. İnsan duygusal bir hayat yaşar ve akli duygularının da etkisi altında kalır. Mesleki olarak tarafsızlık ideal olanın içinde kalan bir arayış olsa da, bunu duygusal insan tarafından bir çok nedenle bozulabileceğini bilerek medya aygıtlarından gelen enformasyonlarda seçici olmak zorundadırlar.

Ve bir not... Gazetecilik mesleğini icra ederken elbette meslek erbabı akli ve vicdanı arasına sıkışır zaman zaman. Mesele doğru kararı vermesi kadar, bu sıkışıklığı yaşayacak mesleki etiğe de sahip olmasıdır aslında.

Toplumun kanaat önderliğini üstlenmenin sorumluluğunu hissetmektir bu bir bakıma.

Not: Yazıdaki Mehmet Altan söyleşisi ile ilgili alıntılar, röportajı yapan Sayım Çınar'ın izni ile kullanılmıştır.

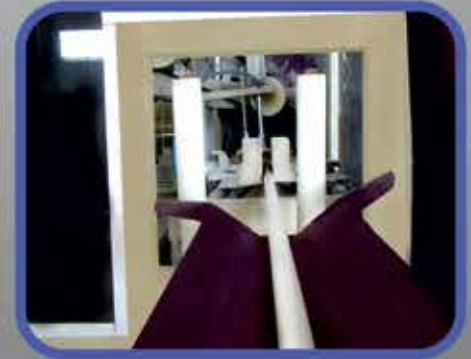
ALİ KARAVEZİRLER TİCARET LTD.

PVC Elektrik Tesisat Boruları

Her türlü bina elektrik müteahhitlik işleri, arsa parselasyon elektrik altyapı müteahhitlik işleri temiz, dürüst ve güven veren bir anlayış içerisinde itina ile yapılır.

MESARVA
0533 826 00 97

Adres:Ercan Kavşağı - İskele Yolu, Cihangir / Lefkoşa

Tel:232 50 50 - 232 51 00 Fax:232 50 52 Gsm: 0548 870 50 52 - 0533 861 44 34

E-mail: aktek01@hotmail.com

Kıbrıs Türk basınının dünü bugünü...

Doğuş Özokutan ÇİFTÇİOĞLU
dogusozokutan@gmail.com

1974 sonrası Kıbrıs'ın Kuzeyinde yayınlanan gazeteler incelendiğinde, genellikle kısa ömürlü oldukları görülür. Kuzey Kıbrıs'ta son 40 yılda yaklaşık 60'dan fazla gazete yayın hayatına başlarken, bunların 40 kadarı bir yıl gibi kısa sürede; 24 yıl yayınlanan Birlik Gazetesi istisna olmak üzere 10 kadarı da en fazla 10 yıl içinde yayın hayatına son verdi.

Bu dönemde yayına başlayıp hala basılan gazetelerin sayısı kısa süre öncesine kadar 13 iken, Haberdar Gazetesi'nin kapanmasıyla bu sayı 12'ye düştü. Ancak önümüzdeki günlerde yayın hayatına katılacak 3-4 yeni gazeteyle toplam sayının 15'i geçmesi bekleniyor.

Akademisyenler, ülke nüfusu ve günlük tirajların bu kadar az olduğu bir ülkede bu kadar fazla gazete yayınlanmasını

Kıbrıs Türk siyasi tarihine bağlıyor.

Kıbrıs Türk basınıyla ilgili yazdığı bir makalede, gazetelerin bir "mücadele aracı" olarak algılandığını anlatan Bekir Azgın, bu nedenle yayınlanan gazetelerin çoğu zaman zarar ederek kısa sürede kapandığını ifade ediyor.

1974 sonrasında Kıbrıs'ın Kuzeyinde yayınlanan gazetelere baktığımızda karşımıza şöyle bir tablo çıkıyor:

(Kaynak: Kıbrıs Türk Basın Tarihi isimli kitap- Kıbrıs Türk Gazeteciler Birliği- 2012)

Adı: Barış

Sahibi: Kıbrıs Türk Barış Kuvvetleri Alayı

Tarih: 1975-1976

Adı: Yarın

Sahibi: Yarn gazetecilik ve matbaacılık ltd
Tarih: 1976-1976

Adı: **Ulus**
Sahibi: Ulus Ltd. Adına Nejat Konuk
Tarih: 1976-1976

Adı: **Kurtuluş**
Sahibi: Toplumcu Kurtuluş Partisi
Tarih: 1976-1984

Adı: **Yön**
Sahibi: Yön Grubu adına Rauf Raif Denктаş
Tarih: 1978-1979

Adı: **Söz**
Sahibi: Kıbrıs Türk Öğretmenler Sendikası
Tarih: 1978-1987

Adı: **Yeni Devir**
Sahibi: Erten Kasımoğlu, Özer Hatay, Akay Cemal
Tarih: 1978-1979

Adı: **Ekonomi**
Sahibi: Kıbrıs Türk Ticaret Odası adına Genel Sekreter Taner Ataer
Tarih: 1979- 1988

Adı: **İşçi Postası**
Sahibi: Kıbrıs Türk İşçi Sendikaları Federasyonu
Tarih: 1980-1984

Adı: **Birlik**
Sahibi(genel yönetmen): Enver Emin
Tarih: 1980-2004

Adı: **Demokratik Halk**
Sahibi: Demokratik Halk Partisi
Tarih: 1980-1985

Adı: **Öncü**
Sahibi: Öncü Yayın Ltd.
Tarih: 1981- 1981

Adı: **Günaydın Kıbrıs**
Sahibi: VEB Ofset
Tarih: 1982-.

Adı: **Demokrasi**
Sahibi: Demokrasi Basın Yayın Ortaklığı

Tarih: 1982-1982
Adı: **Arayış**
Sahibi: Yurtsever Aydınlar Birliği
Tarih: 1982-1983

Adı: **Kıbrıs Postası**
Sahibi: Kipo Gazetecilik adına İsmet Kotak
Tarih: 1982-1992

Adı: **Yön (Sosyal Demokrat)**
Sahibi: Özkul Özyiğit- Raif Denктаş
Tarih: 1983-1986

Adı: **Bu Akşam Kıbrıs**
Sahibi (Yazı İşleri Müdürü): Ahmet Okan
Tarih: 1984-1984

Adı: **Doğuş**
Sahibi: Numan Ali Levent
Tarih: 1984-1985

Adı: **Atılım**
Sahibi: Toplumsal Atılım Partisi
Tarih: 1984-1985

Adı: **Dev-İş'in Sesi**
Sahibi: Devrimci İşçi Sendikaları Federasyonu adına Bayram Çelik
Tarih: 1985-1995

Adı: **Haber**
Sahibi: Akar Yayıncılık
Tarih: 1985-1985

Adı: **Özgürlük**
Sahibi: Hürrem Tulga
Tarih: 1985-1990

Adı: **Yürüyüş**
Sahibi: Aydın Arif
Tarih: 1985-1986

Adı: **Dayanışma**
Sahibi: Kıbrıs Türk Kamu Görevlileri Sendikası
Tarih: 1985-.

Adı: **Hafta**
Sahibi: Reşat Akar
Tarih: 1986-1987

Adı: Ak Güvercin

Sahibi: Toplumcu Kurtuluş Partisi
Tarih: 1987-.

Adı: Sportmence

Sahibi: Sportmence Gazetecilik
Tarih: 1986-1986

Adı: Emek

Sahibi: Yön-Sen, Bank-Sen, Koley-Sen
Tarih: 1987-.

Adı: Akrep

Sahibi: Akrep Yayıncılık
Tarih: 1988-1995

Adı: Mücahit

Sahibi: Kıbrıs Türk Mücahitler Derneği
Tarih: 1988-1988

Adı: Flaş

Sahibi: Ar-Rek Reklam Ajansı
Tarih: 1988-.

Adı: Milliyetçi Düşünce

Sahibi: Milliyetçi Düşünce Derneği
Tarih: 1988-1989

Adı: Yeni Doğuş

Sahibi: Yeni Doğuş Partisi
Tarih: 1989- ulaşılamadı

Adı: Yeni Gün

Sahibi: Derece Ofset adına Asil Nadir
Tarih: 1989-1991

Adı: Şafak

Sahibi: Dostluk Gazetecilik ve Matbaacılık Ltd.
Tarih: 1991-1991

Adı: Bozkurt

Sahibi: Bayburt Gazetecilik ve Matbaacılık adına Asil Nadir
Tarih: 1990-1990

Adı: Foto Flaş

Sahibi: Dostluk Gazetecilik ve Matbaacılık
Tarih: 1991-1992

Adı: Çağ-Ses

Sahibi: Kıbrıs Türk devlet Çalışanları Sendikası
Tarih: 1992-ulaşılamadı

Adı: Yeşil Ada

Sahibi: Yeni Umut yayıncılık
Tarih: 1995-1995

Adı: Hürriyet Kıbrıs

Sahibi: Dostluk Gazetecilik ve Matbaacılık adına Ertan
Birinci
Tarih: 1998-2000

Adı: Birleşik Kıbrıs

Sahibi: Birleşik Kıbrıs Basın Yayın Ltd.
Tarih: 2003-2010

Adı: Sözcü

Sahibi: Sözcü Yayıncılık adına Kazım Denizci
Tarih: 2007-.

Adı: Cumhuriyet Kuzey Kıbrıs

Sahibi: Açık Medya Şirketi adına Ata Atun
Tarih: 2003-2006

Adı: Spor Dünyası

Sahibi: Yücel hatay
Tarih: 2006-.

Adı: Çivi

Sahibi: Girne Grafik Basım Aş.
Tarih: 2007-2012

Adı: Halkçı Gazete

Sahibi: Hasan Kozoğlu
Tarih: 1979-1979

Adı: Turan Gazetesi

Sahibi :Faik Başaran
Tarih: 1980-1980

Adı: Demokrat Gazetesi

Sahibi: Demokrat Yayın Ortaklığı
Tarih: 1986-.

Adı: Haberdar

Sahibi: Fidel Danışmanlık Ltd.
Tarih: 2009- 2013

Yayınlanmaya devam eden gazeteler**Adı: Halkın Sesi**

Sahibi:Dr. Fazıl Küçük(gazetenin ilk yıllarında Dr. M. Fadıl Küçük ismini kullanmış, daha sonra Dr. Fazıl Küçük ismini benimsemiştir. Gazetenin günümüzdeki sahibi Halkın Sesi'dir)
Tarih: 1942

Adı: **Yenidüzen**

Tarih: 1975

Sahibi: Yenidüzen Gazetecilik (1975 yılında Cumhuriyetçi Türk Partili kadrolar tarafından kuruldu. 2001 yılına kadar gazetenin genel yayın yönetmenliğini parti merkez yönetim kurulundan biri üstlendi. 2001 yılında yeniden yapılanma sürecini açıklayarak, geleneksel hisse yapısı korunarak, gazetecilerin özerk yönetiminde yayınlanacağını duyurdu. Gazete daha sonra "United Medya Grup" çatısı altında yayınlarını sürdürdü)

Adı: **Ortam**

Tarih: 1981

Sahibi: Ortam Gazetecilik adına Mehmet Altınay (1984 yılında gazete sahipleri haklarını Toplumcu Kurtuluş Partisi'ne devretti. Günümüzdeki sahibi Toplumcu LTD'dir)

Adı: **Kıbrıs**

Tarih: 1989

Sahibi: A-N Graphics adına Asıl Nadir

Adı: **Yeniçağ**

Tarih: 1990

Sahibi: Yeni Kıbrıs Partisi

Adı: **Afrika** (Avrupa)

Tarih: 1997- devam

Sahibi: Avrupa Yayıncılık Ltd. Şti.

Adı: **Kıbrıslı**

Tarih: 2000

Sahibi: Hüröz Gazetecilik Matbaacılık Ltd. (Günümüzde yayın hakkı Trex Trading Ltd'nindir)

Adı: **Vatan**

Tarih: 1991

Sahibi: Yorum Yayıncılık

Adı: **Volkan** (Kıbrıs Volkan)

Tarih: 2001

Sahibi: Günay Yorgancıoğlu

Adı: **Güneş**

Tarih: 2004

Sahibi: Güneş Matbaacılık (Ağırlıklı Ulusal Birlik Partisi'yle ilgili haberlere yer vermekte)

Adı: **Kıbrıs Star**

Tarih: 2007

Sahibi: Star Medya Yayıncılık A.Ş. Yönetim Kurulu Başkanı Ali Özmen Safa

Adı: **Demokrat Bakış**

Tarih: 2007

Sahibi: Bakış Yayıncılık (Demokrat Parti Yayın günlük yayın organıdır)

Adı: **Havadis**

Tarih: 2009

Sahibi: Poli Investment Yayıncılık

Adı: **Gelecek**

Tarih: 2011

Sahibi: Olgu Basım Yayın Reklamcılık Ltd. (Araştırmamızı yaptığımız sıralarda dört yeni gazete daha baskıya hazırlanıyordu...)

ÖZSOY LTD.

* Her türlü emlak, inşaat ve tadilat işleriniz Birinci sınıf işçilikle yapılır.

* Hayal ettiğiniz her türlü ahşap işleri ücretsiz projelendirilir, titizlikle yapılır.

ÖZSOY LTD

1. Atatürk Cad, Ş.Özsoy Apt, Lefkoşa Tel: 22 73 409 - 227 14 09 Fax: 228 98 10

Email: ozsoyconstruction@hotmail.com

Tarafsızlık tartışması ve gazeteciliğin temellerine dönmek

HüseyinALKAN
alkanhuseyin@yahoo.com

Ana akım medyanın Gezi protestoları sırasındaki tavır, kamusal iletişimin ilk adımlarıyla birlikte başlayan “tarafsızlık” tartışmasını yeniden gündeme taşıdı.

Bazı akademisyenlere göre tarafsızlık diye bir şey olamayacağı için bu, anlamı olmayan ve çoktan rafa kaldırılmış bir tartışma olsa da bilginin sınırlı sayıda kanaldan çıktığı, yetersiz ve görece çok etkili olduğu bir dönemde ortaya çıkan “güven”, “tarafsızlık” ve “objektiflik”, bilginin ve yanlış bilginin artık her yerde olduğu dijital çağda her zamankinden daha fazla önem kazanıyor.

Cardiff Üniversitesi'nden Prof. Richard Sambrook'a göre, tarafsızlık ve objektiflik kavramları, profesyonel editoryal bir disiplini tanımlayacak gazetecilik normları olarak ortaya çıktı. Amaç, haberciliği bireysel ve siyasal önyargıdan uzak tutmak, gazeteciliğe güven duyulmasını sağlamaktır.

Günümüzde sıklıkla birbirlerinin yerine kullanılmalarına rağmen, tarafsızlık ve objektifliğin farklı anlamları var. Tarafsızlık önyargının olmaması, objektiflik de gerçekler ve kanıtların tespitiyle ilgili bir kavram. Bir başka ifadeyle, gazeteciliği propaganda, eğlence ve kurmacadan tarafsızlık ve objektiflik ayırıyor.

Güven açığı

Şimdi, bazı kesimlerce fikir serbest pazarının önünde bir engel olarak görülen bu disiplinlerin zayıflamasıyla birlikte habere daha fazla propaganda, kurmaca ve eğlencenin sızdığını görüyoruz.

Medya karakteristiğinin değiştiği bir ortamda tüm dünyada yayıncılar, düzenleyici kurumlar siyasetçiler ve gazeteciler geçen yüzyılın çözümlerini bu yüzyıla adapte edecek formüller arıyor.

Modern medyadaki güven açığını kapatmak için önerilen çözümler, daha fazla şeffaflık, objektifliğin yeniden tanımlanması, uygulamaya ilişkin yeni esaslar, yeni standartlar, teknoloji çözümleri ve eğitime ve medya okuryazarlığına daha fazla vurguyu içeriyor.

Bu çerçevede de, elde edilen bilginin kanıtlara dayanması, fikir çeşitliliğinin korunması ve özellikle yöntem ve değerlere ilişkin şeffaflık öne çıkıyor.

Fakat ana akım medyadaki sahiplik ilişkileri dikkate alındığında çözümün kolay olmadığı anlaşılıyor. Zira, mülkiyet, çıkar ve üretim ilişkileri tarafsızlığı imkansız kılıyor.

Dürüstlük standartları

Bu yüzden belki tartışmayı tarafsızlıktan çıkarıp, dürüstlüğe oturtmak gerekiyor.

Bu noktada, haddim olmayarak girdiğim sulardan çıkıp kendime, kendi önerilerime dönmek istiyorum.

Benim önerilerim vicdana odaklanıyor. Zira taraflılık içinde de vicdanlı olmak mümkün.

Haberleri seçerken, seçilmiş haberleri sunarken belli editoryal değerlerin gözetilmesi, haberin yalan olmaması, belli bilgilerin gizlenmemesi, sıfatlardan, hükümlerden kaçınılması, tüm tarafların görüşlerine yer verilmesi, yorumun izleyiciye-okuyucuya bırakılması ve bunun için yeterince veri sunulması gerekiyor.

Ayrıca, haberler sunulurken, konu hakkında hiçbir fikri olmayan insanların bundan sonra meseleyi takip edebilecek şekilde donatılması ve jargon kullanılarak farkında olmadan kurumların ve makamların yüceltilmesinin, haberi sadece belli insanların anlayabileceği şekle sokarak sıradan insanların bulvar medyasına itilmesinin önlenmesi de şart.

Bunun temelinde de insan odaklı gazetecilik yatıyor.

Mesele belki de her şeyi büyük laflar etmeden, izleyicilerle araya duvar örmeden anlatabilmekte. Kalitenin artırılması, her haberin nakış gibi işlenmesi, habere bir proje, bir prodüksiyon gibi bakılması, her sözcüğün çok insafıyla kullanılması, sunumda yaratıcı olunması ve haberin yazınsal hazzı olması medyaya güvenin yeniden tesis edilmesine yardımcı olabilir.

Haberler seçilirken de belli dengenin gözetilmesi, haberin habere konu olan kişilere değil okuyuculara, izleyicilere, dinleyicilere ait olduğu, haberin reklam, propaganda değil, bir anlamda kamuoyuna hesap verme platformu olduğu akılda tutulmalı.

Belli editoryal standartlara uyulması taraflılık sorununu bir anlamda ortadan kaldırıyor.

Dijital teknolojinin medyayı yeniden yapılandığı, hiçbir şeyi saklamanın mümkün olmadığı, alternatif medyanın ana akım medyanın tekelini kırdığı, sosyal medya üzerinden protestoların örgütlendiği, okuyucunun yarattığı içeriğin arttığı bir çağda, gazeteciler ve medya kuruluşlarının hem saygınlıkları hem de geleceği açısından gazeteciliğin temellerine dönmesi bir tercih değil, zorunluluk.

CN

Cahit Necipoğlu

“Siz Hayal Edin, Biz Yaratalım”

Adres: 37, Şht Ecvet Yusuf Cad. Yenişehir / LEFKOŞA
Tel: + 90 392 228 31 45 - +90 392 228 69 25 Fax: + 90 392 228 39 70
e-mail: gokhan@necipoglu.com web: www.necipoglu.com
Bilgi hattı: +90 392 444 1907

Kurumsallaşmaya giden yolda BRTK ve TAK'ın yönetim yapıları

Fatma ARPALIKLI
fatmaarpalikli@yahoo.com

İkisi de Kıbrıs Türk halkının toplum olgusundan, devletleşme sürecine taşınmasında verdiği mücadelede, halkın birliğinin sağlanmasında öncü olmuş kuruluşlar... BRTK (Bayrak Radyo Televizyon Kurumu) ve TAK (Türk Ajansı Kıbrıs)... Bu iki kurum, KKTC'nin kurulmasıyla yasalarla bağımsız kurum statüsüne kavuşsa da, hükümetlere olan bağımlılığı hâlâ baki. Bunun en belirgin nedenleri ise bütçelerinin, devlet tarafından karşılanması ve hükümet edenlerin, yönetimlerinde temsil edilmeleri.

BRTK'nın ilk müdürü Derviş Özer Berkem ile kurumun İdare Amirliği görevini yapan İnci Çelik; TAK'ta muhabir, Müdür ve Yönetim Kurulu başkanlığı yapan Emir Ersoy ile muhabirlik, haber editörlüğü ve Müdür Muavinliği görevinden sonra müdür olarak emekliye ayrılan Perihan Aziz, görev yaptıkları kurumların yönetimlerini değerlendirdi.

Değerlendirmeler, kurumsallaşmanın ardından siyasi erkin etkin olduğu, iyi bir yönetimin oluşmadığı ve yönetimlerin siyasetten bağımsız olmadığı yönünde.

Çelik: “Kurumsallaşmayla birlikte siyaset de girdi”

Bayrak Radyo Televizyon Kurumu'na 1967 yılı Eylül ayında mücahide olarak giren ve çeşitli kademelerde görev yapan İnci Çelik, kurumdan en son İdare Amiri olarak emekliye ayrıldı.

“O dönemde çok yokluk vardı ama sevgi saygı çerçevesinde işler güzel giderdi” diyen Çelik, 1983 öncesi çalışanların Amme Hizmeti Komisyonu'nca atandığını, 50/83 sayılı yasayla kurumsallaşma sonrası ise kurumun kendi atamalarını kendisinin yaptığını vurguladı.

O dönemde kurumda çalışan sayısının 200'le sınırlı olduğunu hatırlatan Çelik, BRTK'ya kurumsallaşmayla birlikte siyasetin de girdiği görüşünde: “1983'den sonra siyaset girdi. Daha fazla Erdal Onurhan'ın atanmasıyla bu başladı. Alt kadro da değişmişti ve dönem dönem memur aldılar”.

Kaşiyeli kavramının oluşumu

Günümüzde kurum çalışanları arasında en fazla tartışılan bir statü olan 'kaşiyeli' sözcüğünün toplu iş sözleşmesinde nasıl yer aldığını da anlattı Çelik...

“Kurumsallaşmadan sonra geçici personel zaten vardı. Radyo ve televizyon hizmetlerinde yetenek isteyen durumlarda dışarıdan atanan insanlar vardı. Çalıştıkları saatler üzerinden ödeme yapılıyordu. (Sayı:35/1993) BRTK Yasası sonrası bu durum arttı. Bir metot düşünüldü. Memur haklarının özü alınarak statü oluşturuldu ve ücret belirleyerek en son barem uygulamasına gidildi. Statüyle izin, doğum gibi haklar verildi. Kadrolar açılmadığından istihdamlar kaşiyeli yapıldı. Statü olarak sözleşmeli de vardı ancak bunların sayısı da belirgindi. Artık BRTK için yeni bir yasa değişikliği gerekiyor...”

Berkem: “Güzel bir yönetim şekli hiçbir zaman kurulamadı”

Bayrak Radyo Televizyonu'nun yasayla kurum haline geldiğinde ilk müdürü olan Derviş Özer Berkem (1983-1989) insan, mekan ve imkanın önemine vurgu yaptı.

Berkem, kuruma hizmetlerinin 1963'de bayrak radyosunu kurma görevi almasıyla başladığını anımsatırken, o dönemin zorluklarına da dikkat çekiyor...

Özer Berkem

“1963'te Rumlar o kadar acımasız propaganda yapıyordu ki insanlarımız sinirleniyordu. 'Siz nasıl mühendissiniz, birşey kurun, karşılık vermemiz lazım' diye... 250-300 metre mesafelik bir cihaz vardı. Orhan Atailer'in evinde kurduk. Bu cihaz fazla çalışmıyordu. Arkadaşlardan Orhan Şevket'in evinde de cihaz vardı. Onu alıp Doktor Küçük'ün evine getirdik. İlk denemede 'bayrak, bayrak' dedik. Halkımız bu anonsu benimsedi ve ismi böyle kaldı. Biz bayrağı bir kod olarak aldık. Rumlar yerimizi tespit etsin istemedik... Mücahitlikte, vatani kurtarmak için her kılığa girerdik... ”

“Savaşa giderken ölmeyi de göze alacaksınız” diyen Berkem, güzel bir yönetim şeklinin hiçbir zaman kurulamadığı görüşünde.

Berkem, şu ifadeleri kullandı:

“1979'da ben Hakkı Süha'nın (1983öncesi Bayrak Radyosu Genel Müdürü) yardımcıları olarak radyo ve televizyonun başına geçtim. Yasayı yaptık. Ve 1983'te yasa geçerken BRT kurum oldu. Yönetim kurulunda görev yapan arkadaşlar televizyon ve radyo ile ilgisi olmayan arkadaşlardı. Uluslararası fuarlara götürürdük, IBS (International Broadcastion Convention) görüntülü konferanslara. İsviçre'de yayıncılığı gördüler. Biz onları yetiştiremezsek, kararlar alınırken 'Benim bütçem bu kadar, sen kameraya bu kadar para veriyorsun' diyecekti. Gidip onu öğrenmesi gerekiyordu ki bize engel olmasın... BRT'nin müdürü olmak da kolay değil. Her türlü oyunu bileceksiniz. İyi bir yönetici olacaksınız. TV radyo yayıncılığından, haberlerden ve uluslararası trendten anlayacaksınız. BRT'nin işi çok zor. Çünkü halka motivasyon veren sizsiniz. Halkınızı ekonomik kalkınmaya iteceksiniz. Sizde motivasyon yoksa, halk gazetelerle demoralize olup gidecek... Şimdiki gibi..!”

BRTK bir silahtı

Kendi döneminde BRTK için paranın Türkiye'den geldiğini ve Genel Kurmay'ın da bu bütçenin geçmesine destek verdiğini dile getiren Berkem, “BRTK bir silahtı ve hem sivile, hem de askere faydası olacaktı” diyerek, politikacıların yanlış enjeksiyon yaptığını, BRTK'yı kullanacaklarına kırdıklarını vurguladı.

BRTK'nın şu an kullanılan binasının devam eden inşaatı sırasında 1986'da, dönemin Türkiye'nin Lefkoşa

Büyükelçisi Ertuğrul Kumcuoğlu'nun bozulan ülke ekonomisini de dikkate alarak parayı kısmak istediğini belirten Berkem, “Yayıncılıktan anlamıyordu. Kendi her şeyi yönetmek istedi. Ama BRTK için bu müsait değildi. Kendi ayakları üzerinde duran rüşünü ispat etmiş bir kuruluştur. Yatırım ve insan kaynaklarının yetiştirilmesinde hata yapmadı. Herkes 'ne acele ediyorsun?' derdi. Nitekim BRTK'da stüdyoların yüzde 65'i bugün bile tamamlanabilmiş değil. Yatırımlar yarım kaldı” dedi.

Günümüzde BRTK'nın “Sarayönü yayıncılığı” yaptığını savunan Berkem, “Kabuğumuzu kıramıyoruz. Slogan ise çok önemli. Yayıncılığın özüdür... Ben kırmızı halı beklerken, 25 Mayıs 1989'da görevden aldılar. Oysa kısa zamanda büyük işler yapılmıştı” diye konuştu.

Aziz: “Yönetim Kurulu'nun oluşumuna bakıldığında TAK tam bağımsız değil”

TAK'ta muhabirlik, haber editörlüğü ve Müdür Muavinliği görevinden sonra kurum müdürü olarak emekliye ayrılan Perihan Aziz ise, TAK'ın yasasının 1983'te geçtiğini ancak kurumun 21 Aralık 1973'te yasa olmadan sadece Türk toplumuna hizmet edeceği görüşü ile ve dönemin lideri Denктаş ile gazeteci Sait Arif Terzioğlu'nun ortak görüşleri doğrultusunda kurulduğunu anlattı.

Aziz, “Türkiye'den gelen Cumhuriyet Gazetesi yazarı, Gazeteci Sait Arif Terzioğlu, Kıbrıs muhabiriydi. Kıbrıs'a gelip giderdi. Denктаş ile ajansın kurulması için anlaştı. Yasasız, bütçesiz, araçsız, gerecsiz, 1 daktilosu vardı Terzioğlu'nun. Bir top da kağıt. Böyle kuruldu. Bir kadro oluşturuldu. Bunlar arasında Süha Türköz, Şansel Lütfü, İrfan Belgi vardı. Bir süre çalıştıktan sonra bunlar topluca istifa ettiler. Terzioğlu Türkiye'den gelmişti ve katı kuralları vardı. Temeli olmayan bir yapı yürütmeye çalışıyordu” dedi.

Kuruluş kabul görmedi

TAK'ın kurulmasının toplumda pek kabul görmediğini de dile getiren Aziz, o dönemde Enformasyon Dairesi'nin olduğunu ve toplumda daire ile ajans arasındaki farkın algılanmadığını belirtti.

Aziz, şunları anlattı:

“1973'ten 1983'e kadar bir ajansın gerekli olup olmadığı tartışıldı. Terzioğlu bir süre çalıştıktan sonra Cumhurbaşkanlığı'na gitti. TAK başsız kaldı. Bu dönemde Enformasyon Dairesi TAK yöneticiliğini de yaptı. En kıdemsiz adamlara bile sorumluluk verildi. En sonunda Emir (Ersoy), Hasan (Canpolat), ben (Perihan Aziz), Ümral (Akpınar) bu kuruluşa sahip çıktık. Bir yere bağlı olmadan yaşaması lazımdı. Karar verildi, Kemal Aşık atandı. Ülkedeki en kıdemli gazeteciydi. CBC'de belli bir görev almıştı. TRT'nin Kıbrıs muhabiriydi. Toplumda ağır, etkin bir gazeteciydi. Kemal Aşık atandıktan sonra TAK'ın yasal süreci başladı. TC Lefkoşa Büyükelçisi Akın Emregül de çok büyük destek verdi. Yasa geçmişti, kadrolar da oluşturuldu ama yapılan yasa günün koşullarına göre değildi. Anayasa'ya göre uygunsuzdu. Yalnızca temel ihtiyaçlar içindi. Geniş vizyonu ve bakış açısı yoktu.”

Perihan Aziz

Yasa geçtikten sonra TAK'ın bağımsız olması ve belli kişilerin iki dudağı arasında kalmaması için 7 kişilik yönetim kurulunun oluşturulmasını anımsatan Aziz, ancak yönetim kurulunun oluşumuna bakıldığında TAK'ın gene de tam bağımsız olmadığını vurguladı.

Perihan Aziz, ikinci yasa geçtiğinde yönetim kurulunda şekil değişikliğine gidildiğini kaydetti.

Haber ajanslarında yeni dönüşüm şart

Aziz, "TAK bağımsız değildir,devletin bir kurumudur. Özellikle haberlerde objektiflik için çok çaba harcamak gerek. TAK da bu toplumun bir parçasıdır... Yasa yokken, yasaya kavuştu. Çalışma ortamı farklıydı. Fazla çalışıp mesai de yapardık, çünkü bir idealizm vardı. Şimdi bu çizgiden aşağıya doğru bir iniş var. Ne kadar iyi yasa olursa olsun, bu, onların uygulayıcılarıyla da ilgilidir. Yasa iyi olsa da uygulamada ayaklar altına alınabilir. Uygulamada bakış açısı önemlidir. Bir kurumda adalet terazisi dengesini bozarsa, idealizm ortadan kalkar, meslek aşkı nereye kadar sorusu sorulur" dedi.

Artık klasik ajans haberciliğinin de kalmadığını dile getiren Aziz, sosyal medya ile rekabet edebilirlik için, haber ajanslarının da yeni bir dönüşüme girmesinin kaçınılmaz olduğunu ekledi.

Ersoy: "Kurumlar bağımsızdır ama, hükümetlerden destek alarak hareket ederler"

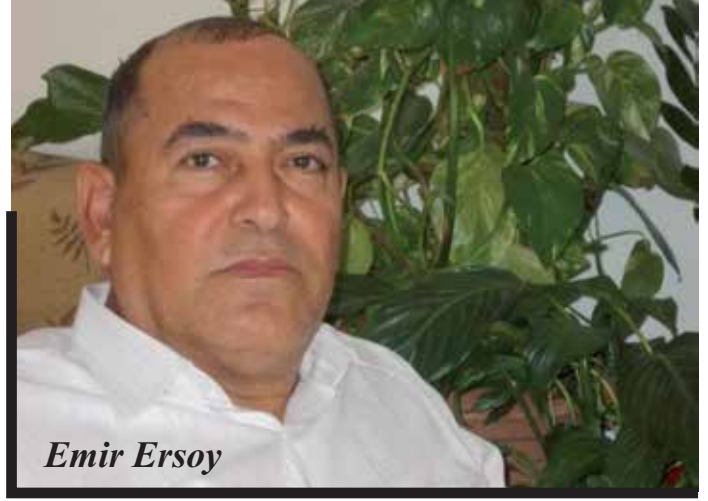
TAK'ta her kademede görev alan ve şu anda Cumhurbaşkanı'nın temsilcisi olarak yönetim kurulu başkanlığını yürüten Emir Ersoy ise, kurumun oluşumunda Kurucu Cumhurbaşkanı Denktaş'ın, 'Kıbrıs Türk halkının sesini dünyaya duyuracak bir ajansa ihtiyaç duyulduğu' fikrinin etkili olduğu görüşünde.

TAK'ta işe başladığında Salahi Karahasan ve Önyay Naim ile birlikte toplam 3 muhabir olduklarını, 1983'e kadar kurumun yapısal oluşumunda hep sıkıntı çektiklerini kaydeden Emir Ersoy, "1983'te yasa çıkarken, içerideki personel kadrolandı. Bu tarihten sonra yasa 2011'de değişti. Yeni yasayla 1983'te 7 olan yönetim kurulu sayısı 9'a çıkartılarak yeniden düzenlendi. Kadrolar ce vaz vermediğinden, personel münhülle sözleşmeli olarak alınıyordu. Biz işe başladığımızda, yönetim kurulunun sayısı kadar personel vardı. Kadrolar da açık olmadığından terfi sistemi işlemiyordu. TAK Yasası 2011'de güncellendiğinde amaç personel sayısının artırılması ve terfi sisteminin işler hale gelmesiydi" dedi.

BRT ve TAK'ın, Enformasyon Dairesi gibi doğrudan bir bakanlığa bağlı olmasa da işleri hükümetle istişare halinde yürüttüğüne dikkat çeken Ersoy, "Kurumlar bağımsızdır ama hükümetlerden destek aldığı anda hareket ederler. Devletin yapısı bütün alındığında, sizin ekonomik yapınız da yeterli olmadığında devlete muhtaçsınız" diye konuştu.

"Devletin bütünlüğü önemli"

Haberde eğer hata varsa, ilgili kurumun tepki koyduğunu, bunun müdahale meselesi olmadığını da dile getiren Ersoy, "Bu kurum da devlet kurumlarındaki gibi bir disiplin içinde çalışır. Devletin bütünlüğünü, birliğini

Emir Ersoy

bozacak haberlere dikkat etmek zorundadır. Muhabir haberi yazdığı anda içinde eksik aksak varsa ve bunlar düzeltilirse, bu sansür olmaz. Doğru olan tarafsız ve dengeli haber vermektir. Ajans devletin icraatlarını verir. Bir dönem 'Denktaş ajansı' dediler. Talat Bey geldiğinde de aynı şeyler söylendi. Yapı itibarı ile icraatları kim yapıyorsa, ağırlıklı olarak onların sesleri çıkıyor. Ama diğer siyasi partiler de haber kaynaklarıdır" ifadelerini kullandı.

BRTK ve TAK'ın yasayla kurum haline dönüşmesinin ardından oluşturulan yönetim yapıları zaman içinde bir takım değişikliklere uğradı...

BRTK yasaları ve yönetim yapısı

Bayrak Radyo Televizyon Kurumu, 50/1983 sayılı yasayla "Kıbrıs Türk Federe Devleti'nde radyo ve televizyon tesis ve istasyonlarını kurmak ve çalıştırmak amacıyla Bayrak Radyo-Televizyon Kurumu adı altında kamu tüzel kişiliğine sahip tarafsız bir kurum" temel amacıyla kuruldu.

BRTK'da kararlara imza atan yönetim kurulu 7 kişiden oluşuyor. Yasaya göre kurum müdürü, yönetim kurulu başkanıdır. Bakanlar Kurulu, 'ekonomik, teknik, sosyal, kültürel, eğitim ve hukuk konularından herhangi birinde tecrübe sahibi olan' 2 kişi ile temsil ediliyor yönetimde. Güvenlik Kuvvetleri Komutanlığı'nın da bir temsilcisi var. Ayrıca çalışanları temsil eden en çok üyeye sahip sendika ve meslek örgütü ile en çok üyeye sahip

işveren kuruluşu da birer kişi ile temsil ediliyor. Yönetim Kurulu üyeleri 3 yıl boyunca görev yapıyor. 1983 tarihli yasayla birlikte kurumun 7 kişiden oluşan yönetim şekli belirlenmiş ve ilk yönetim kurulunda Başkanlığa Özer Berkem, üyeliklere de Eğitim Bakanlığı'ndan Burhan Tuna, işverenlerden Alpay Alırza, GKK'dan Çetin Serez, sendikadan Hüseyin Çobanoğlu, Başbakanlık'ı temsilen Mehmet Tokay ve basından da Sabahattin İsmail atandı.

Tarih 1993'ü gösterdiğinde ise, BRTK'nın yeni yasasıyla birlikte, yönetimde de bir takım değişikliğe gidildi.

35/93 sayılı yasaya göre yeni yönetim kurulu bakanlar kurulunun 2, Güvenlik Kuvvetleri Komutanlığı'nın bir, kurumda çalışanları temsil eden en çok üyeye sahip sendikanın (BAY SEN) bir, en çok üyeye sahip meslek örgütünün (Gazeteciler Birliği) bir, Eğitim Bakanlığı yerine Doğu Akdeniz Üniversitesi Vakıf Yöneticiler Kurulu tarafından belirlenecek Rektör veya Rektör Yardımcılarından bir üye ile Müdür'den oluşuyor. Yasaya, 'Yönetim Kurulu Başkanlığı ile BRT Kurumu Müdürlüğü aynı kişide birleşemez' ibaresi eklenerek, müdür ile yönetim kurulu başkanının yetkileri bir birinden ayrıldı. Yönetim Kurulu başkanı ise, kurulun yapacağı ilk toplantısında, üyeler

tarafından belirleniyor.

TAK yasaları ve yönetim yapısı

Türk Ajansı Kıbrıs ile ilgili biri 1983 ve biri de 2011'de olmak üzere iki ayrı yasa onaylandı.

41/1983 sayılı TAK Kuruluş, Görev ve Çalışma Esasları Yasası'na göre TAK, "Devletin sesini içe ve dışa duyurma çabalarını geliştirmek ve basın ahlâk kurallarına uygun olarak haber alma ve yayma dahil tüm ajans hizmetlerinin yürütülmesini düzenlemek" amacıyla kuruldu.

Yönetim Kurulu Müdür veya Müdür Yardımcısı (Başkan), Bakanlar Kurulu kararı ile atanacak iki kişi, Gazeteciler Birliği ve Gazeteciler Cemiyeti'nden birer temsilci, Enformasyon Dairesi Müdürü ve BRT Müdürü'nden oluşmaktaydı. Ajans Müdürü, Yönetim Kurulu'nun da başkanıydı. Yokluğunda Müdür Yardımcısı aynı haklarla toplantılara katılırdı. Yönetim Kurulu üyelerinin görev süresi ise iki yıldır.

14 Ekim 1983'te oluşan ilk Yönetim Kurulu'nda Kemal Aşık, Oktay Öksüzoğlu, Özer Berkem, Ahmet Tolgay, Zafer Zihni, Mehmet Ali Akpınar ve Erten Kasımoğlu görev yaptı.

41/2011 sayılı yeni yasayla ise, TAK yönetim kurulu üye sayısı 9'a yükseltirken, yönetim kurulu başkan ve müdürün görevlerinde de düzenleme yapıldı.

Yönetim Kurulu; Ajans Müdürü, BRTK Müdürü, Cumhurbaşkanı tarafından atanan iki üye, Bakanlar Kurulu tarafından atanan iki üye, Cumhuriyet Meclisi'nde temsil edilen ana muhalefet partisinin belirleyeceği bir üye, TAK çalışanlarının örgütlü bulunduğu en çok üyeye sahip yetkili sendikanın kendi üyeleri arasından atayacağı bir üye, en fazla sarı basın kartı hamili üyeye sahip meslek örgütünün kendi üyeleri arasından atayacağı bir üyeden oluşur. Yönetim Kurulu Başkanı ve yardımcısı üyeler tarafından ilk toplantıda belirlenir.

PATATES ÜRETİCİLERİBİRLİĞİ

Kuzey Kıbrıs'ta internet medyasında

gelenen son nokta!

Canan ONURER

Canancan84@yahoo.co.uk

Gazeteciler Birliği'nin çıkardığı Medya Dergisi için hazırlanan bu yazıda sizlerle Kıbrıs'ın kuzeyinde faaliyet gösteren internet medyasını değerlendirmeye çalışacağız...

İddia ediyorum ki dergi içerisinde hazırlanması en zor yazı bu olacak!

Neden mi?

Bulduğumuz çağda internet medyasına yaşanan gelişmeler doğal olarak ülkemize de yansıdı.

Yansıdı yansımaya da; bir internet gazetesi ile haber sitesi ayrımı bilinçli olarak yapılamadığından dolayı sektör dahi geniş bir kitle ikisini aynı kefeye koyarak hareket ediyor.

Bugün bir haber sitesinin sahibi olmanın maliyeti, kendiniz kursanız da, hazır bir paket satın almanız da büyük meblağlar tutmamaktadır. Kendine özgü kurumsal karakterinizi taşıyabilecek bir internet gazetesinin alt yapısına sahip olmanın maliyeti oldukça yüksektir.

Gelenen noktada Kuzey Kıbrıs'ta yayın yapan ve yazımın devamında adı geçen haber sitesi sınıfına geçen bir çok sitenin en büyük dezavantajı, tümünün birbirine benzemesidir. Hazır bir paket kullanıldığı için gerek görsel, gerek işlevsel esnekliğe sahip değildirler.

Bir gecede domain ve alan satın alınarak, tasarımını yaparak veya yaptırarak internet medyasına girebilirken, alanınızın genişliği ve kapsamına göre de yıllık veya aylık ödediğiniz para değişken olabiliyor. Ortalama bir internet gazetesi için ödenecek miktar ise yıllık 3-4 bin TL oluyor.

Buraya kadar siz de farketmişsinizdir ki, işin yani internet gazetesinin veya haber sitesinin sadece maddi boyutunu konuştuk. İşte tam da bu noktada Kuzey Kıbrıs'taki internet gazeteleri ve haber sitelerinde ciddi sıkıntılar yaşanıyor.

Bu nedenle internet medyasını ikiye ayıralım; birine “internet gazetesi”, diğerine “internet haber sitesi” diyelim.

Ama önce Kuzey Kıbrıs'ta bulabildiğimiz internet gazetesi veya haber sitelerini bir sıralayalım:

Kıbrıs Postası, Haber Kıbrıs, Kıbrıs Time, Kıbrıs Sondakika, Kıbrıs Ada Haber, Kıbrıs'ta Manşet, Gündem Kıbrıs, Gazedda Kıbrıs, Gazete360, Haber KKTC, Kıbrıs 7/24, Habercim Kıbrıs, Kıbrıs Online Haber, Kıbrıs Haber.

Yukarıda isimleri yazılan internet medyası, bulabildiklerimiz. Tam sayı veremiyoruz. İsimlerini unuttuğumuz veya gözümüzden kaçan varsa üstüne alınmasın...

Peki bu kadar yaygın bir yeni medya alanımız var ama bu alanı doğru kullanıyor muyuz?

Aklımıza gelen ve saydığımız 14 tane internet gazetesi veya internet haber sitesi bulunuyor. Bunlar günlük haberler yanında dünya haberleri, magazin ve köşe yazıları ile kendini bu alanda gösterme çabası içinde.

Düşük bir bütçe ile hazırlanan internet medyasının serüveni tam da bu noktada başlar. İsimler alınır, tasarım tamamlanır ve işe başlanır.

Peki nasıl başlanır?

Birkaç düşünce;

- 1-Evde ajanslardan beslenerek haberler toplanır
- 2- Bir ofiste ajanslardan beslenerek haberler toplanır
- 3- Asıl işimizde ikinci iş olarak odamızda ajanslardan beslenerek haberler toplanır
- 4-Devlet dairesinde memur olarak çalışıp oranın imkanları kullanılarak haberler yapılır
- 5- Kurumsal bir ofiste çalışma arkadaşlarımızla birlikte ajanslardan, çeşitli kaynaklardan beslenerek ve özel haber

yaparak gazete güncellenir...

Tabi ki en makul ve doğru olanı 5. şıktır.

Peki Kuzey Kıbrıs'ta durum bu mudur?

Hayır... Yazının ilk başında da dediğimiz gibi, bu konuda yaşanan enflasyon nedeniyle, internet medyasını ikiye ayırıyor; birine İnternet Gazetesi diyoruz, diğerine İnternet Haber Sitesi...

Bu farkı belirleyen ise, içerik ve kurumsal yapı oluyor elbette. İnternet medyasında bir gazete olmayı belirleyen unsur günlük bir gazete gibi hazırlanıp baskıya verilmek dışında, tüm süreçlerden geçmesidir.

Kısaca internet medyasını değerlendirecek olursak ülkemizdeki internet alanında çalışan medyanın da kendi içinde çeşitlilik gösterdiğini göreceğiz.

İlk uzun süreli ve kurumsal yapıya sahip olan Kıbrıs Postası İnternet Gazetesi, ajanslar yanında kendine ait özel haberleri ve çalışan sayısı ile bu alanda öncü oldu. Haber Müdürü, editörü, muhabirleri, fotoğrafçısı ve hafta sonu editörü ile çalışan Kıbrıs Postası, bu yıl 12. yılına girdi. Kıbrıs Postası'nın yayın kurulu başkanı ise Polat Alper. Kıbrıs Postası Gazetesi'nin sayfasına girdiğiniz zaman künyesine rahatça ulaşabilir ve yayın ilkelerini okuyabilirsiniz.

Haber Kıbrıs İnternet Gazetesi de Kıbrıs Postası'na benzer bir şekilde hem ajans haberciliği yapıp, hem de anlaşmalı olduğu Havadis Gazetesi ile haber paylaşımı yapmaktadır. Zaman zaman özel haber de yapan Haber Kıbrıs, ilgi çekici başlıkları ile gündeme geliyor. Sitedeki ifadeye göre Haber Kıbrıs'ın sahibi ise Mert Tümerkan. Haber Kıbrıs'ın gün içerisinde yayın yönetmeni haricinde çalışan muhabirleri de bulunmaktadır.

Kıbrıs Sondakika, Gündem Kıbrıs ve Haber KKTC internet haber sitelerinin ise çalışan personelleri bulunmamaktadır. (En azından künyelerinde çalışanları yazmamaktadır.)

Kıbrıs Sondakika internet haber sitesinin sahibi olarak, künyede yazmasa da Nazmi Pınar olarak bilinmektedir.

Gündem Kıbrıs İnternet Haber Sitesi ise Mağusa'da bulunmaktadır. Sahibi Enver Karakaya'dır.

Haber KKTC internet Haber Sitesi de, dönemsel olarak kurulmuş olsa da faaliyetini hala sürdürmektedir. Künyesinde açıklayıcı bilgiler olmamasına rağmen sahibinin Özdemir Tokel olduğu bilinmektedir.

Kıbrıs Time internet gazetesi ise, gazeteci Levent Özadam tarafından kurulmuş, kendi bünyesinde kurumsal bir yapıya kavuşmaya çalışan bir gazetedir. Muhabirleri ile ajanslardan yararlanmanın yanı sıra özel haberleri ile de çoğu zaman gündeme gelmektedir.

Kıbrıs Ada Haber, yeni kurulan internet haber siteleri arasındadır. Şermin ve Rana Sarro'nun kurduğu sitede ajanslar yanında sosyal medya takibi ve özel haberler yapılmaktadır.

Gazetta Kıbrıs, internet medyası alanında Kuzey Kıbrıs'ta "Vatandaş Gazeteciliği" kavramını geliştirmiş ve her ihtarın herkes tarafından haber yapılabileceği anlayışını benimsemiştir. Bu sebeptendir ki diğer medyalardan farklılık göstermektedir. Bilinen kurucusu ise Nuri Sılay'dır.

Kıbrıs 7/24, Kıbrıs Online Haber, Kıbrıs Haber gibi internet haber siteleri ise künyelerinde açıklayıcı bilgilerin yer almadığı, sadece ajanslar ve çok az özel haberlerle medya alanında yer alan sitelerdir.

Kıbrıs'ta Manşet İnternet Haber Sitesi, şu anda kurumsal bir yapıya sahip olmaya çalışıyor. Ajansların yanı sıra özel haberleri ile zaman zaman gündeme geliyor.

Ve son olarak!

Aslında son demek ne kadar doğru bilmiyorum. Çünkü ben bu yazıyı hazırlarken tarih 07/10/2013'dü ve bu yazı kasım ayında dergide yayınlanacak. Bu sırada 3 tane daha internet haber sitesi kurulmuş olabilir!

Son olarak internet medyasında yerini alan internet haber sitesi Gazete 360. Televizyoncu Aysu Basri tarafından kurulan ve Türkiye'de köşe yazıları ile takip edilen yazarların da bulunduğu sitede bir de Haber Müdürü ve Güney Kıbrıs Temsilcisi çalışmakta. Site yeni kurulmasına rağmen kurumsal olabilme çabası içerisinde.

Tüm bu sitelerin yanında, yeni medya alanında kurulan ama yayın hayatı kısa sürenler de var. Ayrıca bu yazının içerisine gazetelerin internet sayfaları katılmamıştır.

Burada karşımıza çıkan bir diğer sorun ise künye... Bir çok internet sitesinde künye olmadığı gibi, bir çoğunda da künyelerde yanlış veya sahte isimler yazmaktadır...

Yeni medya alanındaki internet medyasına toptan baktığımızda ise çok azının internet gazetesi olabildiğini, geriye kalanlarının internet haber sitesi olduğunu görmekteyiz.

İnternet medyasında yaşanan sıkıntı bununla bitmiyor elbet!

İşin içerik kısmında kurumsal yapıya bağlı olarak sıkıntılar yaşanmakta. Eleman eksikliği, siyasi çıkar, sermaye ilişkileri her medya kuruluşunda olduğu gibi internet medyasını da derinden etkilemekte.

Fakat sebebi çok açık ki internet medyasının yanlış, sapmış ve eksik kamuoyunu yanlış etkilemekte. Çünkü sosyal medyada kısa sürede yayılmakta ve her an ulaşılabilir şekilde arşivlenmekte. Ulaşım kolaylığının veya arşivlemenin zararı nerede diyeceksiniz!

Yanlış arşivleyip kolay ulaşılır hale getiriyorsunuz. İşte mesele de orada baş gösteriyor...

Kıbrıs Türk basınının dört çınarı devrildi

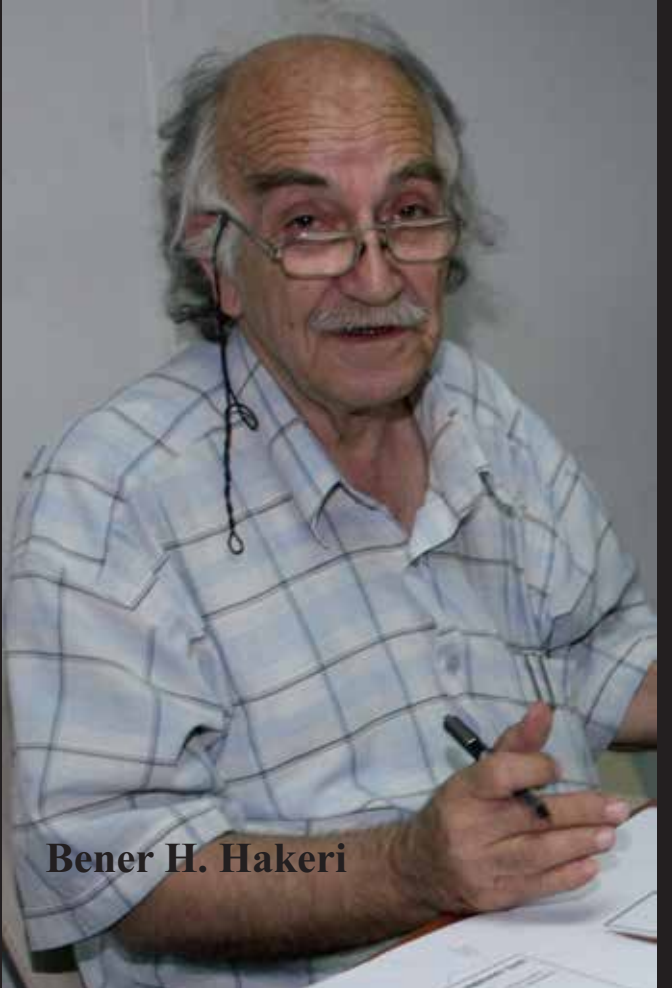
Halil Kaymaklılı

Özer Hatay

Bilbay Eminoglu

Bener H. Hakeri

Bener Hakkı Hakeri, Bilbay Eminoglu, Özer Hatay ve Halil Kaymaklılı'yı sonsuzluğa uğurladık...

Bener Hakkı Hakeri, 77 yıllık yaşamında Kıbrıs Türk halkına öğretmen, araştırmacı, yazar, şair, tarihçi olarak verdiği hizmetlerle iz bıraktı

Kıbrıs Türk basını, art arda üç çınarını, üç duayenini yitirmenin üzüntüsünü yaşıyor. Bener Hakkı Hakeri (77) 12 Ekim'de; Bilbay Eminoglu (75) 3 Kasım'da, Özer Hatay (76) 8 Kasım'da ve, Halil Kaymaklılı (71) ise 13 Kasım'da hayatını kaybetti.

Üst üste gelen acı haberler, basın camiasında olduğu kadar toplumda da büyük üzüntü yarattı.

Kıbrıs Türk basın tarihinin belleği de olan üç değerli insanın kaybı “yerleri doldurulamaz” yorumlarıyla ifade edildi.

Kıbrıslı Türk gazeteci, araştırmacı, tarihçi, şair ve yazar, emekli öğretmen Bener Hakkı Hakeri (77) 12 Ekim'de geçirdiği ani rahatsızlık sonucu Kaymaklı bölgesindeki bir marketten evine dönerken yol kenarına düşerek hayatını kaybetti.

Hakeri, hayata gözlerini yumduğu gün Kıbrıs gazetesinde “Kültür-Sanat-Tarih” künyeli sayfasında “Bilginizi Denetleyin” köşesi yanında çeşitli fıkralar ve “Tuzlu Kahve” isimli öyküyü yayımlamıştı.

Eğitim camiasında olduğu gibi basın camiasında da “Bener hoca” olarak tanınan Hakeri, hayatını kaybettiği günün sabahı gazeteye giderek sayfası için yazılarını vermişti.

Son yazısını yayımlayan Bener Hakkı Hakeri'nin öğleden önce gazeteye gittiği öğrenildi. Hakeri, hayatını kaybettiği gün yayımlanan yazısında “Tuzlu Kahve” adlı öyküyü paylaşmıştı.

Hakeri kimdir?

Bener Hakkı Hakeri, 1936'da Limasol'da doğdu. Lefkoşa Erkek Lisesi'ni tamamladı. İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Felsefe bölümünden mezun oldu. İlkokul öğretmenliği ve Bekirpaşa Lisesi'nde felsefe öğretmenliği yaptı. 1989'da öğretmenlikten emekli oldu. Birçok gazete ve dergide şiirleri, öyküleri ve röportajları yayımlandı. Kaynak ve Yaratış dergilerini yayımladı. Adım, Yeni, El, Salkım, Kemeraltı, H gibi sanat dergileri çıkardı. Bir dönem Söz Gazetesi'nde yazarlık yaptı. Kıbrıs ve Kıbrıs Türk tarihi ile ilgili araştırmalar yaptı. Devrim gazetesinin yazı işleri müdürlüğünü yürüttü. Halkın Sesi, Bozkurt, Kıbrıs Postası'nda yazıları yayımlandı. Kıbrıs ve Birlik gazetelerinde çalıştı. Kıbrıs Türk Sanatçılar Derneği'nin başkanlığını yaptı.

Kıbrıs Türk Gazeteciler Cemiyeti ve Kıbrıs Türk Yazarlar Birliği yönetim kurullarında görev aldı. YDÜ İletişim Fakültesi'nden "Basında Bir Ömür Ödülü" aldı.

Şiir, piyes ve araştırma alanlarında 18 eseri bulunuyor. Son olarak kitaplarını basmak yerine fotokopiyle çoğaltmasıyla biliniyordu.

Başlıca eserleri şöyle: "Lefkoşa'nın Fethi, (1956 ve 1962); Şiirlerle Nasrettin Hoca, (1956); Aşkların Aşkı, (1962); Limasol Türk Savunması, (1964); Limasol'da İkinci Plevne Savunması (1965); İnsan Niçin Okur? (1979); Kıbrıs'ta Halk Ağzından Derlenmiş Sözcükler Sözlüğü (1982); Kıbrıs'ta Tarihi Eserler (1983); Kıbrıs Tarihi (1985); Başlangıcından 1878'e dek Kıbrıs Tarihi (1993); Kıbrıs Türk Ansiklopedisi (1992); Hakeri'nin Kıbrıs Türkçesi Sözlüğü (2003)."

Bilbay Eminoglu'ndan acı haber

Hayatını Kıbrıs Türk basınına adayan ve son nefesine kadar çalışan "Kıbrıs Türk basınının Bilbay abisi" Bilbay Eminoglu'nun ölümüyle büyük bir boşluk oluştu. 53 yıllık gazeteci Eminoglu, Lefkoşa'ya ve mesleğe dair nostaljik yazılarıyla tanınıyordu

Kıbrıs Türk basınının duayen gazetecilerinden Bilbay Eminoglu da Hakeri'den 3 hafta sonra hayata gözlerini yumdu.

Bir süredir sağlık sorunları yaşayan Eminoglu da son yolculuğuna gözyaşlarıyla uğurlandı.

Adı Bozkurt gazetesiyle özdeşleşen Eminoğlu, tam 53 yıl boyunca Kıbrıs Türk basınına hizmet vermiş, gerçek bir basın emekçisiydi.

1960'ta başladığı meslek yaşamını, son nefesine kadar sürdüren Bilbay Eminoğlu, Bozkurt gazetesinden sonra Bayrak Radyo Televizyonu'nda "Televizyon Haber Amirliği" yapmış ve son olarak da Kıbrıs gazetesinde görev yapıyordu.

Eminoğlu, Kıbrıs Türk Gazeteciler Birliği'nin (KTGB) de kurucularındandı.

2010 yılında Gazetecilik Hizmet Ödülü'ne layık görülen Bilbay Eminoğlu, sürekli basın kartı sahibiydi.

Özellikle nostaljik yazılarıyla tanınan Bilbay Eminoğlu, İngilizce ve Rumca dillerine hakimiyeti,

beyefendi davranışlarıyla basın camiasında çok sevilen bir insandı. Birçok genç gazetecinin yetişmesinde ve mesleği sevmesinde büyük rolü bulunan Eminoğlu'nun toplumda ve basında bıraktığı büyük boşluk hep hissedilecek.

Bilbay Eminoğlu kimdir?

17 Eylül 1938'de Lefke'de doğdu ancak Lefkoşa'da büyüdü. İlkokul ve ortaokuldan sonra lise eğitimini Terra Santa College'de (İtalyan Okulu) tamamladı. Gazeteciliğe 1960'ta Bozkurt'ta fotomuhabiri olarak başladı. Daha sonra BRTK'da haber memuru olarak görev yaptı ve TV Haber Amirliği'ne kadar yükseldi. BRTK'dan emekli olunca Kıbrıs gazetesinde gece editörlüğü ve köşe yazarlığına başladı. Son dönemde sadece köşe yazarlığı yapıyordu.

Özer Hatay 53 yıllık meslek birikimiyle sonsuzluğa göçtü

Gazeteciliğe 1957'de başlayan Özer Hatay, en eski gazeteci ve Kıbrıs Türk Gazeteciler Cemiyeti, Kıbrıs Türk Gazeteciler Birliği ve Dış Basın Birliği Başkanlığı yapan tek gazeteciydi

Üçüncü acı haber ise bir süredir hastalıklarıyla boğuşan Özer Hatay'dan geldi.

1937 yılında Lefkoşa'da doğan ve gazeteciliğe 1957 yılında başlayan Hatay, Kıbrıs Türk basınının en kıdemli emekçisiydi. Özer Hatay, Kıbrıs Türk Gazeteciler Cemiyeti, Kıbrıs Türk Gazeteciler Birliği ve Dış Basın Birliği Başkanlığı yapan tek gazeteciydi.

Hatay, 9 Kasım 2013 tarihinde Kıbrıs Türk Gazeteciler Birliği'nde düzenlenen törenin ardından İsmail Safa Camii'ndeki cenaze namazından sonra Lefkoşa'da toprağa verildi.

Özer Hatay kimdir?

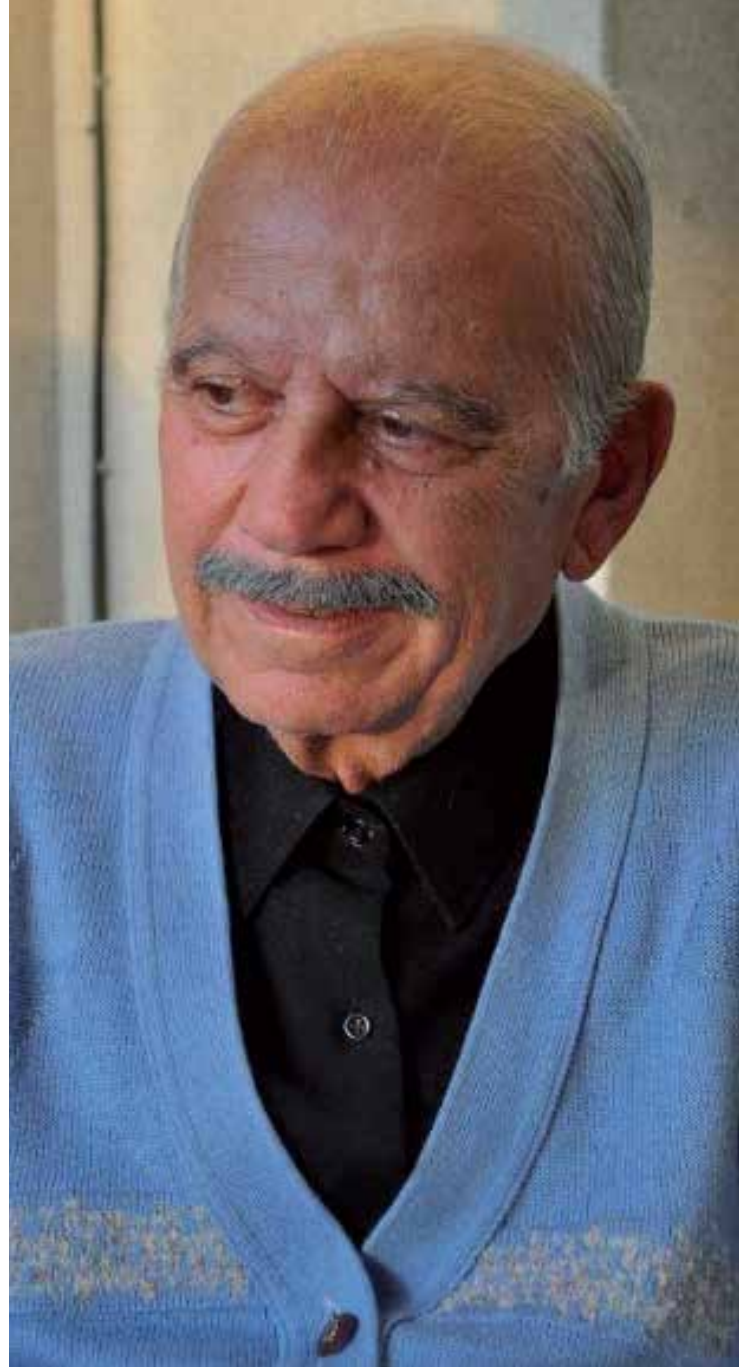
Gazeteci Özer Hatay, 26 Ocak 1937 tarihinde Lefkoşa'da dünyaya geldi. Yenicami İlkokulu'nu bitirdikten sonra orta eğitimini Lefkoşa Türk Lisesi'nde tamamladı.

Amerika menşeli The Manufacturers Insurance adlı sigorta şirketinde iş hayatına başladı. Bu şirkette çalışan tek Türk olarak EOKA tedhiş örgütünün hedefi haline geldi ve bombalı saldırıya uğradı. Yaralı olarak atlattığı bu saldırıdan sonra işinden ayrılmak zorunda kaldı.

Gönüllü olarak Mücahit Komutanlığı görevi yapan Hatay, 1957 yılında Bozkurt Gazetesi'nde spor yazarlığıyla gazeteciliğe başladı.

Bir yıl sonra Halkın Sesi gazetesine profesyonel gazeteci olarak transfer oldu. Zamanla kendini Türkiye Basını'nın en yüksek tirajlı gazetesi Hürriyet'te buldu ve 30 yılı aşkın süre bu gazetenin Kıbrıs muhabirliğini yaptı. Hürriyet'in yanı sıra Türkiye'de yayınlanan Haber Ajansı, Yeni Gazete ve Dünya gazetelerinde Kıbrıs hakkında yazılar yazdı. Radyo ve televizyon ile tanışıklığı 1959 yılına rastlayan Özer Hatay uzun yıllar futbol maçı spikerliği de yaptı.

Yurt dışında çok sayıda seminer veren Hatay, devlet adamlarından gazetecilik başarı ödülleri aldı.

Kıbrıs Türk Gazeteciler Cemiyeti, Kıbrıs Türk Gazeteciler Birliği ve Dış Basın Birliği'nde başkanlık görevlerinde bulundu.

Uzun süre Halkın Sesi gazetesinde siyasi, ekonomik ve sosyal içerikli konularda günlük yazılarına devam eden Hatay, televizyon ve radyo programlarında da yer alıyordu.

Özer Hatay 2010 yılında Damdan Düşen Adam adlı kitabını yayımlamıştı.

Bir acı haber de Kaymaklılı'dan

Peşpeşe gelen acı haberlere 13 Kasım'da bir yenisi daha eklendi. Yılların gazetecisi Halil Kaymaklılı, Lefkoşa Yenişehir'deki evinde ölü bulundu.

71 yaşındaki Kaymaklılı, yıllardır boğuştuğu hastalıklara yenik düştü.

28 Eylül 1942 yılında Lefkoşa'nın KüçükKaymaklı semtinde gaminici bir ailenin oğlu olarak hayata gelen Halil Kaymaklılı, futbolculuktan avukat katipliğine; fotoğrafçılıktan spor foto muhabirliğine ve gazeteciliğe, Enformasyon Dairesi'ndeki görevine uzanan dopdolu yaşamında birçok iz bırakmayı başarmış duayen gazetecilerden biriydi.

Türk halkının özgürlük mücadelesi lideri Dr. Fazıl Küçük'le yıllarını paylaşan, "bir defa havasını kokladın mı bir daha kurtulmak zor" dediği matbaada merdiven altında bile uyuyan Halil Kaymaklılı, yıllardır hastalıklarla boğuşuyordu.

1966'da Halkın Sesi gazetesinde mesleğe başlayan Halil Kaymaklılı, Kıbrıs Cumhuriyeti'nden ilk resmi basın kartını 1970'de aldı. 1973-85 arasında Enformasyon Dairesi'nde de görev yapan Kaymaklılı, daha sonra da Halkın Sesi'nde ve Ortam'da çalışmış ve özellikle mahkeme haberlerinde uzmanlaşmıştı.

Halil Kaymaklılı, Kıbrıs Türk Gazeteciler Birliği'nin 2010 yılında Gazetecilik Hizmet Onur Ödülü verdiği gazetecilerden de biriydi.

Tunalı Metal - Hurda

Her türlü metal-hurda alınır

Bakır-Bronz-Demir-Krom-Alüminyum

Elektrik Motorları- Kablolar-Aküler

Adres: Organize Sanayi Böl. 16. Sokak Lefkoşa

Kayhan Tunalı: 0533 852 40 16

Murat Cihan: 0533 860 60 49

Mehmet Bataryacı

Her türlü çatı, korkuluk ve ferforje işi yapılır

Atatürk Cad. Bataryacı Apt. Dükkan:8

Gsm: 0533 866 88 97

PAMUK ŞEKERİM KREŞ VE ANAOKULU

0-6 YAŞ GRUBU OKUL ÖNCESİ EĞİTİMİN YENİ ADI, YENİ TADI

Aradığınız çağdaş normlarda eğitim, sağlıklı bir çevre ise; en değerli varıklarınız olan çocuklarınız için karar vermeden önce, Pamuk Şekerim'e kısa bir gezinti yapalım;

*Oyun merkezli eğitimi destekleyici açık ve kapalı oyun alanları
*Her yaş grubuna kendi yaşlarına uygun donanımda geniş, aydınlık ve ferah sınıflar
*Beslenme uzmanı kontrolünde temiz ve hijyenik yemekhaneler

*1110 m2 kapalı alan
*80 m2 sinema salonu
*260 m2 kauçuk kaplamalı dış mekan oyun parkı
*480 m2 çim spor kompleksi
*Kendi bünyemizde bulunan yüzme havuzumuzda yüzme dersleri
*Tüm odalarda güvenlik amaçlı kameralar
*Psikolog destekli eğitim
*2 yaşından itibaren İngilizce ve bilgisayar eğitimi
*Sosyal ve duygusal gelişimi destekleyici etkinlikler
(Yaratıcı drama, kukla, tiyatro, folklor)

*Özel eğitimciler tarafından verilen branş dersleri (jimnastik, modern dans, satranç, masa tenisi)

Perfect Kids Eğitim Merkezi
(6-11 Yaş Grubu)
Özel aramızla servis ihtivani
Diyetsiyenin kontrolünde öğle yemeği
Eğitiminin yapılarak ders tekrarı
Ev ödevlerinin yapılarak eğitimi
Konuların pekiştirilmesi
İngilizce ve Bilgisayar eşliğinde koleje
Uzman öğretmenler tarafından hazırlanır.

Summer Kids Yaz Okulu
(6-11 Yaş Grubu)
*Kültür Gezileri
*Eğlence
*Sportif Faaliyetler (masa tenisi, yüzme, basketbol)
*Yarışmalar
*Ders Pekiştirmeleri
*Deniz

Adres : Cumhuriyet Sokak No: 11 Hamitköy - Lefkoşa
Tel: 225 2758 - 225 2759 - 0533 865 22 53

Bizim Mahalle

Simge ÇERKEZOĞLU
simgecerkezoğlu@gmail.com

Haberdar Sürpriz Bir Şekilde Kapandı

Haberdar Gazetesi, yayın hayatına son verdi. Yaklaşık 4 yıl önce yayımlanmaya başlayan Haberdar gazetesi, birkaç kez el değiştirmesinin ardından maddi sorunlarını çözememesi üzerine yayın hayatına son verdi. Gazeteden geriye ise Genel Yayın Yönetmeni Rasih Reşat'ın aşağıdaki duygusal yazısı kaldı...

“... Şimdi bu gemi, zorlu yolculuğunun sonuna geldi. Bir limana yanaşıp, bağlanacak. Demir atacak. Aksini düşünenlere söyleyeyim. Gemi batmadı. Sadece seferlerini durduruyor. Haberdar gemisi, günahıyla sevabıyla... Çalışanları ile süreç içerisindeki sahipleri ile... Okuyucuları ve reklam verenleriyle Kıbrıs Türk Basın Tarihi içerisindeki yerini aldı. Bir anıt gemi olarak da kalacak. Kim bilir belki bir başka kaptan günü geldiği zaman onu alır yeniden yelken açar.

Bugün demir atıyoruz. Sevinen olacak, üzülen olacak. Demir aldığımız gün sevinen ve üzülen olduğu gibi... Olsun, bu geminin seyir defterinde hepsi kayıtlı. Son limana girerken yine dümendeyim. Yine kaptanıyım bu geminin... Bu seyahatin, bu seyrin en zor gününden,

en fırtınalı akşamından, en sıkıntılı limanından bile gemide benimle birlikte olanlar sayesinde büyük keyif aldım. Hepsine sonsuz teşekkürler.”

Haberdar gazetesi yayınlarını durdururken, diğer yandan 4 farklı gazetenin yayın hayatına başlayacağı da konuşuluyor...

Temel Bulut Medya Patronluğuna Soyundu

Temel Bulut

Konut piyasasına hızlı girişiyle gündem olan Türkiyeli işadamı Temel Bulut, şimdi de medya patronluğuna soyundu. Bulut, Gazeteci Harun Denizkan ile ortaklığa dayalı, aynı çatı altında 2 ayrı gazete çıkarıyor. REALİST ve KULİS adlı gazeteler, bu günlerde yayın hayatına hazırlanıyor. Bu gazetenin genel yayın yönetmenliğini de deneyimli gazetecilerden Oya Gürel üstlendi.

BRT Haber Merkezi Yeniden Yapılandırıldı

BRTK Haber Merkezi'nde yönetim kadrosunda düzenlemeler yapıldı. İzzet Volkan haberlerden sorumlu koordinatör yardımcısı; Selda İçer televizyon haber amiri; Zafer Kodan ise radyo haber amiri olarak görevlendirildi.

“Diyalog” Gün Sayıyor

Reşat Akar

Ülkemizde her geçen gün otel sayılarına yenisini ekleyen NET Holding de turizm sektörünün dışına taşmaya hazırlanıyor...

Net Holding, Kıbrıs Diyalog Yayıncılık adı altında Reşat Akar'ın direktörlüğünde, altı hissedar ile birlikte medya sektörüne hızlı bir giriş yapmaya hazırlanıyor. Diyalog

gazetesi, Diyalog TV ve Radyo Diyalog olarak üç koldan sektöre girecek yeni şirketin ilk önce hangi yayın organını faaliyete geçireceği merak konusu...

Bu arada, Anadolu Ajansı'ndan emekli olduktan sonra TELSİM'de işe başlayan Züleyha Karaman'ın bu görevinden ayrıldığı ve Diyalog'da haber müdürü olarak göreve başlayacağı da gelen bilgiler arasında.

Asok'tan Karşı Atak

Türkiyeli işadamlarının Kıbrıs Türk medyasına ilgisi artarken, bir karşı atak da ASOK Ltd'den geldi. Asok, araba satışı ve mobilyacılık derken, şimdi de gazete çıkarmaya hazırlanıyor...

Akademisyen kimliği ile tanınan, Haberdar gazetesinde köşe yazarları ile topluma ışık tutmaya çalışan Gürdal Hüdaoğlu'nun gazetenin yayın yönetmeni olacağı konuşuluyor.

Gündem İnternet Gazeteciliği

İnternet gazeteleri de artarak çeşitleniyor. Son örnek GAZETE360...

Genç TV'de günlük haber programları yapan Gazeteci Aysu Basri, “Gazete360” isimli internet gazetesi ile gündeme bomba gibi düştü. Kısa süre önce yayın hayatına başlayan site, Türkiyeli ve Güney Kıbrıs'tan da yazarlara yer vermesiyle dikkat çekiyor... Türkiyeli ünlü gazetecilerden Mehmet Altan'ın Türkiye basını dahil sadece bu internet gazetesinde yazı yazması da diğer ilginç bir nokta...

Hastürer Kıbrıs'a, Çetinel Havadis'e...

Havadis gazetesi yazarlarından Hasan Hastürer, sürpriz bir şekilde bu gazeteden ayrıldı ve daha önce köşe yazarlığı yaptığı Kıbrıs gazetesine geri döndü. Hastürer, Havadis'ten ayrılacağını önce internet aracılığıyla duyurdu. Hastürer'in yeni görev yeri ise Kıbrıs gazetesinde çıkan haberle duyuruldu ve 21 Ekim tarihinden itibaren Kıbrıs gazetesinde günlük köşe yazılarına başladı.

Bir süreden beri Ada TV'de televizyon programları da yapan Hastürer, Kıbrıs'a transferiyle birlikte Kıbrıs TV'de program yapmaya başladı. Kıdemli gazeteci Eşref Çetinel ise, yıllardır yazdığı Halkın Sesi gazetesindeki köşesine 23 Ekim tarihinden itibaren Havadis gazetesinde devam etme kararı aldı.

Volkan Gazetesi Tabloide Döndü

Ülkemizde tabloid boy dışında çıkan tek gazete olan Volkan, yeniden tabloid olarak yayımlanmaya başlandı. Tüm gazeteler tabloid olarak yayımlanırken, Volkan bir süreden beri büyük boy olarak çıkıyordu...

AS TV Tekrar Yayına Başladı

İşadamı Metin Şadi'nin sahibi olduğu AS TV, yeniden yayın hayatına başladı.

Kanal bir süreliğine "Kanal 1" olarak Türkiye'de faaliyet gösteren bir TV'ye kiralanmıştı.

"Kuzey Kıbrıs Postası" Yayın Hayatına Başladı

Kıbrıs Türk basınına 15 Kasım 2013 tarihinde "Kuzey Kıbrıs Postası" adıyla yeni bir günlük gazete daha katıldı.

Böylece, KKTC'de günlük yayınlanan gazete sayısı 12'den 13'e yükseldi. Sahibi Polat Alper olan Kıbrıs Postası Gazetesi'nin Genel Yayın Yönetmenliği'ni bir süre önce kapanan Haberdar kadrosundan Rasih Reşat yapıyor.

12 yıldır internet gazetesi olarak yayın yapan Kıbrıs Postası'nda Haber Müdürlüğü'nü de Canan Onurer üstlendi.

Kıbrıs Postası sahibi Polat Alper, ilk gazetede köşe yazısında, "Yeni bir gazete mi basıyorsunuz" sorusuna "hayır" yanıtı verdiklerini belirterek, "Biz yeni bir gazete basmıyoruz, var olan gazetemizi kağıda basma kararı aldık" ifadelerini kullandı.

Öte yandan merhum politikacı, gazeteci-yazar İsmet Kotak'ın oğlu Serhat Kotak, isim hakkının ailesine ait olduğunu belirttiği "Kıbrıs Postası" adıyla yeni bir gazete yayımlanmasını eleştirdi ve bu ismin kullanılmasının hukuk ve etik dışı olduğunu savundu.

Kotak, yazılı açıklamasında yeni gazetenin adına "kuzey" eklenerek şark kurnazlığı yapıldığını; Kıbrıs Postası adını babasının 1968'de tescil ettirdiğini kaydederek "internet ortamındaki Kıbrıs Postası'nın izinsiz kullanılmasından duydukları rahatsızlık" yanında, yazılı basında da gazete olarak yer almasının babasının yadigarına saygısızlık olduğu görüşünü dile getirdi.

Kotak, Medya Etik Kurulu ve Basın Konseyi'ni de göreve çağırdı.

Yenidüzen'de Yenilikler

Yenidüzen gazetesinde geçtiğimiz haftalarda yeni görevlendirmeler yapıldı. Yıllardır gazetenin haber müdürü olarak görev yapan Mert Özdağ Yazı İşleri Müdürü olurken, Meltem Sonay Haber Editörü; Çağıl Günalp da gece editörü sıfatlarıyla Yenidüzen'deki görevlerini sürdürecekler. Bu düzenlemelerle Cenk Mutluyakalı da "Genel Müdür ve Genel Yayın Yönetmeni" oldu.

Öte yandan Cenk Mutluyakalı, United Media çatısı altındaki Kanal Sim televizyonunda hafta içi ana haber bültenlerini okumaya da başlayarak sorumluluklarına bir yenisini ekledi.

KIBRIS TÜRK ÇİFTÇİLER BİRLİĞİ
1943`TEN BU YANA ÇİFTÇİNİN YANINDA,
ÇİFTÇİYLE ELE ELE

*Toprakta hayat olmazsa,
ulusta kuvvet
bulunmaz ...*

Adres: 12/14 Ankara Sokak Lefkoşa/ KIBRIS
Tel: 0392 227 00 20 - 21 Fax: 0392 227 00 22

Kıbrıs'ta bağımsız medya mı dediniz..!

Dr. Nikolaos STELYA
(Kathimerini Kıbrıs, Kuzey Kıbrıs ve
Türkiye Masası Editörü; Erken Gündem
Kıbrıs ve Yunanistan
Temsilcisi; Araştırmacı, Türkolog)

"Hükümet gazeteci N. Katalanos'u göz altına aldı. Gazeteci kimliğinin yanı sıra Lefkoşa Eğitim Kurulu üyesi olan Katalanos, Merkezi Cezaevi'nde göz altında tutuluyor. Şu ana dek Katalanos'un göz altına alınma nedeni açıklığa kavuşmuş değil. Gözaltı olayı ile ilgili, Polis Müdürü avukat Severis'e Hükümetin, bu önlemi kamu düzenini ve devletin güvenliğini gözetenek almış olduğunu belirtti.»

"Eleftheria" gazetesi okuyucularına ilişikte verdiğimiz haberi 23 Nisan 1921 tarihinde geçti. 1921 yılının ortalarında, Anadolu'da, Yunanistan ve Türkiye orduları arasındaki savaşın çok çetin bir şekilde devam ettiği dönemde Katalanos, Kıbrıs'ta sahip olduğu "ΗΦωνήτηςΚύπρου (Kıbrıs'ın Sesi)" gazetesi vasıtasıyla Yunan Kralı'nı destekledi ve Yunanistan'ın iç siyaset sahnesinde büyük çekişmede taraf oldu.

İngiltere ile sıkı bir işbirliği taraftarı olan Venizelos cephesini gazetesinin sütunlarından topa tutan Katalanos, 1. Dünya Savaşı döneminde Almanya yanlısı bir siyasi çizgi izleyen Yunan Kralı'nın muhafazakar dünya görüşünü destekledi. Katalanos'un bu seçimi, hem kendisini, hem de gazetesini büyük sorunlarla karşı karşıya bıraktı. 1878 yılında adanın kontrolünü Bab-ı Ali'den devralan Britanya, Katalanos'un gazetesinin yayın çizgisini devlet güvenliği ve kamu düzeni bakımından sakıncalı buldu ve en sonunda çareyi Katalanos'u vatandaşı olduğu Yunanistan'a göndermeyi yeğledi.

Kıbrıs'ın sömürge dönemi boyunca Londra ve adadaki yerel hükümet, ada basınına çok sıkı denetim altında tuttu. Anadolu'da Kurtuluş Savaşı'nın sonuçlanmasına dek İngiliz yöneticiler, Kıbrıs basını ile ilgili iki nokta üzerinde durdu: Rum basınının "Enosis" hareketinin savunuculuğu ile propaganda aracı işine

soyunması ve Türk basınının İttihat ve Terakki çizgisi ile Bab-ı Ali çizgisi arasındaki gelgitleri. İngiliz yönetimine göre bu iki olgu adadaki Britanya varlığının devamı açısından oldukça sakıncalıydı. Yerel hükümetin perspektifinden, adada "bağımsız" bir basın kuruluşu yoktu. Adanın iki büyük topluluğunun gazeteleri "Enosis" ile "İttihat ve Terakki" çizgilerinin savunucuları konumundaydı ve çeşitli güç odakları tarafından (Kilise, Yunan Devleti, Anadolu'daki milliyetçi hareket v.s.) kontrol altında tutulmaktaydı.

20. yüzyılın ortalarında Kıbrıs, "bağımsızlık dönemi macerasına" yukarıda arz ettiğimiz çizgiden pek farklı bir şekilde girmede. EOKA'nın faaliyetlerini başlattığı dönemde, Kıbrıs Rum medyası "Enosis" çizgisini desteklerken, ana akım Kıbrıs Türk medyası milliyetçi çizgiyi benimsedi. Bu iki ana akımın yanı sıra, o dönemde sol yayınlar da adada isimlerinden söz ettirmeye başladılar. Ancak bu yayınlar da bağımsız bir çizgiye sahip değildiler. Sol yayınların geneli AKEL tarafından sıkı bir denetim altında tutuluyordu. Bu yayınlarda, Stalinizm karşıtı, Troçkist, anarşist - komünist nüanslara rastlamak hemen hemen imkansızdı.

Kıbrıs Cumhuriyeti'nin kuruluş yıllarından 21. yüzyılın başlarına dek Kıbrıs Rum basını milliyetçi çizgiye bağlı kaldı. 20. yüzyılın son dönemlerinde adada yayınlanmaya başlayacak olan liberal gazete ve dergiler dönemine dek Rum basını, merkez kulvardaki, milliyetçi - sağ sermayenin ve tabii ki Kilise'nin kontrolü altında oldu. Aynı dönemde, devlet radyo ve televizyon kuruluşu "PIK (RİK)" Kıbrıs Cumhuriyeti'nin "hellenleşmesi" çabalarında aktif rol oynadı. PIK, Rum liderliğinin sesinin dünya kamuoyuna ulaştırılması noktasında bir manivela rolü üstlendi.

20. yüzyılın sonlarına doğru, Rum medyasında yapısal bazı değişiklikler göze çarpmaya başladı. Adada özel radyo ve televizyonların kurulması ile beraber, basın kuruluşlarının künyelerinde bazı değişiklikler vuku buldu. Bir iki nesil öncesine dek adanın kocabaşlarından olup, geçen yüzyılın ortalarında gazete sahibi olanların yerini yavaş yavaş Avrupa'da ve Yunanistan'da yatırımlara soyunan genç ithalatçılar, ihracatçılar ve iş adamları almaya başladı. Avrupa'daki ve okyanusun öte tarafında, medya kulvarında vuku bulan, tarihi nitelikteki değişiklikleri dikkatle takip eden bu genç işadamları Kıbrıs Rum medyasında büyük bir değişimi başlattılar.

Yeni dönemde, milliyetçi dünya duruşu medyanın tek ilgi alanı olmaktan çıktı. Bu yeni dönemde, gazetelerin ilk sayfalarında, televizyon ve radyo programlarında Kıbrıs sorunu gündemdeki yerini kaybetti. Zamanla, Rum medyası adanın Avrupa macerası, kapitalistleşme ile life style gibi olgulara odaklanmaya başladı. Ada basınının içeriğinde bu değişim gözlenirken, basının özerkliği ve denetimi konusunda kayda değer gelişmeler vuku bulmadı. Rum basını özelinde gazeteler, radyo ve televizyonlar ve internet araçları 21. yüzyıla demokratikleşmeden uzak bir şekilde girdiler. Bu dönemde basın kuruluşlarındaki üretim ilişkileri, sermaye - yönetim - gazeteci ilişkileri, içerik, sansür - otosansür ve objektiflik konularında kayda değer gelişmeler yaşanmadı. Türkiye "işgalci düşman" sıfatını korurken, Kıbrıs Türk toplumu Kıbrıs Rum basını için "bilinmeyen bir olgu" olarak kaldı.

20. yüzyılın sonlarında ve 21. yüzyılın başlarında yayın hayatına başlayan "Politis", "Kathimerini" ve yayın çizgisi ağırlıklı olarak life style'dan oluşan yukarıda değindiğimiz çizginin dışına çıkmayı başarabilen ender yayın kuruluşları arasında yer aldılar. 2003 - 2004 döneminde "Politis" meşhur Annan Planı'nı destekledi. Gazete, ayrıca, Kıbrıs Cumhuriyeti'nin aksayan devlet yapısını ve mekanizmasını zaman zaman ada gündemine taşıyabilmeyi başardı. 2009 yılında yayın hayatına başlayan "Kathimerini" Kıbrıs Türk ve Türkiye masası oluşturan ilk Kıbrıs Rum gazetesi oldu.

Yine aynı dönemde life style ağırlıklı yayınlar, ana akım medyanın aksine, gençliğin sorunlarına ve adanın değişen nüfus ve kültür yapısına hitap etmeye çalıştılar. Rum medyasının liberal kanadı 2013'te aday etkisi altına almış olan ekonomik kriz yüzünden bugün büyük problemlerle karşı karşıya kalmış durumda. Bugün

bu yayınlar adada bir yaşam mücadelesi veriyorlar. Ekonomik kriz yüzünden liberal medyanın geleceği tehlikeye girmiş durumda.

Büyük ekonomik kriz sadece medyanın liberal kanadını etkilemiyor. Medyanın geneli çok büyük, yaşamsal nitelikteki sorunlarla karşı karşıya. 2013 yılının ortalarında büyük televizyon kuruluşlarının akıbeti açıklığa kavuşmuş değil. Aynı şekilde, günlük gazetelerin geleceği bir soru işareti olarak karşımıza çıkıyor. Bu yeni gelişmelere rağmen, Kıbrıs Rum medyası özelinde, büyük yapısal sorunlar gündemdeki yerlerini korumaya devam ediyor.

Özetleyecek olursak;

- Medyanın milliyetçi çizginin dışına çıkamaması olması,
- Üretim ilişkileri ve yönetim bakımından tam anlamda bir demokratikleşmeden söz edilemiyor olması,
- Objektif haber alanında kalite eksikliği,
- Medya etik kurallarının çoğu kez göz ardı edilmesi,

gibi konular bugün Kıbrıs Rum basınının geleceğini tehlikeye sokmuş durumda. Bardağın dolu olmayan tarafından bakacak olursak, Katalanos'un tutuklandığı günden bu yana, Rum medyası bir arpa boyu yol kat edemedi. Medya "misyona gazeteciliğinden", "profesyonel medya"ya geçiş yapamazken; sermaye - emek ilişkileri demokratikleşemedi.

Bardağın dolu olan tarafına dönecek olursak, karşımızda iletişim fakültelerinden yeni mezun olan, cebindeki Avrupa pasaportu ile dünyayı tanıma şansına sahip olan genç nesilleri görürüz. Onların en büyük sorunu, ada medyasının geleceğini ipotek altına alan sermaye sahibi, bürokratik ağlara takılmış olan iş adamları, "tecrübeli gazeteciler" ve tabii ki ekonomik kriz...

Uzun sözün kısası... Adanın çok büyük bir sorunu var: Bağımsız ve profesyonel medya...

Hüseyin SAYIL
huseyinsayil@gmail.com

Nostalji

(Erdal Gökhan'ın Arşivinden)

Denktaş - Klerides görüşmelerinden biri...

Erdal Gökhan foto muhabirliği yaparken

Limasol 1964

Limasol
13 Şubat 1964
Fotoğraf : Erdal Gökhan

KKTC'nin kuruluşunun Meclis'te onaylanması

KKTC'nin kuruluş günü... 1983
Osman Örek, Dr. Fazıl Küçük, Rauf R. Denktaş

SIPA...SIPA...SIPA (Ref: 4037)

A greek school in Limassol where 2,514 Turkish Cypriots are detained. Here they are awaiting a hypothetical liberation, while they languish in boredom and inactivity. To kill time they make small objects with nutshells...

Photo: Leroy / SIPA

Limasol Esir Kampı, 1974

Barış Harekatı'nın hemen ardından
dönemin Başbakanı Bülent Ecevit Kıbrıs'ta

Camelot Villaları - Alsancak

Crystal Villaları - Alsancak

Hayat Villaları - Lefkoşa

Karaman Apartmanları - Girne

Hayat Apartmanları - Lefkoşa

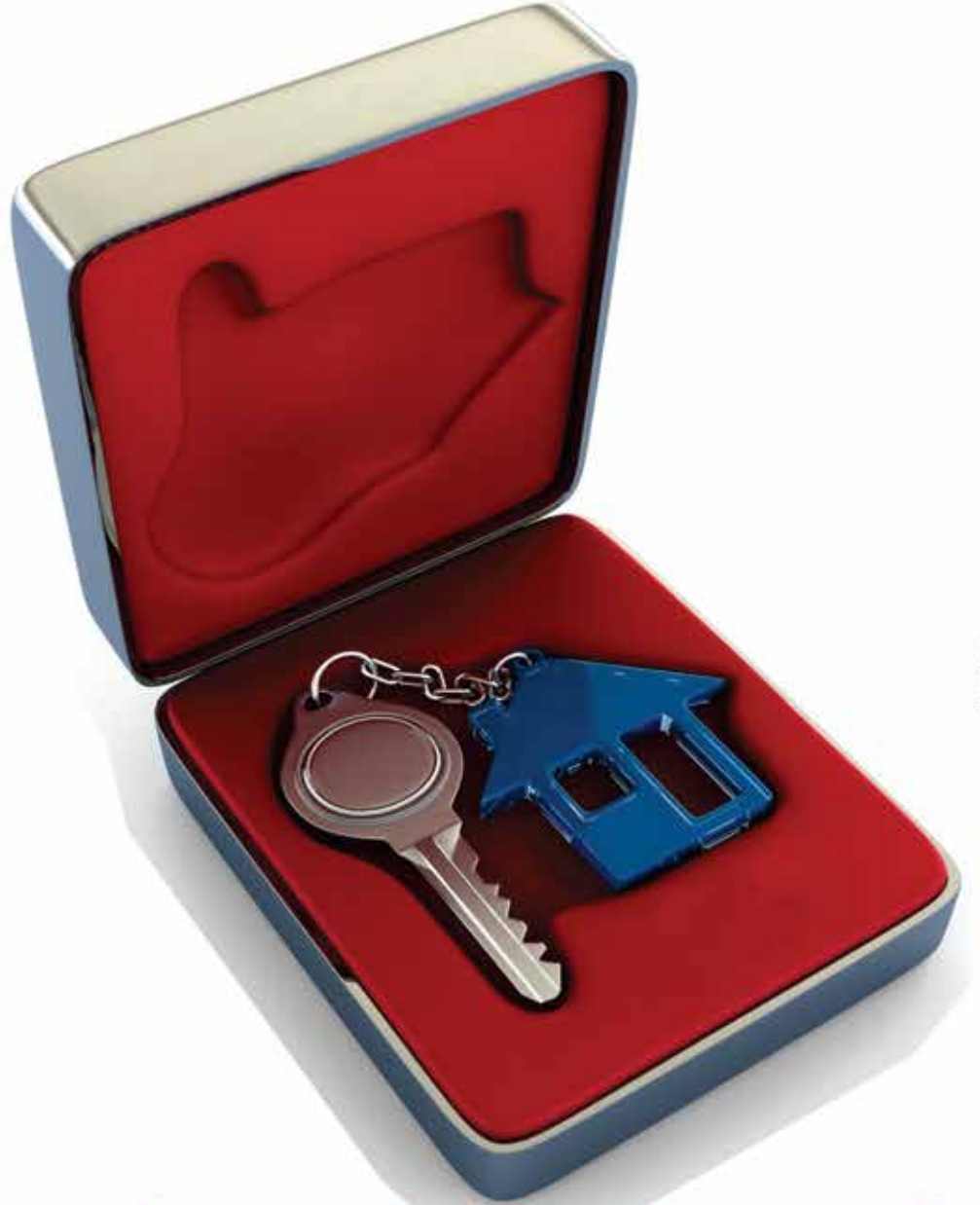
Girne Apartmanları

Karmi Villaları - Girne

önce hayalini kurun,

Çevre düzenlemeleri, kaliteli ve özgün mimarileri ile tam istediğiniz gibi. Hem bütçenize, hem zevkinize uygun villa ve apartman daireleri...

sonra bizi arayın!...

Hayalinizdeki evi almak şimdi çok kolay. Geleneksel M. Hacı Ali kalitesi ve güvencesinde villa ve apartman dairelerimizi yakından görmek için bizi aramanız yeterli.

M.HACI ALİ İNŞAAT ŞTİ LTD.

Kızılay Sokak No:1 Yenişehir / Lefkoşa Tel: 228 06 82 - 227 02 23
Girne Ofis Tel: 815 81 88 - www.hacialihomes.com

Neoliberal politikalar, devlet ve medya

*Kemal DARBAZ
Basın Sen Başkanı*

Basın Emekçileri Sendikası (Basın-Sen), Kıbrıs Türk Öğretmenler Sendikası (KTÖS), Kıbrıs Türk Orta Eğitim Öğretmenler Sendikası (KTOEÖS) ve Güney Kıbrıs'ta örgütlü Radikal Sol Komitesi (ERAS Lefkoşa), Yunanistan devlet kanalı ERT için 6 Ağustos Salı saat 20.00'de KTOEÖS Lokali'nde dayanışma paneli düzenledi. Panelde, Basın-Sen Başkanı Kemal Darbaz, "Neoliberal politikalar, Devlet ve Medya" konulu bir sunum yaptı...Medya Dergisi olarak bu sayının konusuna da denk düştüğü ve tarihe de not düşme adına konuşmayı yayınlamanın yerinde olacağını düşündük....

Bizim yaptığımız işe, dünyanın değişik dillerinde değişik isimler verirler. Kimi journalist der, kimi muharrir, kimi gazeteci, kimi de sahhafi... Yazan, gazeteye yazan, haber veren anlamında sözcükler hepsi de. Bu sözcüklerin hiçbiri Yunanlıların bize ve işimize taktıkları ad kadar, mesleğimizin ideal tanımına denk düşmüyor.

Biz gençler unutmuş olsak da, birlikte yaşayabilmiş yaşlılarımız, komşularının dillerini de anlar, konuşurdu. Onlar, kendilerinin "gazeteci" dediğine, komşusu Yorgo'nun mesela "demosiografos" dediğini bilirlerdi.

Demosiografos... Halk için halkın ilgilendiği konuları yazan adam anlamında bir sözcük. Asıl gazetecilik bu işte.

Halk için, halkı ilgilendiren konuları yazmayı bıraktığımızda, pek çok şeyi de yok etmeye başladık.

Yok ettiklerimizin başında demokrasi gelir.

Demosiografos halka, halkı ilgilendiren konularda doğru söylemediğinde, ancak doğru bilgilere sahip ve eleştirel olabilen vatandaşların, doğru tercihleriyle var edilip yaşatılabilecek bir sistem olan demokrasi de temellerinden sarsılmış olur.

1980'lerden itibaren globalleşen dünyanın her yerinde, saldırıya geçen neo-liberal ideoloji ve onun sahipleri, kendi ekonomik ilişkilerini de hakim kılma adına, her şeyden ve her zamankinden çok medyayı kullandılar.

Küresel sermaye medyaya da el attığı ve geleneksel medya sahiplerinin yerini asıl işi gazetecilikten başka her şey olan yeni medya sahipleri, holding patronları aldığı anda, yaptıkları iş medyaları aracılığıyla deregülasyonları ve özelleştirmeyi ekonomik gelişmenin olmazsa olmazı olarak anlatmaya başladılar.

Kuralsızlığı, ama işçiler ve emekçiler için değil, kendileri için kuralsızlığı hakim kılmak için, bir seferberlik ilan ettiler. Medyaları aracılığıyla lüks hayatları öne çıkarıp, hayatı bir piyangoya benzeterek, herkesin kazanabileceğini anlatırken, kendi kazançlarına kazanç kattılar.

Sosyal devlete, sosyal güvenliğe gerek yoktu. Bunlar ve bunları yaşatan devlet ölmeliydi. Kamu ve plan artık demode kavramlardı. Vatandaşlar tükettikçe, ama sadece tükettikçe gerçek vatandaş ve insan olabiliyorlardı. Bu sanıyı, bu yanlış bilinci hakim kıldılar.

Bizi kullanarak yaptılar bunu. Yeni iletişim teknolojilerini gerekçe göstererek yaptılar. Artık hiçbir şey eskisi gibi olmayacak diyerek yaptılar. Oysa, onlar eskisi gibi sömürmeye devam ediyor ve sömürülenler de eskisinden daha çok sömürülebilir istiyorlardı.

Halkı, bu anlayışa ve bu toplumsal ilişkiler bütününe mahkum edip “bağımlı” kıldılar. Bunun için en çok bizi, bizim mesleğimizi kullandılar.

Küreselleşen dünyada artık hiçbir şey eskisi gibi olmayacak, hayat özelleştikçe güzelleşecek hikayelerini bize anlatırken, en eski hikayeyi unutturmaya çalışıyorlardı. İnsanlığın varoluşundan beri, birileri birilerini yönetme gayreti içerisindeydi. Ve bu çaba, sermayenin gayretiyle, altta kalanın canının çıktığı tahakküm ilişkisine dönüşmekteydi.

Hiçbir şey eskisi gibi olmayacak denilen günümüz dünyasında da olan bu. Tahakküm ilişkilerinin, ne yazık ki yaşamın tüm alanlarında hüküm sürdüğü bir dünyada yaşıyoruz... Ve insanın, insanlığın iki seçeneği olduğunu

düşünüyorum. Ya bu ilişki biçimini kabul edip yaşayacak ve her gün için onu yeniden üretecek, ya da, onun alternatifini yaratıp, onu değiştirme mücadelesi verecek.

Şimdi, ERT'de olanları, ona yol açan, neo-liberal politikaları konuşurken de, bu tercihle karşı karşıyayız. Ya kabulleneceğiz, ya reddedip değiştirmeye çalışacağız. İkincisini tercih edenler olarak konuşuyoruz burada!

Artık, sıradan insanın yaşamdan beklentileri ile ayrıcalıklı kesimin beklentileri arasında bir uçurum oluşmuştur. Sıradan insan neredeyse biyolojik yaşamını sürdürmek için ekmek kavgası verirken, ayrıcalıklılar inanılmaz bir bolluk ve refah içerisinde yaşamakta. Üstelik sıradan insan, çok çalışırsam ben de bir gün onlar gibi olabilirim düşüncesine bile kapılabilmekte, kendisinin niçin bu durumda olduğunu düşünmek, analiz etmek yerine, o tarz bir yaşama büyük bir sempatiyle bakabilmektedir. Bunu sağlayanlar bizler olduk. Medya ve gazeteciler!

Kuşkusuz burada bireyler değil söz ettiğim. Hayatın her alanında olduğu gibi gazetecilik alanında da mücadele edenler var. Mevcut medya yapısını ve gazetecilik anlayışını reddedip, yerine editoryal bağımsızlığın hakim olduğu, halkın haber alma hakkının garanti altına alındığı, kamu çıkarına bir yayıncılığın yapıldığı gazeteciliğin mücadelesini verenler var. Biz de onlardanız. Bu yüzden benim sözlerim, birey olarak gazetecileri değil, mevcut medya sistemini hedef alıyor.

Yunanistan hükümeti karar aldı, ERT kapatılacak. Neden? Ekonomi kötüye gidiyor diye. Hangi ekonomi. Yunan ekonomisi. Üstelik dünyanın genelinde de kriz varmış. Yani sadece biz değiliz ekonomisi kötü olan, demeye getiriyorlar. Tıpkı dünyanın her yerinde söyledikleri gibi. Peki ama, bu finans dünyasını yaratan, kim? ERT çalışanları mı? Hayır. O zaman fatura niye onlara kesiliyor? Mevcut kapitalist sistem çalışsın, kar edenlerin karlarına kar kattıkları düzen değişmesin diye. Çünkü eğer bu sistemin, bir bileşenine dokunursanız sistem çöker. Öte yandan, bize dayatılanları kabul edersek sistem yaşamaya devam eder ve bir gün mutlaka refaha kavuşuruz. Bu söylem biçimi, bir şekilde en geniş halk kitlelerinin içselleştirdiği bir forma dönüşürse o zaman işler çok daha kolay yürür. İşte tam da bu noktada, şu ana kadar anlatmaya çalıştığım gibi, devreye birçok alt koluyla birlikte "Medya" denen sihirli sözcük giriyor.

Günümüz kapitalist dünyasının varlığını sürdürmek için dayandığı en önemli gücü medyadır. Medya, sistemin bugüne kadar ürettiği en mükemmel propaganda aracı olarak çalışıyor.

Çokuluslu sermayenin, karlarını maksimize etmesine dayalı neoliberal politikaların ortaya konması,

aynı zamanda devletin büyük oranda birçok alandan geri çekilmesi/çektirilmesi anlamını da taşımaktadır. Bir önceki dönemde yürürlüğe konan sosyal devlet anlayışı ve kamusal hizmetlerin, devre dışı bırakılması gerektiğini halka medya anlatıyor.

Devletin sosyal niteliği ile bir denge unsuru olarak, eğitim, sağlık, ulaşım, iletişim, medya ve benzer temel alanlardaki etkinliğini ortadan kaldırmayı amaçlayan neo-liberal yaklaşım biçimi, bunu başarmak için yine en fazla medyayı kullanıyor.

Ne acıdır ki, kamusal yayıncılığı idam sehvasına oturturken de medya kullanıldı. Yeni medya sahiplerinin ticari medyası, devleti her alandan çekilmeye davet ederken, medya alanından da çekilmeye davet edip durdu. Kamusal yayıncılık alanında faaliyet gösteren/göstermesi gereken devlet televizyonlarına, kamusal yayıncılık ilkelerini gözetilen alternatif medyaya saldırılar yapıldı durdu. Çoğunlukla, emekçilerin işten durdurulması, haklarının budanması biçiminde gerçekleşen bu saldırıların, yakın geçmişteki en önemli örneği, Yunanistan Devlet Televizyonunun kapatılması kararıdır.

Neoliberal politikaların, halklar katında kabulünü sağlamak için geleneksel medyanın bertaraf edilmesi, devletin medyadaki etkinliğine son verilmesi gerekmektedir ve yoğun olarak, 1980'lerin başından itibaren sermaye bu alana da girerek, kamu yayıncılığının tabutuna çiviler çakmaya başladı.

İlginçtir, kar ederken devleti kovan neo-liberal anlayışın sahibi sermaye çevreleri, zarar ettikleri anda o zararı karşılaması için devleti çağırıp durdular. Bankaları batarken devlet koşup kurtardı, şirketlerinin holdinglerinin zararlarını devlet ödedi, bizim, halkın parasını onların ceplerine aktararak. Tasarruf söz konusu olduğunda akıllarına önce ve hep çalışanların gelirini kısmayı, onları işten çıkarıp açlığa mahkum etmeyi getirerek. Halkları, neo-liberal politikalara ikna ve razı etmek için de medyayı kullanarak.

Halk razı edilirse işler çok daha kolaylıkla yürütülebilecekti. Siyasal iktidar zaten onların kontrolündeydi.

Medyada devlet tekelinin ortadan kaldırılmasıyla birlikte, sahiplilik yapısında çok hızlı bir değişim yaşandı. Geleneksel medya sahiplilik yapısı neredeyse ortadan kalktı. Alternatif medya süreçlerinin yaşam bulma şansı oldukça sınırlandırıldı. Sermayenin egemenlik alanına giren medya, gazetecinin sorumluluk alanında büyük bir erozyon yaşanmasına neden oldu. Gazetecinin meslek ilkelerine bağlı hareket alanı her geçen gün daraldı ve değişime uğradı. Sermayenin egemenliği altındaki medyada genel yayın yönetmenleri, haber müdürleri, hatta ve hatta muhabirler, program yapımcıları alınır satılır birer metaya dönüştürüldü...

Her gün için oluşturulan haber içerikleri, neoliberal politikaların uygulamalarıyla şekillenmeye, kamusal alanın talepleri görmezden gelinmeye başlandı. Devlet (siyasal erk) yoğunlukla ekonomik odaklı yasaları çıkarırken, bir yandan da yapılan özelleştirmelerle devlet-sermeye birlikteliği güçlendirildi. Siyasal erkin izlediği yol neredeyse bütünüyle sermaye sınıfının yolu oldu.

Oluşturulan yeni medya ortamında emekçinin, yoksulun, mağdurun hakları, çalışma yaşamı ve benzer konular egemen medyanın gündeminden çıkarıldı. Ekonomi, bankacılık, para-borsa, özelleştirme içerikli haberlere ise, alabildiğine yer verilmeye başlandı.

Basın özgürlüğü kavramı, editoryal bağımsızlık gibi kavramların içi boşaltıldı, basın emekçisi sermayenin güdümüne sokularak taşeronlaştırıldı. Sermayenin ihtiyaçlarını karşılayacak biçimde oluşturulan sansür mekanizması, süreç içinde işini kaybetme kaygısıyla, basın emekçisindeki oto sansürün gelişmesini, olağanlaşmasını doğurdu ve nihayetinde, mesleğin temel ilkelerinin, kodlarının çok ötesinde bir noktaya gelmiş oldu...

Dünya genelinde uygulanan neoliberal politikalar, her alanda emek kıyımını doğururken, medya alanında farklı bir sürecin yaşanması düşünülemezdi. Halkımıza ve dünya halklarına, “global dünyanın” gerekleri olarak sunulan sözde tedbirler, yasal düzenlemeler ve politik manevralar, sonuç olarak, varlık nedenimiz olan insanları, çok daha zor koşullar altında yaşamaya mahkum etmektedir.

Bugün birçok ülkeye dayatılan neoliberal ekonomi politikaları, her geçen gün halkların yoksullaşmasını, ekonomik ve sosyal haklarının geri götürülmesi sonucu doğurmaktadır. Uzunca bir süredir Yunanistan özelinde yapılmaya çalışılan da budur.

Yunanistan özelinde ve ekonomi politikaları alanında ve yeniden yapılanma adı altında yapılanlar, son olarak Devlet Televizyonunun kapatılması noktasına kadar getirilmiş, 2500'ü aşkın basın emekçisi bir gecede kapı önüne konmuştur. Aylardır kurumlarına sahip çıkarak mücadele eden basın emekçileri, tüm baskılara rağmen halen ayaktadır ve direniyor.

Değerli dostlar, yapmamız gereken, tüm dünya halkları üzerinde oynanan bu büyük oyunu her gün için deşifre etmek, enternasyonal bir anlayışla dayanışmanın yollarını bulmak ve geliştirmek ve yaşamın tüm alanları için alternatif yaşam tarzlarını, çözümleri yaşama geçirmek olmalıdır. Yaşamak bir ağaç gibi tek ve hür / ve bir orman gibi kardeşçesine. Bu bir düş değil. Bu bir mecburiyet aynı zamanda. Bir ağaç gibi tek ver hür yaşayabilmek için bir orman gibi birbirimize dayanarak, dayanışarak, el ele omuz omuza olmak zorundayız.

Biz Kıbrıslı Türk gazeteciler olarak bunu biliyoruz. Birlikte direnmezsek, hep birlikte kaybedeceğimizin farkındayız. Bu nedenle, Yunanistan'da direnen ve ERT'nin kamu elinde, kamu yararına yayıncılık yapması için mücadele eden meslektaşlarımızın sonuna kadar yanındayız.

Konuşmamın sonunda, Yunanistan'daki ve tüm dünyadaki basın emekçilerini bir kez daha devrimci duygu ve düşüncelerimle selamlıyor ve gerçek demosyografuslar olabilmek için Basın-Sen olarak, ellerimizi Yunan meslektaşlarımızın ellerine uzatıyoruz. Birlikte mücadele edip birlikte var olabilmek için.

Yaşamak bir ağaç gibi tek ve hür ve bir orman gibi kardeşçesine. Bu bir düş değil, zorunluluk. Teşekkür ediyorum!

Mustafa AZİZOŞLU
Karikatürist

HAYVAN ÜRETİCİLERİ ve YETİŞTİRİCİLERİ BİRLİĞİ

En Sağlıklı Et ve Süt, Yerli Üretimdir

Atatürk Caddesi No: 125/B Küçük Kaymaklı-Lefkoşa
Tel: +90 392 229 29 87 Fax: +90 392 229 26 22

Kıbrıs Türk basınına yeni gazeteler giriyor...

Aytuğ TÜRKKAN
turkkanaytug@hotmail.com

Bu gazetelerden ikisi Türkiyeli iş adamlarına ait. Biri emlak sektöründen tanınan Temel Bulut'ta ait REALİST, diğeri Merit Oteller Grubu sahiplerinden Besim Tibuk'a ait DİYALOĞ...Diğer gazete ise Polat Alper'e ait KIBRIS POSTASI. Dergimizin bu sayısında ilk iki gazetenin çıkma nedenlerini irdeledik.

Temel Bulut, "neden" sorusuna net yanıt verdi: "Medya=Güç"

Kıbrıs Türk basınına önümüzdeki günlerde yeni gazeteler katılıyor. Bunlardan bazıları Türkiye sermayesiyle ortaklığa dayanıyor.

Bu gazetelerden ofisini açarak, tabelasını asarak kesinleşenlerden biri REALİST. Sahibi de kamuoyunun son zamanlarda yakından tanıdığı Türkiyeli İşadamı Temel Bulut...

Türkiye'den yaklaşık 1.5 sene önce inşaat sektöründe yatırım yapmak için KKTC'ye gelen bir iş insanı Temel

Bulut... Lefkoşa – Girne anayolundaki 900 konutluk dev projeyi satın alıp 35 bin Sterlin gibi bir rakama ev satarak kamuoyunun gündemine oturan bir isim... Ucuza ev satması nedeniyle eleştiri oklarını üzerine toplayan Temel Bulut, daha sonra da Kıbrıslı ortağıyla ayrılıp mahkemelik olması ve vatandaşlık alamaması nedeniyle yaşadığı hüsrans sonucu kamuoyunda çok tartışılmıştı. "Peki Medya dergisinde ne işi var?" gibi sorular olduğunu duyuyorum... Çünkü o da artık bir medya patronu...

Temel Bulut

Harun Denizkan

Ekim ayının başında söyleşimizi gerçekleştirdik, henüz “Realist” adını verdiği gazetesi satışta değildi... Temel Bulut ile Lefkoşa'daki ofisinde, bu yola birlikte başkoyduğu Gazeteci Harun Denizkan ile birlikte sohbet ettik.

Temel Bulut, pek kabul etmese de medyaya atılması biraz da hakkında “kendince” haksız olarak yapılan yayınlar olmuş...

**“Neden gazete çıkarıyorsunuz” sorusuna yanıtından bu yorumu yapabiliriz sanırım...
“Her işadamı güçlü olmak ister.”**

İşte Temel Bulut ile söyleşimiz...

A. TÜRKKAN: Öncelikle hayırlı olsun... Siz inşaat sektöründe faaliyet gösteren bir iş adamısınız, nereden çıktı gazete çıkarmak?

T. BULUT: Bana göre Kıbrıs'ta daha saygın, daha farklı gazetecilik yapılabilir. Bazı arkadaşları biraraya toplayıp medyaya girmek istedik. Benim içimde olan bir heyecan bu... Medya patronu olarak görmüyorum kendimi. Tarafsız, düzgün, etik değerlere bağlı bir yayın yapma gayemiz var. Zaten kendimi yüzde 90 Kıbrıslı görüyorum. Kıbrıs vatandaşlığı için 14 ay bekledim.

“Kıbrıs'ı sevmesem neden yatırım yapayım?”

A. TÜRKKAN: İnşaat sektörü kazançlı ancak bunu medya için pek söyleyemeyiz sanırım... Ya sizce?

T. BULUT: Gazetecilikte maddi kazanç değil, halkı doğru bilgilendirmektir amaç. Yani amme hizmetidir. Bu benim için bir şeref ve mutluluktur. Kıbrıs'ı benimsemesem, sevmesem, önemsemesem neden yatırım yapayım. Gidip başka bir yerde yatırım yapardım. Ben Kıbrıs'ta inşaat sektöründe çalıştım. Engellerle karşılaştım. Onları da aştım. Zaten söylediğim gibi kendimi Kıbrıslı olarak hissediyorum. Bu işten zarar etmeyeceğimizi düşünüyorum. Düzgün iş yaparsak, bir gün gelecek kâr edeceğiz. Kendi kendini döndürebiliyorsa bizim için büyük başarı olur.

“Burada gazetecilik yok”

A. TÜRKKAN: Gazete çıkarmakla neyi hedefliyorsunuz?

T. BULUT: Hiç kimseyle hiçbir işimiz olmaz. Ne el ilanı çıkarılanlarla, ne gazetecilerle, ne politikacılar, ne bürokratlar, ne de iş dünyasıyla... Tek istediğimiz bir gazete çıkarıp halkı bilinçlendirmek. Bakın ben Kıbrıs'ta şu anda ikinci röportajımı veriyorum. Halbuki İstanbul'da her hafta bir röportaj veriyorum.

A. TÜRKKAN: Bunu neye bağlıyorsunuz?

T. BULUT: Gazeteciliğin olmayışına... Ben ne söylersem söyleyeyim sizin algıladığınız bir süzgeç var, öyle yazacaksınız. Bunu da dilediğiniz gibi yazın. Ben 'danstan hoşlanıyorum' diyorum, siz 'dansöz gibi adam' dersiniz olmaz. Ama maalesef burada böyle yapılıyor bu iş. Ben Türkiye'de 100 inşaat şirketinden biriyim.

“

**Medyanın içinde olmak
işadamlarının özlediği bir şeydir.
Elinizdeki gücü doğru kullanırsanız
doğru döner, yanlış kullanırsanız
yanlış döner.**

**Tepetaplak gidersiniz.
35 yıldır iş dünyasındayım,
durduğum yeri hiç değişmedim**”

Türkiye'de bu haber oluyor. Burada bir çok şey yapıyoruz ama bakın 1,5 senede sizinle yaptığımı bu sohbet sadece ikinci röportajım.

A. TÜRKKAN: Gelişiniz çok sansasyonel oldu. Siyasi bağınız bile sorgulandı. Rahatsız oldunuz mu?

T. BULUT: İstanbul'da 100 firmadan biriyiz biz. Kıbrıs'a geldik ama Kıbrıs böyle bir yatırımcı görmedi. Az kazanıp vatandaşa kazandırmak istedik. Bu anormal karşılandı, bu sansasyonel oldu. 35 bin Sterlin'e daire sattık, “olmaz” dediler. Eee oldu işte... Bizi dolandırmalarına rağmen oldu hem de. Biz bu işten kâr da ettik. Sonuçta Kıbrıs'a faydalı işler yapabildik yani. Biz buraya büyük kaldık ve AK Parti'ye yakınlıkla suçlandık... Biz işadamıyız, kim iktidar olsa onlarla işbirliği içerisindeyiz. Burada da önce UBP vardı, onlarla işbirliği yapıyorduk; şimdi CTP var, onlarla çalışıyoruz. Bizim işimiz siyasetten uzak düşünülmez.

A. TÜRKKAN: Bu vatandaşlık konusu sizi kırmış anlaşılır...

T. BULUT: Ben 14 ayda değil de iki ayda vatandaş olsaydım ve medya da beni yerden yere vurmamış olsaydı Kıbrıs'ın yatırımlar anlamındaki pozisyonu bugün çok farklı olurdu. Bulut inşaat Kıbrıs'taysa bunu diğer şirketler de önemser. Kıbrıs yatırıma aç, siyasiler yatırımcıyı çağırmalıdır. Bana vatandaşlık versen Temel Bulut senden ne alacak? Bugüne kadar 1,5 yılda 50 milyon dolar getirdim Kıbrıs'a. Bakın şimdi de muhafazakar otel yapacağız. Bu da farklı lanse ediliyor. Burada sadece kumar ve içki olmayacak. Yani Kıbrıs'a tatil için gidilebilir diyoruz. Sadece kumarhane için değil diyoruz. Bu imajı vermek istiyoruz. Kötü mü yapıyoruz? Ben burada yaşadığım sıkıntıları hiçbir yere yansıtmadım. Bakın ailemin hiçbir ferdi henüz Kıbrıs'a gelmedi. Ben

her hafta gelip gidiyorum ama ailemin hiç biri gelmedi. Kıbrıs'ı farklı biliyorlar çünkü.

“Reklam alacağım diye adam karalama olamaz”

A. TÜRKKAN: Tekrar medya sektörüne dönecek olursak... İşadamlarının medyaya girmesi, kendilerine çıkar sağlamak istediklerine yönelik bir takım iddiaları da gündeme getiriyor... Bu konuda ne düşünüyorsunuz?

T. BULUT: Bunu düşünen ve kullanmak isteyen olmuştur ve insanların aklında kötü kalmıştır. Ama biz bu işte uzman arkadaşlarla yola çıkıyoruz. Bizde her şey serbest, tek istediğimiz yazılan her şeyin delili olması. Ben herkese aynı şeyi söylüyorum. Reklam alacağım diye adam karalama olamaz. Bizim düşüncemiz bu değil. Piyasada ne kadar iş yaparsanız o kadar güçlüsünüz. Biz işadamları ne kadar iş yaparsak o kadar güçlü oluruz. Bizim siyasetimiz olmaz... Medya da 4'üncü güç. Bu gücün içinde niye olmayım! Birinci güç yönetimse onun içinde de olmayı isterim... Medyanın içinde olmak işadamlarının özlediği bir şeydir. Elinizdeki gücü doğru kullanırsanız doğru döner, yanlış kullanırsanız yanlış döner, tepetaplak gidersiniz. 35 yıldır iş dünyasındayım, durduğum yeri değişmedim hiç.

“Şu an televizyon düşünmüyoruz ama...”

A. TÜRKKAN: Bu söylediğinizden ileride politikaya atılacağımız sonucunu mu çıkarmalıyım?

T. BULUT: (Biraz gülüşme) Ticareti bırakıp da yönetime geçmek benim işim değil... Politika ikna etme kabiliyetidir. Bu benim yapabileceğim bir şey değil...

A. TÜRKKAN: Türkiye'de medya patronları ticari işlerinde sorun yaşıyor. Bu sizi kaygılandırmıyor mu?

T. BULUT: Kaygım yok, nerede durduğumu biliyorum. Gazetecilik yaparsak dürüstçe yapacağız. Medyayı az çok biliyorum. İstanbul Ajans Medya'nın sahibiyim. "I am İstanbul" adında kasım ayında piyasa çıkaracağımız "tivi bu" tarzında internet üzerinden yayın yapacağımız bir kanalımız var.

A. TÜRKKAN: Gazetenin dışında televizyon ya da radyo gibi düşünceleriniz de var mı?

T. BULUT: Türkiye'de I am İstanbul'a başlıyoruz. Burada da olabilir ama zaman içinde bakacağız, radyo ya da televizyon için... Bundan 6 ay önce gazete de düşünmüyordum. Ama oldu... Birileri satılık bir televizyon var derse, o dönem bir bakarız, şartlar uygunsa, kısmetse olur... Koşullara göre değişebilir ama şu an öyle bir düşünce yok.

"Çocukken sokakta gazete satardım"

A. TÜRKKAN: Bir gün bir gazete sahibi olacağımızı düşünüyor muydunuz?

“Piyasada ne kadar iş yaparsanız o kadar güçsünüz. Biz işadamları ne kadar iş yaparsak o kadar güçlü oluruz. Medya da 4'üncü güç. Bu gücün içinde niye olmayayım?”

T. BULUT: Çocukken gazete satıyordum, bildiğiniz şu elinde gazetelerle sokaklarda bağırarak çocuklardan biriydim. Gazete sahibi olacağım aklıma gelmezdi. Mesela daha sonra da plak sattım, ama şimdi plak çıkarıyorum... İstanbul'da Şösem isimli prodüktörlük şirketim de var. Şahin Özer'le ortaklık fakat sonra ayrıldık. Farklı işler yapmak istiyorum. Mesela üniversite açmak istedim, özel konservatuar ama Tayyip Bey (TC Başbakanı Recep Tayyip Erdoğan) müsaade etmedi. "Bir meslek lisesi aç" dedi bana, ama meslek lisesi çok var. Ben herkesin yaptığını yapmak istemiyorum.

A. TÜRKKAN: Gazeteye ilgili teknik bilgi de verebilir misiniz?

T. BULUT: İki gazeteyi tek bir poşette vereceğiz. Realist ve Kulis gazeteleri... Realist 32 sayfadan oluşacak ve içeriği de siyasi olacak. Kulis ise magazin tarzında bir yayın yapacak. O da 24 sayfa olacak. Toplamda 56 sayfa... Şu ana kadar 35 istihdam gerçekleştirdik, bu gidişle 50'yi bulacağız gibi görünüyor. Kasım ayında çıkmayı hedefliyoruz ama acelemiz de yok. Şu an için yeni bir matbaa alma düşüncemiz yok ama dediğim gibi her şeyi zamanı geldiğinde değerlendiriyoruz.

"Birleşik Kıbrıs için yayın yapacağız"

Bu noktada gazetenin ortağı Harun Denizkan devreye giriyor... Realist'in Genel Müdürü olarak görev yapacak olan Denizkan, gazetelerinin yayın politikası hakkında bilgiler veriyor...

Temel Bey ile yüzde 50 – 50 ortağız... Şirketimizin adı Fortis and Liber Medya. Her gün 5 bin adet baskı yapacağız. Tabii ilk hafta 10 bin basıp promosyon dağıtacağız. Biz birleşik bir Kıbrıs için yayın yapacağız. Benim için Rum basını yok, Bafta bir şey varsa orası da adamızın bir parçasıdır, gündemimizdedir. Gazetemizde Maronit, Rum, İngiliz ve Türk yazarlarımız olacak. Barışçıl yayınlar yapacağız. Kaynaşma mücadelesi vereceğiz. Gazetemizin sloganı da hazır; 'Adı gibi gazete'. İddialıyız, tüm adanın gazetesi olacağız...

Turizmin kralı da medya patronluğuna soyundu

“Bir gün tesadüfen Reşat Bey ile karşılaştık. Bize burada bir televizyon ve gazete kurma projesinden bahsetti. Ben de 'olur' dedim.”

Net Holding'i artık adamızda bilmeyen yok... Bilmeyenler için de bir isim versem; hemen zihinlere düşer: Merit Oteller Grubu...

Evet, 1996 yılından bugüne beş yıldızlı otel konseptiyle bizleri tanıştıran Net Holding'in Yönetim Kurulu Başkanı Besim Tibuk, KKTC'de medya sektörüne de adım atma kararı aldı.

Gazeteci Reşat Akar ile birlikte bir gazete, bir de radyo – televizyon için kollar sıvandı.

Bir ayın yarısından çoğunu artık adamızda geçiren Besim Tibuk ile yayıncılık alanında yapacağı yatırımları konuşmak için Merit Park Otel'de buluştuk. Her ne kadar medya alanındaki yatırımları konuşacağız diye anlaşsak da Besim Tibuk ile sohbetimiz genelde ülke bürokrasisi üzerine şekillendi. Bu konudan bir hayli şikayetçi olan Tibuk, medya alanıyla ilgili tüm yetkiyi Reşat Akar'a bırakmış durumda.

“Hem şikayet ediyorsunuz, hem de yatırıma devam ediyorsunuz” diye üstelediğim zaman “aptalım” dese de, aslında adanın havası ve doğası Besim Tibuk'u bu topraklara bağlayan en büyük etken olmuş.

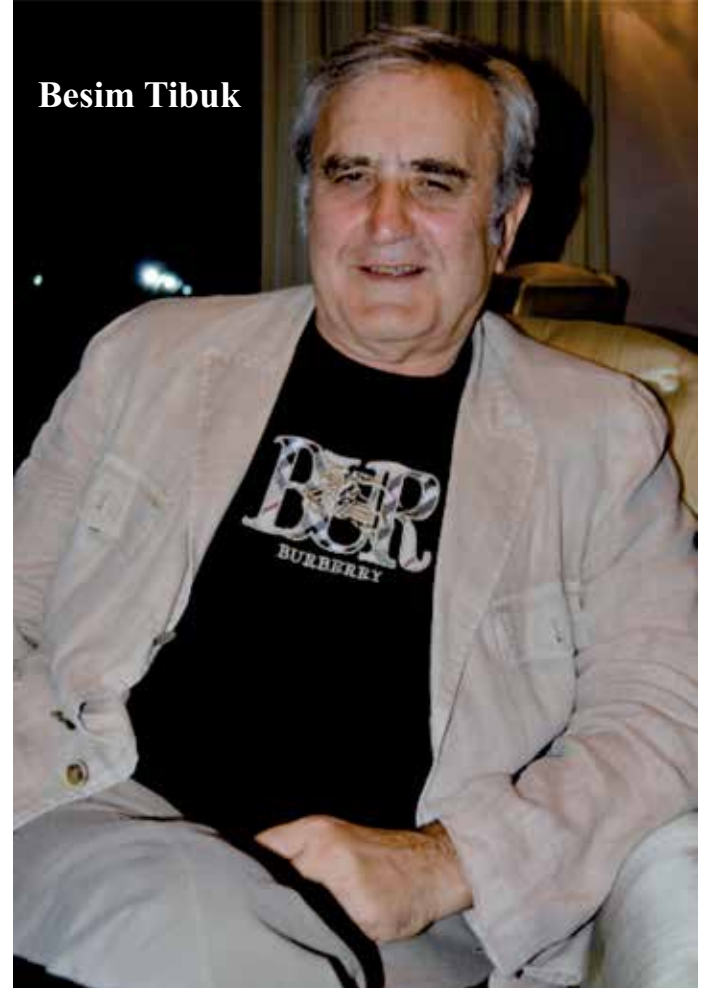
Dilerseniz bu giriş yazısını daha fazla uzatmadan Besim Tibuk'la Merit Park Otel'in büyüleyici atmosferinde yaptığımız sohbetimizin detaylarına birlikte göz atalım...

Merit Oteller Grubu'nun sahibi NET Holding'in Yönetim Kurulu Başkanı Besim Tibuk da, gazete, radyo ve televizyon kurma kararı alan Türkiyeli işadamlarından. Tibuk, operasyonun başına da gazeteci Reşat Akar'ı getirdi.

“İnisiyatif Reşat Bey'de...Ben sadece sermayedarım”

A. TÜRKKAN: Sayın Tibuk, bu kadar turizm yatırımınız varken, medya sektörüne girme fikri nereden çıktı?

BESİM TİBUK: Ben NET Holding'in patronu gibi görünüyorum ama sadece yüzde 5 hissem var. Kalan

Besim Tibuk

yüzde 95 halkın ve yabancı fonların elinde. Bu medya olayı şirketin doğrudan giriştiği bir konu değil, benim olayım. Bizim zaten 1990'lı yıllarda 'Barometre' diye bir gazetemiz ve 'Kanal E' adında bir televizyon kanalımız vardı.

Reşat Akar

O nedenle bu sektöre zaten aşinayız. Bir gün tesadüfen Reşat Bey (Reşat Akar) ile karşılaştık. O da Kıbrıs gazetesinden yeni ayrılmıştı. Bize burada bir televizyon ve gazete açma projesinden bahsetti. Ben de 'olur' dedim.

A. TÜRKKAN: Nasıl bir yapılanma var?

BESİM TİBUK: Gazete Reşat Bey'in inisiyatifinde olacak. Biz sadece sermayedarız. Ama televizyon Türkiye'de de yayın yapacak. Belirli saatlerde Türk halkına dönük yayınlar yapacak. Bu saatlerde liberal demokrat fikirleri savunacak.

“Televizyon sahipleri milyoner olmuş...”

A. TÜRKKAN: Medya ülkemizde pek gelir getirici bir alan olarak görülmez. Bu sizi düşündürdü mü?

BESİM TİBUK: Bana bu konuda raporlar çok olumlu geldi. Tüm televizyon kanalı sahipleri milyoner olmuş... 'Siz niye girmiyorsunuz' dediler, girdik... Yanlış mı verdiler raporları? (Gülüşmeler)

Biliyorsun, bu fizibilite raporları tahminlere göre hazırlanır. Ben televizyon ve radyonun birkaç sene para kazanacağını düşünmüyorum, ben şahsi gelirimden finanse edeceğim. Ama bir süre sonra oturabilir. Türkiye ve Kıbrıs bacağı olacak çünkü. Akıllı idare edilirse bir sene sonra zararsız bir şekilde çıkar. İki sene sonra kâra bile geçer... Mesela bizim bir twitter sayfamız var 'nediyor.com' diye. Günde 150 bin kişi giriyor. O da artacak. Bu sayfa ile televizyon ve gazete ilişki içerisinde olacak, ona da yarar sağlayacak. Ama kârlılığı soruyorsanız, kârlı olmadığımı bilerek giriyoruz bu işe...

“Basınınız bürokrasinin uzantısı”

A. TÜRKKAN: Aynı dönemde dört gazetenin çıkacağı bilgimiz var... Türkiye odaklı olanlar da var. Bu girişimler 'bu dönemin bir özelliği mi var?' sorusunu akla getiriyor, ne dersiniz?

BESİM TİBUK: Bizim için hiçbir özelliği yok. Reşat Bey bu teklifi getirmese böyle bir işe girişmezdik. Tamamen tesadüf. Diğer yatırımcıları ise bilmiyorum zaten...

A. Türkkan: AK Parti'nin Kuzey Kıbrıs'ı dönüştürmek için Türkiyeli işadamları aracılığıyla medyaya el attığına ilişkin söylemler var... Nasıl değerlendiriyorsunuz?

BESİM TİBUK: Valla AK Parti burayı dönüştürebilirse çok başarılı olur, ama hiç sanmıyorum. Camiler, ilahiyat fakültesi filan yapıyorlar ama Kıbrıslılara bunlar tesir etmez. Bazı çevreler Türkiye'de Kuzey Kıbrıs halkını yeterince dindar görmüyorlar ama benim açımdan Kıbrıs Türk halkının en iyi özelliği bu; yeterince dindar olmamaları. Ama şunu söyleyeyim; burası bürokrasi imparatorluğu, hatta rejiminiz demokrasi değil, bürokrasi. Basınınız da öyle! Basın da bürokrasinin uzantısıdır. Kıbrıs Türk basını dünyayı takip etmiyor, bürokrasiden etkileniyor, hatta bir kısmı zaten basın mensubu devletten danışman olarak maaş alıyor... Tam 'cuk' oturmuş yani... Bakanlar, başbakanlar filan... Onların işi hikaye... Bürokratlar ne derse o oluyor burada... Medya da bu bürokratların hareketlerini tenkit etmiyor, iç içe...

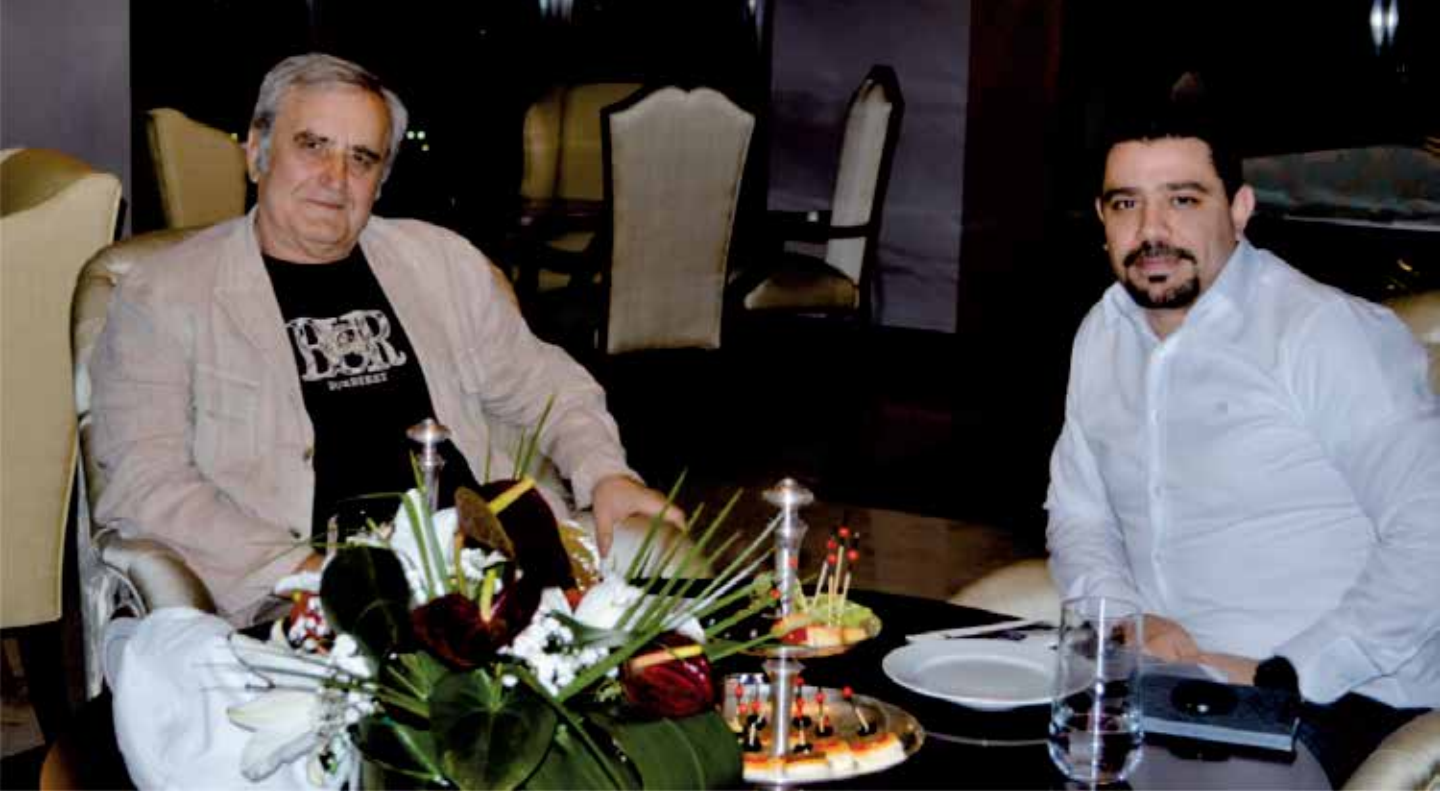
A. TÜRKKAN: Kuracağınız gazete ve televizyonu bu noktada farklı mı olacak?

BESİM TİBUK: Ben karışmam hiç... Bana ne yahu? Ben burada keyif yapıyorum. Ne yazacağı Reşat Bey'i ilgilendirir..!

“Türkiye'de liberal demokrat bir yayın isterim”

A. TÜRKKAN: Bu gazetenin finansörü sizsiniz, yapılacak işler sizi ilgilendirmeye mi?

BESİM TİBUK: Benim bir sürü şirketim var. Bir hedef konulur, yetki verilir ve onlar yapılır. Mesela 'nediyor.com' çok önemlidir... Bakın bunu bir Amerika'da, bir de Çin'de açmayı düşünüyoruz.

Yöneticileri bunun içerisine hangi haberi koyar, ne yaparlar, ben karışmam. Bu gazete ve televizyonun Kıbrıs'a dönük yayınlarından belki rahatsız olanlar olacak, bana da gelip bu rahatsızlıklarını iletcekler ama benim bu konuda hiçbir etkim olmayacaktır. Ama Türkiye'deki yayınlara etkim olacak. Madem ki bu kadar para harcıyorum, liberal demokrat fikirlerin yaygınlaşmasını isterim, başkalarının fikirlerinin değil. Ha onun (liberal demokrat) da çok yaygınlaşacağını düşünmüyorum zaten. Türkiye her geçen gün yobazlaşıyor. Türkiye'de ya büyük bir dindar kitle var, yobazlığa doğru giden; bir milliyetçi kitle var; bir de solcu... Hiç biri liberal değildir. Türkiye'den ümitsizim ama ölmenden önce belki liberal fikirleri biraz daha yayabilirim. Ama dediğim gibi Kıbrıs yayın politikasına hiçbir şekilde karışmam. Reşat Bey ve arkadaşları karar verir...

“Bir gazete ile sizi adam mı edeceğiz”

A. TÜRKKAN: Yayıncılık sizin için hobi sanki, konuşmanızdan bunu anlıyorum... Böyle mi?

BESİM TİBUK: Ben her ay belli bir zarar öngörüyorum ve bunu da ödeyeceğim. Servetim öyle çok değil ama çocuklara büyük bir miras bırakma peşinde değilim. Ay sonunda bana bir rapor yollayacaklar. Her şirket yollar bu raporu. Benim hobim bahçede vakit geçirmektir.

A. TÜRKKAN: Bürokrasinin kötü yanlarından bahsediyorsunuz. Bürokrasinin medya ile iç içe olmasından şikayet ediyorsunuz. O zaman gazetenin ortaya çıkması bunları aşmak için mi?

BESİM TİBUK: Yok canım... Bir gazete ile sizi adam mı edeceğiz? Siz kesinlikle değişmezsiniz... (gülüyor) Kıbrıs bürokrasisini, sendikalarını, medyasını ben televizyon kurup mu değiştireceğim! Daha kötü olur, düşman olurlar bana. .. Ben Kıbrıslıların dünyayı takip etmesini isterim ama içe kapanık, mikro milliyetçi bir toplumsunuz. Bunu söylediğim zaman medya mensupları bana kızacaklar ama bir baksınlar kendilerine. Dünyadan kopuk bir medyanız var. Siz 1980 öncesi Türkiye'si'ne benziyorsunuz.

A. TÜRKKAN: Sonuçta Kıbrıs Türk medyası anlattığınız şekildeyse sizin gazetenizin bir farklılığı mı olacak?

BESİM TİBUK: Ona kafa yormuyorum.. Benim gazete Kıbrıs medyasını temsil etmez. O Reşat Bey'in gazetesi olacak. Ben uğraşamam medyayla. Hayat tarzımda benim medya yok. Ben bahçeyle ilgileniyorum... Bunlar benim özel fikirlerim, değerlendirip değerlendirmem onların işi.

“Keşke AKP'yi rahatsız etssek!”

A. TÜRKKAN: Peki Kıbrıs yayını sizi ilgilendirmediğine göre Türkiye'ye dönelim. Türkiye'de başka iş alanlarında faaliyet gösteren medya patronlarının başları derde giriyor bu yayıncılıktan dolayı. Siz bu konuda endişeli değil misiniz?

BESİM TİBUK: Bizim televizyon o kadar izlenen bir televizyon olmayacak ki rahatsız olsunlar. Hükümetin medyada ne yaptığını biliyoruz. Kendine yakın medya peşinde, diğerleri baskı altında. Bizim şimdi Türkiye'de yayınlanan televizyonu liberal düşünceli bir avuç insan izleyecek. Reytinglerde kaçınıcı olacağız ki! Türkiye'de liberallerin sayısı nüfusun yüzde 1'idir. Etkinliğimiz ne olacak ki? Keşke iktidar rahatsız olsa, bu beni sevindirir. Ama etkinliğimiz maalesef yok. Liberal fikirler Türkiye'de yok oldu.

A. TÜRKKAN: Siz ne kadar Reşat Bey'i adres göstererseniz de, bazı yayınlar bir takım odakları rahatsız edecek. Ve adres de siz olacaksınız. Çekince yok mu?

BESİM TİBUK: Hiçbir çekincem yok. Şimdi de zaten Kıbrıs'ın büyük çoğunluğu bize düşman. Devleti idare edenler bize büyük yatırımcı olarak bakıyorlar ama bizi sevmiyorlar. Ben bunu tavırlarından anlıyorum. Beni memleketim Rize'nin Fındıklı kasabasında da hiç sevmiyorlar. Neden biliyor musunuz? Ben niye oraya yatırım yapmamışım diye benden nefret ederler. Burada da 'neden buraya yatırım yaptım' diye nefret ediyorlar. Benim için bu şaşırtıcı değil. Bu otelin bulunduğu yer (Merit Park) çöplüktü. Sarhoşlar burada içerdi, pis bir yerdi. Burayı adam ettik, dünyanın en lüks oteli yaptık. Yurt dışında reklamlarını yapıyoruz ama bu bile bizim için Kıbrıs'ta aleyhimize kullanılıyor. Diyorlar ki 'NET geldi, en güzel yerimizi aldı, çok büyük para kazanıyor'. Kıbrıs'taki imaj bu... Biz buraya yatırım yapmaktan pişmanız ama geri çekilemiyoruz. Çünkü satamıyoruz. Bana İstanbul'da çok soruyorlar, 'buraya neden yatırım yapıyorsun' diye... Bir kere girdik çıkamıyoruz. İki defa satmak istedik, alıcı çıkmadı. Bu söylediklerim sadece bize karşı değil, Türkiye'den gelen tüm yatırımcılara karşı yapılıyor. Hiçbir bürokrat bunu söylemez, hepsi bize düşman. Ama burada bir barış olursa bu yatırımlar çok büyük değer kazanacak.”

A. TÜRKKAN: Ama yatırıma devam ediyorsunuz?

BESİM TİBUK: Ne yapalım! Satsak satamıyoruz. Rantabl olabilmesi için yatırıma devam etmemiz gerekiyor. Bir bakıma aptalım. NET Holding hissedarları zaten bana kızıyor, buraya yatırım yaptığım için. Bu durumu ne medyaya, ne yöneticilere anlatamıyoruz. Bakın burası çok güzel bir ada, emniyetli bir yer. Uzun vadeli düşündüğüm zaman bir barış olursa tüm bu şikayetlerim geçer. Bir barış olsa bizim varlığımız üç katına çıkar. Ben burayı seviyorum da, gerçekten. Ortadoğu'dan gelen misafirlerim var. Onlar da buraya bayılıyorlar.

Çözüm odaklı bir yayıncılık anlayışı

A. TÜRKKAN: Adada bir barış işinize geliyorsa herhalde gazetenizin yayın politikası çözüm odaklı olacaktır!

BESİM TİBUK: Tabii ki çözüm odaklı bir yayın politikası olacak. Bu yeni bir olay değil zaten. Ben 1996'da burada çözüm olacak diye yatırıma başladım. Benim şikayetim anlamsız bürokrasiden.

A. TÜRKKAN: Peki o zaman hayırlı olsun, vakit ayırdığınız için teşekkür ediyorum...

BESİM TİBUK: (Gülüyor...) Göreceğiz bakalım hayırlı olacak mı..!

“Aralıkta gazete, 2014'te radyo-tv”

Besim Tibuk'un anlattıkları sonrasında Diyalog gazetesi, televizyonu ve radyosunun tüm yükünü omuzlarında taşıyacak olan Kıbrıs Diyalog Yayıncılık Limited'in Genel Müdürü ve Genel Yayın Yönetmeni Reşat Akar ile de konuştuk.

Reşat Akar, “Diyalog” gazetesinin gazetecilik ilkelerine bağlı, sadece Kıbrıs değil dünya haberlerini en hızlı ve objektif şekilde yayımlamayı, profesyonel anlamda bu mesleği yürütmeyi ve haberlere tarafsız bir şekilde yaklaşmayı hedefleyen bir yayın politikası çizeceğini söyledi.

Gazetenin araştırmacı, sorgulayıcı bir çizgide yayın yapacağını belirten Akar, aralık ayında gazetenin yayınlarına başlayacağını ifade etti.

Televizyon ve radyonun da 2014 yılının ilk yarısında yayına başlayacağını belirten Reşat Akar, Kıbrıs Diyalog Yayıncılık Ltd'in 1 milyon 200 bin dolar sermayeyle kurulduğunu vurguladı.

Lefkoşa'daki Organize Sanayi Bölgesi'ndeki Medya binasını satın aldıklarını dile getiren Akar, planlarına göre 60 kişiye istihdam sağlanacağını ekledi.

Efdal KESER
efdalkeser@yahoo.com.tr

Gülümseyerek ve düşünerek okuyacağınız anılar...

Yılların basın emekçilerinin ardısıra yitirilmesi yaşanmışlıkların, tanıklıkların bir kez daha kayıt altına alınmasının anlamını bir o kadar daha gözler önüne serdi.

Günlük haber peşinde koşarken tanıklık edilen onca olay var ki...Bu sayfalar da zaten az da olsa buna kapı aralıyor. Bu sayıda yine birbirinden değerli anılar

okuyacaksınız, gülümseyerek ve düşünerek...

Sevgili Tümay, yıllar sonra iki toplum arasında müzakerelerin başlayacak olması ile BM Özel Temsilcisi De Soto ile kesişen yollarının tanıklığının heyecanını aktarıyor bizlere...

Hasan Öksüz arkadaşımız ise, bir gazetecilik deneyimi ile gençlere sesleniyor...

Dostumuz İsmet Özgüren, bir gazetenin kapanma sancılarını dert ediniyor kendine ...

Ve son anımız da bir gazete yöneticisi olarak Rasih Reşat'tan geliyor...

Hem gülümsetiyor, hem dikkat çekici dersler var...

İlgiyle ve severek okuyacağımızı düşünerek, bir sonraki sayıda buluşmak dileğiyle...

“Gençlerle Hasbıhal”

Hasan ÖKSÜZ

Görüşlerine, fikirlerine katılır veya katılmaz, beğenir veya beğenmez, onunla karşılaşır da 2 kelime etmiş olan herkes bunu kabul edecektir; karizmanın doruğuydu O. Rauf Raif Denктаş'tan bahsediyorum. Hayatını ailesine değil ülkesine adanmış, Kıbrıs Türkü'nün gelmiş geçmiş ve muhtemelen gelecekteki açık ara en karizmatik liderinden. Benim de gazetecilik anılarım söz konusu olunca ilk aklıma gelen onunla yaşanmış bir olay.

BRT'deki iki yılın ve askerliğimin ardından TAK ajansında kadrolu muhabir olarak çalışmaya başladığım yıllardı. 1998 milletvekili genel seçimlerine ilişkin seçim yasakları yürürlüğe girdiği için ajansta bir toplantı yapıldı. O dönemki yöneticilerimiz bize, seçim yasakları konusunda, ayrıntılı bir şekilde nelere dikkat etmemiz gerektiğini anlattılar.

Bu arada o dönemde Denктаş'ın, Derviş Eroğlu ile arası yine gergindi ve Cumhurbaşkanı, özellikle BRT'de sesinin kasten kısıldığından, haber bültenlerinde kendisine yer verilmediğinden şikayetçiydi. Ajanstaki toplantıdan birkaç gün sonra Cumhurbaşkanlığı'nda bir kabulü izlemeye gittim. Olayın ne olduğunu hatırlamıyorum ama sarayda

kalabalık bir gazeteci topluluğu vardı. Cumhurbaşkanı Denktaş da seçim gerginlikleri içinde, kabulle ilgili demecinin dışına çıkarak iç politikaya değindi ve sert bir konuşma yaptı. Genç bir muhabirdim ama anlamak için Yüksek Seçim Kurulu üyesi olmaya gerek yoktu; söylediklerinin yüzde 95'i seçim yasalarına giriyordu.

“Uzun” konuşması bitince, “TAK'tan kim geldi” diye sordu. Heyecanlandım, “Ben geldim efendim” dedim. Yüzüme baktı ve “Bu söylediklerimin hepsini yayınlayacaksınız değil mi?” dedi. Ben de o zamanlar daha yorulmamış, genç, idealist ve “saf” bir muhabir olarak “değerlendireceğiz efendim” diye yanıt verdim. Yahu sen kimsin da “değerlendirecen”, adam öfkesi burnunda, kızmış, üç günlük muhabire; “yayınlayacaksınız değil mi” diye sorarken ne demek istediği belli, senin de cevabın; “değerlendireceğiz efendim”...

Sözümü bitirir bitirmez kükredi, “Neee demeeek değerlendireceksiniiz... Neyi değerlendireceksiniiz... Ben bu ülkenin Cumhurbaşkanıyım, bu söylediklerimi aynen yayınlayacaksınız, ben de bülteninizde göreceğim!!”

Bu çıkıştan sonra, tekrar dönüp de “değerlendireceğiz” demediğim için şükrediyorum hala... O günlerde o kafayla bunu yapmam pek muhtemeldi çünkü. Sesimiz çıkmadı. Sarsılmış bir vaziyette ajansa geri döndüm. Çok iyi hatırlıyorum; amirlerin odasında, Hasan Canpolat abim yerinde, müdürümüz Emir bey (Ersoy) de başucunda ayakta birşeyler konuşuyorlardı. Olayı anlattım heyecanla. İkisi de güldü. Hala daha soruyorum; “Eee napacayık?”... “Sen aynen yaz” dediler, “Biz değerlendiririz!!”... Aynen yazdım ve aynen bültene girdi.

Ne kadar idealist olursanız olun, “değerlendirebileceğiniz” ve “değerlendiremeyeceğiniz” konular, “değiştirebileceğiniz” veya “değiştirmeyeceğiniz” şeyler vardır bu meslekte. Abilerimizden öğrendiğimiz ve doğru olan kural şudur; habercilikte “1+1=2” formülü geçerli değildir her zaman. Basında çalışanlar ister devlet kurumuna bağlı olsun, ister bir partiye veya isterse bir işadamına ait gazetede çalışsın; “talimatlarımızı alalım” demeye gerek yoktur. Her halükarda alacak veya uygulayacaksınız zaten...

Not: Yazımın başlığının fikri Zafer Kodan'dan çıktı. Cumhurbaşkanı Denktaş'ın “Gençlerle Hasbihal-sohbet” isimli makalesinden esinlenilmiştir H.Ö.)

Haberdar'a Veda

İsmet ÖZGÜREN

Meslek hayatımın 20'nci yılını tamamlamaya hazırlandığım bu günlerde geriye baktığımda BRT'nin dışında birçok kanal veya gazetede çalışmışlığım olduğunu görüyorum. Tabi bu “açılım” mesleki olarak bana birçok deneyim katmasının yanında, yorucu ve zaman zaman da duygusal izler bıraktı.

HABERDAR Gazetesi çalıştığım son gazete oldu bugün itibarıyla... Gazetenin belki en başında çekirdek kadrosu içinde yer alamadım ancak HABERDAR son 2.5 yılında yer aldığım önemli bir meslek okulu oldu benim için. Sevgili Rasih Reşat'la yola başladığım bu güzel ancak o oranda da zorlu yolculukta gazetecilikten ne kadar anladıkları veya ne kadar işin içinde oldukları hep tartışılması gereken şahsiyetlerin, maddi olarak yönetme ve hükmetmeye çalıştıkları bu yolculukla ilgili kitap yazmaya kalksak hiç de zorlanmayacağımız bir dolu an yaşadık ekip olarak.

Bu zorlu serüvenin en “güzel” yanı ise yaşadığımız onca zorluk, imkansızlık, hatta “çaresizliğe” karşın HABERDAR'ın yayın hayatına son verme kararını Sevgili Rasih REŞAT ve biz çalışma arkadaşlarımızın vermesi oldu. Kurban Bayramı'ndan 2 gün önce alınan kararın ardından (tabi buraya kadar geçen özellikle 6 aylık süreci de unutmamam gerek) bizler arife gün ekip arkadaşlarımızla son gazetemizi de yaparak Haberdar'a veda ettik. Sözleri fazla uzatmanın anlamı yok.

HABERDAR'ın 4 yıllık serüveninin analizini iletişim fakültelerinin değerli hocalarına bırakmak istiyorum. Burada sadece kendi adıma söylemek istediğim; birkaç kelime, gerek sanal ortamda aldığım mesajlar, gerekse benzincim dahil Haberdar üretenleri için benle paylaşılan duygular biz basın emekçilerinin meslek adına yaptıklarımıza teşekkür niteliğindedir. Ve son nokta, binlerce teşekkürler bize gösterilen hoşgörü ve sabır için...

Muhabirine Güvenmek

Rasih REŞAT

Sanırım 2006 yılı idi. Star Kıbrıs'ın Genel Yayın Yönetmenliği görevini yürütüyordum. Süper bir ekiple çalışıyorum. Gazeteyi yeni kurmuş, hevesle ve daha genç olmanın verdiği avantajla canla başla çalışıyoruz.

Bir sabah haber toplantısında masanın etrafında toplanmış gündemi değerlendirirken, hafızam beni yanıltmıyorsa Ayşemden Akın, Şehit Teğmen Caner Gönyeli Arama Kurtarma Tatbikatı'na bizim gazeteden kimsenin davet edilmediğini söyledi. Yeni bir gazete oluşumuzdan henüz listeye dahil olmadığımızı düşünerek üzerinde durmadım ve Güvenlik Kuvvetleri Komutanlığı basın görevlisini aradım.

Aldığım yanıt, “Uygun değil” şeklindeydi. Yani gazetenin varlığından haberleri vardı ancak bizim tatbikatı izlememiz uygun görülmedi.

Sağı solu aradıktan sonra Afrika Gazetesi, Genç TV, Yenidüzen Gazetesi, Ortam, Sim Radyo ve yaklaşık Kıbrıs Türk medyasının yarısını teşkil eden birçok medya organında çalışan meslektaşlarımızın “uygun görülmediği” bilgisini aldım. Tabii ortalık karıştı. Demeç üstüne demeç veriliyor, basın örgütleri ayakta.

Gazetemizde yarı zamanlı olarak çalışan Alihan Pehlivan ise Kanal T televizyonunda da görev yaptığı için Kanal T kontenjanından tatbikatı izlemek üzere görevlendirildi.

Alihan avantajını sürekli telefonda konuşarak kullanmaya çalışıyor, gemilerde olan biteni anlamaya çalışıyoruz.

Ülke medyasının yarısının katılımının “uygun görülmediği” bir etkinliğe ülkenin siyasileri ne derece ilgi göstermiş, nasıl bir tepki gösterdiklerini merak ediyorduk. O dönemde Mehmet Ali Talat Cumhurbaşkanı, Ferdi Sabit Soyer Başbakan, Turgay Avcı ise Başbakan Yardımcısı ve Dışişleri Bakanı.

Bu arada yine yasaklı olan Sim Radyo'dan beni arayıp yarım saat sonra canlı yayında bu yasaklı medya mensupları konusunu değerlendirmemi istediler. Aklımda, ülke medyasının yarısının yasaklı olduğu ve bunun içinde CTP'nin yayın organlarının olduğu bir ortamda Ferdi Sabit Soyer'in nasıl bir tavır alacağı vardı. Alihan Pehlivan ile telefonda konuşurken, “Alihan, siyasilerden kimler var gemide?” diye sordum.

Özellikle Başbakan Soyer'in tatbikata katılıp katılmadığını öğrenmek istiyordum aslında.

Alihan yanıt olarak, “Patron, herkes burada. Ferdi burada, Avcı burada, vekiller burada” deyince mal bulmuş mağribi gibi konunun üzerine atlayıp, Sim Radyo'da Başbakan Ferdi Sabit Soyer'i yerden yere vurdum. “Başbakan bu ortamda nasıl olur da tatbikata katılır” diye sitem edip eleştirdim. Hem de sert bir üslupla.

Sonra kim olduğunu hatırlamadığım birisi beni arayarak Sim Radyo'daki programı dinlediğini ancak Başbakan Soyer'in tatbikata katılmadığını, hatalı bir şekilde Soyer'e haksızlık ettiğimi belirtti.

Kan beynime sıçradı. Alihan'ı aradım ve yeniden Başbakan'ın gemide olup olmadığını sordum. Alihan yaptığı hatayı anlamış olacak ki, “Bilmem, ben protokolün olduğu gemide değilim. Başka gemideyim” deyince; “Derhal denize atla. Gazeteye falan da gelme bir daha” deyip onun gazetede işine son verdim. Tabii sonra yeniden işe aldım. Sonra yeniden kovdum. Sonra yine kovdum. Bu konuda birlikte oluşturduğumuz kovulma ve işe alınma rekorumuz var.

Başbakan'ı arayıp özür diledim. Son derece anlayışlı bir politikacı olan Ferdi Sabit Soyer konuyu gülerek karşıladı ve “Senin suçun yok, bir Genel Yayın Yönetmeni muhabirine güvenmek zorunda” dedi.

Tümay TUĞYAN

De Soto...

Tümay TUĞYAN

Yıl 1999, soğuk bir Aralık günü. Dönemin toplum liderleri Denktaş ve Klerides, uzunca bir süredir rafta beklemekte olan Kıbrıs sorununu ele almak amacıyla, ara bölgede bir araya geldiler. BM Genel Sekreteri Annan'ın, yine çok uzun zaman sonra ilk kez atadığı özel temsilcisi de onlara eşlik ediyor.

Alvaro De Soto, elindeki küçük turuncu not defteriyle kalemını göstererek bizlere gülümsüyor, “Ben sadece onları dinleyip notlar almak için buradayım” diyerek, Denktaş ve Klerides'in peşi sıra o meşhur ikametgahın kapısından içeri giriyor. De Soto'nun yüzündeki gülümsemenin satır arasındaki inanç içime o kadar işlemiş olacak ki, o kapının önünde bardaktan boşanırcasına yağın yağmur altında, elimde üzerindeki süngerin boyası yağmurla beraber mavi mavi akmakta olan mikrofonla beklediğim saatleri asla unutuyorum.

Koyu renk ceketinin altına sakladığı mavi-beyaz çizgili gömleği, gömleğinin renklerini taşıyan gözleri, başının gerisinde yıllara inat direnen kısıcık kesilmiş kır saçlarıyla, Kıbrıs gibi çetrefil bir konuyu çözmeye çalışan bir diplomattan çok, Hollywood filmlerinin romantik aktörlerini andıran bu Perulu adam, yüreklerimizin aynasıydı o gün.

Görüşmenin sonunda karşımıza geçti ve müzakerelerin başlayacağını müjdeledi. Hatta Klerides ertesi akşam, onlarca yıl sonra ilk kez kuzeye geçecek, Denktaş'ın akşam yemeği konuyu olacaktı.

O gün yaşadığım heyecanı sanırım hiç unutmuyacağım. BRT olarak ara bölgede canlı yayın yapan birkaç televizyon kanalından biriydik. Ve ben de bütün dünyaya, müzakerelerin başlayacağını duyuran birkaç kişiden biriydim.

Yağmurun altında beklemiş olmaktan dolayı sırlıksıkam, saatlerce ayakta beklemiş olmaktan dolayı yorgun ama inanılmaz mutluydum o gece eve döndüğümde. Hem Kıbrıslı Türkler, yani Kıbrıs sorununun taraflarından biri olarak; hem de o ana tanıklık eden gazeteciler olarak, hepimiz çok mutluyduk. Belki sürecin sonu büyük bir hayal kırıklığıydı ama yine de en azından ben, bugüne kadar aldığım hiçbir 'müzakereler başlıyor' haberine, o gün sevindiğim kadar sevinmedim, hiç birinde o gün duyduğum heyecanı duymadım.

Ve çok uzun yıllar sonra, röportaj yapmak için İstanbul'da De Soto ile yeniden bir araya geldiğimde, hem aynı heyecanı hem de kocaman bir hayal kırıklığını bir kez daha ta içimde hissettim.

KTGB'den haberler... KTGB'den haberler... KTGB'den haberler...

Özgül G. MUTLUYAKALI
ozgulgurkut@yahoo.com

11 Temmuz Basın Günü'nü kutladık

Kıbrıs'ta bir Kıbrıslı Türk'e ait ilk Türkçe gazete "Saded" in yayın hayatına başladığı günün anısına kutlanan 11 Temmuz Basın Günü'nde bu yıl da 10 kıdemli gazeteciye "gazetecilik hizmet ödülü" verildi.

Kıbrıs Türk Gazeteciler Birliği (KTGB), 11 Temmuz Basın Günü'nde birlik lokali bahçesinde devlet ve hükümet yetkilileriyle gazetecilerin katıldığı resepsiyon düzenledi.

LTB orkestrasının müzik dinletisiyle başlayan geceyi Meyil Adakul Elektrikçi sundu.

KTGB'nin en genç üyesi sıfatıyla Ayşe Güler'in, "11 Temmuz'da bir genç gazetecinin yüreğinden gelenleri" dile getirdiği konuşmanın ardından, birliğin hazırladığı ve genç gazetecilerin mesleğe dair beklentilerini ifade ettikleri kısa film izlendi.

Birlik Başkanı Hüseyin Güven'in konuşmasının ardından Adnan İşman, Beraat Mustafaoğlu, Hasan

11
TEMMUZ
BASIN GÜNÜ

Mesleğimi yasalara uygun
sosyal güvence
altında yapmak
istiyorum.

**KIBRIS TÜRK
GAZETECİLER
BİRLİĞİ**

11
TEMMUZ
BASIN GÜNÜ

Basın özgürlüğü önündeki
maddi, yasal ve sosyal
engellerin kalkmasını
istiyorum.

**KIBRIS TÜRK
GAZETECİLER
BİRLİĞİ**

11
TEMMUZ
BASIN GÜNÜ

Etilk kuralların uygulandığı,
doğru bilgi, özgür yorum
hakkının korunduğu
bir basın
istiyorum.

**KIBRIS TÜRK
GAZETECİLER
BİRLİĞİ**

11
TEMMUZ
BASIN GÜNÜ

Basın kartınıla habere ulaşma
özgürlüğümün
güvence altına alınmasını
istiyorum.

**KIBRIS TÜRK
GAZETECİLER
BİRLİĞİ**

11 Temmuz 2013 Basın Günü / Gazetecilik Hizmet Onur Ödülü alanlar

Kahvecioğlu, Hatice Tunga, Muazzez Seldağ, Mustafa Doğrusöz, Mustafa Gürsel, Sevgül Uludağ, Taylan Kav ve Tülin Ural'a "Gazetecilik Hizmet Onur Ödülleri", özgeçmişleri okunarak verildi.

Gecedeki konuşmalarda gazetecilerin zor şartlarda özveriyle çalıştığı ifade edilerek, sosyal güvence yoksunluğuna dikkat çekildi; gazeteci örgütleriyle yetkililerin yasaların uygulanması için girişim yapması istendi. Konuşmalarda ayrıca basın özgürlüğünün önemi vurgulandı.

“Kıbrıs Türk toplumunda değişen medya” tartışıldı

Kıbrıs Toplum Medyası Merkezi (CCMC) ile Kıbrıs Türk Gazeteciler Birliği'nin 16 Temmuz akşamı düzenlediği panelde, “Kıbrıs Türk toplumunda değişen medya” konusu tartışıldı.

Toplum, sosyal medya ve anaakım medyanın irdelendiği panel, Gazeteciler Birliği lokalinde yer aldı.

CCMC yetkilisi Beran Cemal'ın moderatörlüğündeki panelde, sosyal medyada aktif gazetecilerden Ulaş Barış, Osman Kalfaoğlu ve Serkan Soyalan konuştu.

Sosyal medyada yer alan bilgilerin haber olarak kullanılmasının yarar ve sakıncaları, bilgisayar ve cep telefonu teknolojisindeki hızlı gelişmelerin sosyal medya ve gazetecilikteki yansımaları, Türkiye'deki Gezi Parkı ve KKTC'de Kalecik'te denize petrol sızması olaylarında sosyal medyanın rolü ve medyada kaçınılmaz olarak yaşanan değişimlerin konuşulduğu panelde, panelistler yanında katılımcılar da görüşlerini ifade etme fırsatı buldu.

Panelde, gazetecilerin sosyal medyada yer alan bilgi ve fotoğrafları haber için değerlendirebilecekleri ancak haberin ve gazetecinin, sosyal medyadaki kişilerin yazı ve yorumlarından çok daha başka nitelikler taşıması gerektiği vurgulandı.

Anaakım medyanın haber verme hızı ve objektifliğinin sosyal medyanın rekabetiyle karşılaştığına dikkat çekilen panelde, sosyal medyanın denetleme, hesap sorma ve ifade özgürlüğü anlamındaki işlevleri de konuşuldu.

Medya Etik Kurulu çalışmaya başladı

Kıbrıs Türk medyasında yaşanan etik ihlalleri konusunda kararlar üretmek amacıyla oluşturulan Medya Etik Kurulu, 10 Eylül'de düzenlediği basın toplantısıyla fiilen çalışmaya başladı.

Kıbrıs Türk Gazeteciler Birliği, Kıbrıs Türk Spor Yazarları Derneği, Dış Basın Birliği, Haber Kameramanları Birliği, Kıbrıs Türk Karikatürcüler Derneği ve Bayrak Radyo Televizyon Kurumu Çalışanları Sendikası'nın hazırladığı deklarasyonla oluşturulan Medya Etik Kurulu, KKTC'de faaliyet gösteren tüm medya kuruluşlarını ziyaret ederek deklarasyona destek aldı.

Kurul, başvuruları değerlendirerek kararlar üretmeye de başladı.

Medya Etik Kurulu ilk olarak eski Başbakan İrsen Küçük'ün şikayetini inceledi ve bir internet haber sitesini uyarma kararı verdi.

DAÜ İletişim Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Süleyman İrvan başkanlığındaki Medya Etik Kurulu'nda, Yakın Doğu Üniversitesi İletişim Fakültesi öğretim üyesi Yardımcı Doçent Doktor Gürdal Hüdaoğlu (başkan yardımcısı); Barolar Birliği'ni temsilen Avukat Öncel Polili ve medya alanındaki meslek örgütlerini temsilen de gazeteciler Hasan Kahvecioğlu, Erten Kasımoğlu, Hüseyin Güven ve Erdinç Gündüz görev yapıyor.

Kurul nasıl çalışıyor?

Medya Etik Kurulu'na, medyada yayımlanan haberler neticesinde mağdur olduğuna inanan herkes başvurabiliyor.

Kurul açıklamasında, “Ancak öncelikle ilgili medya kuruluşlarının kendilerine ulaşan şikâyetleri kendi içlerinde değerlendirmelerini ve yanlışlık yapıldığına karar vermişlerse bunu en uygun biçimde çözmelerini bekliyoruz. Bunu zaten mevcut durumda da yaptıklarına inanıyoruz” denildi.

Medya Etik Kurulu'na e-posta, twitter, facebook ve telefon üzerinden şikâyet ulaştırılabilir. Kurul, ulaşan şikâyetleri değerlendirmeye alarak yaptığı ön değerlendirmede kurul kararı gerekecek bir sorun tespit ederse, öncelikle tarafların iddia ve savunmalarını inceliyor ve inceleme sonucunda oluşturacağı kurul kararlarını da medya yoluyla kamuoyuna duyuruyor. Medya Etik Kurulu'na, 2257796 (09.30-13.30 arası) numaralı telefonda, medyaetikkurulu@gmail.com adresinden, www.medyaeetikkurulu.org web sayfasından twitter: @medyaetikkurulu ile facebook: medya etik kurulu” hesaplarından ulaşılabilir.

İşık Kitabevi Fuarı'nda “Hukuk ve Etik Bağlamında Medya” Paneli

İşık Kitabevi Fuarı'nda, 27 Ağustos gecesi Kıbrıs Türk Gazeteciler Birliği tarafından düzenlenen “Hukuk ve Etik Bağlamında Medya” Paneli yapıldı.

Basın Emekçileri Sendikası (Basın-Sen) Genel Sekreteri Canan Onurer'in moderatörlüğündeki panelde Medya Etik Kurulu Başkan Yardımcısı Yrd. Doç. Dr. Gürdal Hüdaoğlu, Baro eski Başkanı Avukat Mustafa İnan ile Havadis Gazetesi Yazı İşleri Müdürü Hüseyin Ekmekçi konuştu.

Konuşmacılar, izleyicilerden gelen soruları da yanıtladı.

“Basın sektöründe Sigorta ve İhtiyat Sandığı yatırımları denetlensin”

Kıbrıs Türk Gazeteciler Birliği, basın sektöründe çalışanların Sosyal Sigorta ve İhtiyat Sandığı yatırımlarının yapılıp yapılmadığının Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'nca denetlenmesini istedi.

Birlik Yönetim Kurulu 2 Ekim'de Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Aziz Gürpınar'ı ziyaret ederek, bu talebini ilettiler.

Gürpınar: “Denetime başlayacağız”

Bakan Gürpınar, basın sektöründe denetimlere başlayacaklarını, yerli işgücü istihdamının teşviki için başlatılan ancak bir yasal engel nedeniyle durdurulan uygulamanın da, bu sorunun aşılmasıyla yakın bir gelecekte yeniden uygulamaya gireceğini söyledi.

Gürpınar, çalışanların Sosyal Sigorta ve İhtiyat Sandığı yatırımlarının yapılmamasının hem çalışanlar hem de sosyal güvenlik sistemi açısından sorunlar yarattığını, mahkemeye gitmenin de hemen çözüm sağlamadığını belirtti ve müfettişlerce denetimlere başlanacağını ifade etti.

Güven: “Çalışanlar mağdur”

Kıbrıs Türk Gazeteciler Birliği Başkanı Hüseyin Güven de, bazı medya kuruluşlarının yıllardır çalışanlarının Sosyal Sigorta ve İhtiyat Sandığı yatırımlarını yapmadığını bildiklerini; bu durumun çalışanları mağdur ettiğini anlattı ve bakanlığın denetimlere ağırlık vermesini istediklerini söyledi.

Güven, Basın Kartı Komisyonu'nun basın kartı verirken yatırımların yapıldığına dair belge istediğini, bu kuralın işvereni zorlamak için getirildiğini ancak yatırımları yapılmayan gazetecilerin basın kartı ve sağlık hizmeti alamayarak mağdur olduğunu, buna rağmen işverenlere yönelik bir yaptırım göremediklerini anlattı.

Hüseyin Güven, basın kartının gazetecilerin meslek kartı olduğunu ve habere ulaşmada kullanılmasını savunduklarını, basın kartı olmayanların Meclis'te, bakanlıklarda haber takip edememesi gerektiğini kaydetti.

Gazeteciler Kırnı'da piknik yaptı

Yoğun çalışma temposundan genellikle topluca biraraya gelerek eğlenmeye pek fırsat bulamayan gazeteciler, Kıbrıs Türk Gazeteciler Birliği'nin düzenlediği piknikte biraraya geldi.

Kırnı (Pınarbaşı) köyündeki Çınar Restoran'da 6 Ekim'de düzenlenen piknikte kebab pişirip yiyen gazeteciler, kısa süreli de olsa yoğun iş tempolarından uzaklaşmanın keyfini yaşadı. Aileleriyle birlikte piknikte buluşan gazeteciler, yaza veda edilen serin bir günde, mangal başında sıcak sohbetlerle ısındı.

Lazer Merkezi

Kebabçioğlu

Adres: Şht. Gültekin Şengör Sok. Lefkoşa
Tel: 0392 227 09 09 - 0533 859 44 77
E-mail: vedi.05@hotmail.com

"Hesaplı alışveriş keyfi için bizi takip etmeye devam edin"

Adres: Hamitköy Kavşağı Yanı / Lefkoşa
Tel: 225 74 50

OSMAN KOÇAK LTD. SEBZE VE MEYVE TOPTANCISI

ŞUBE ADRES:ORGANİZE SANAYİ BÖLGESİ 22.SOKAK NO:7 MERKEZ ADRES:GÖNYELİ TOPTANCILAR HALI
MERKEZ TELEFON: 22 38 560-549 MERKEZ GSM: 0533 868 7000 MERKEZ FAX:22 38 561
ŞUBE TELEFON: 22 54 567-68-69 ŞUBE CEP: 0533 820 1000- 0533 865 7000 ŞUBE FAX: 22 54 615

Renk Turizm

Şht. Gzt. Hasan Tahsin Cad. No: 1/A Kermiya/Lefkoşa
Tel: 0392 22 37 516 E-mail: renk164@hotmail.com

*Erdal Gökhan... Fotoğraf Tutkusu 50 Yıl Önce
Makinesiyle Başladı...*

Gazetecilikte 50 yıl

Gözde Süreç SARI
gsurec@hotmail.com

“Denktaş İle Herkesi Atlatıp Balık Yemeye Gittik”

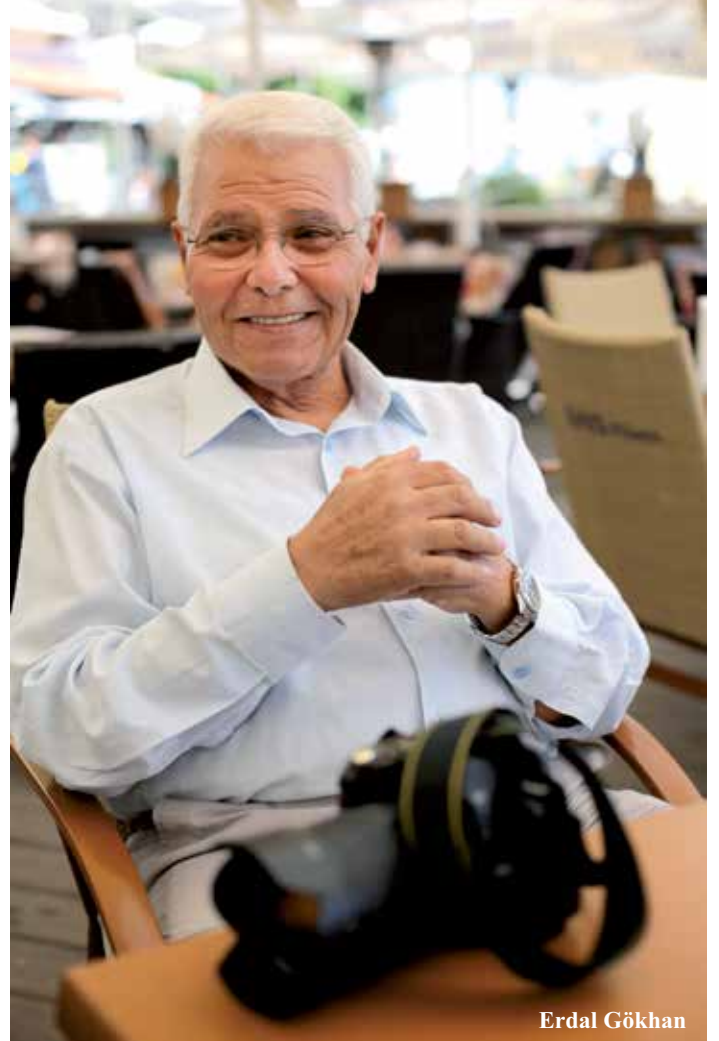
Fotomuhabiri olarak gazetecilik mesleğine yıllarını veren Erdal Gökhan'ın, fotoğrafa olan tutkusu geçen yıllar içinde hiç azalmamış. Doğru ışığı, olayı en iyi anlatan; açığı ya da duyguları yansıtan kareyi yakalama arzusunu hiç kaybetmedi. Teknolojiyi takip ediyor ama dijital makinelerle çekilen fotoğrafların “ruhu olmadığını” söylüyor.

Tarihe tanıklık eden, kimi zaman mutluluk dolu, kimi zaman acı veren, bazen heyecanlandırıcı anları çektiği fotoğraflarla ölümsüzleştirirken; bu tutkusu sayesinde yolu merhum Kurucu Cumhurbaşkanı Rauf Denktaş ile de kesişti. Uzun yıllar onun fotoğrafçısı olarak çalıştı.

Denktaş ile unutulmaz anıları var Erdal Gökhan'ın. Onu hep hayranlık ve sevgiyle anıyor. Tüm anılarının içinde en çok iz bırakanı ise İstanbul'da polis alarm verilmesine yol açmaları olmuş.

Denktaş'ın kaldığı otelin arka kapısından kaçarak tüm korumaları ve polisi atlatıp İstanbul'da gezerlerken, polis “Denktaş kayboldu” diye alarm verir. Erdal Gökhan oğünü anlatırken, “Biz herkesi atlatarak fotoğraf çekmeye gittik. Fotoğraf dükkanlarını gezdik, balık yedik. O sırada herkes Denktaş'ı arıyordu. Otele döndüğümüzde büyük panik yaşandığını görmüştük” diyor.

Kıbrıs tarihinin en önemli anlarının tarihe not edilmesini sağlayan Erdal Gökhan ile çalışma hayatını, Kurucu Cumhurbaşkanı Rauf Denktaş ile anılarını, günümüzde fotoğrafçılığın geldiği noktayı konuştuk. Sağlık sorunlarına rağmen sorularımızı içtenlikle yanıtlayan Erdal Gökhan, fotoğrafla ilgilenen gençlere tavsiyeler de verdi.

Erdal Gökhan

Mesleğe 1960 Yılında Başladı

Erdal Gökhan, fotoğrafçılığı meslek olarak icra etmeye 1960 yılında Bozkurt gazetesinde başladı. Kıbrıs sorununun ortaya çıkmaya başladığı 1963 yılında yaşanan olaylarla ilgili çektiği fotoğraflar o dönem adada yaşananlara ışık tuttu. 20 Temmuz 1974 Barış Harekatı sırasında doğup büyüdüğü Limasol'da bulunan Gökhan, diğer birçok Kıbrıslı Türk erkek gibi Rumlar tarafından esir alındı ve ancak 94 gün sonra serbest bırakıldı.

Kuzey'e geçince Girne'de yaşamaya başlayan Gökhan, 1976 yılında Türk Ajansı Kıbrıs'ta (TAK) çalışmaya başladı ve emekli olduğu 1983 yılına kadar kurumda foto muhabiri olarak görev yaptı. Gökhan, 1989 yılında KIBRIS gazetesini kuran ekipte yer aldı. Ayrıca farklı dönemlerde Hürriyet gazetesi için de adada gelişen önemli olayları fotoğrafladı.

Fotoğraf Tutkusu...

Erdal Gökhan'la sohbetimize, fotoğrafla ilk tanıştığı dönemden başlıyoruz ve ilgisinin çok küçük yaşlara dayandığını öğreniyoruz...

“Fotoğrafa ilgim, çok küçük yaşlarda başladı. Annem ortaokula yeni girdiğimde bana bir fotoğraf makinesi aldı. Daha sonra lisede büyük makineleri kullanmaya başladım. İlk büyük makinem de Rolleiflex oldu. Yaklaşık 50 yıldır fotoğraf çekerim. Bozkurt gazetesinin muhabir aradığını duyunca çok ilgimi çekti. O zaman fotoğraf makineleri çok yaygın değildi ve benim makinem vardı. Orada çalışmaya başladım, daha liseye devam ederdim. Limasol'da Bozkurt için spor muhabiri olarak işe başladım.

1963 yılında, Türklerle Rumlar arasında olaylar patlak verdi. Ben Bozkurt için Limasol'da foto muhabirliği yapıyordum. Hatırladığım bir olay var. Ben bir ara polis olarak çalıştım o dönemde ve beni öyle tanıyorlardı. Bölgede iki tane EOKA'cının vurulduğunu duyunca hemen olay yerine gittim. Beni görünce polis olduğumu düşündüklerinden içeri girmeme izin verdiler ve iki tane fotoğraf çektim. O fotoğrafları hala saklarım. Beni gören ve kim olduğumu anlayan Rumlar kovalamaya başladı. Oradan ancak polis müdürünün yardımıyla ayrılabilirdim. Büyük bir tehlike atlattım. Aralık'ta olaylar başladı, 1963 olayları. Mevzilere girmeye başladık. O dönemde muhabirlik yapamadım çünkü gazete çıkmazdı. Ama sancaktar benden makinemi de mevziye götürme mi istedi ve orada yaşanan olayların fotoğraflarını çekmeye başladım.”

Ortak Tutkuları Bir Araya Getirdi

Kıbrıs Barış Harekati'ndan sonra Limasol'dan Girne'ye göç eden Erdal Gökhan, 1976 yılında Türk Ajansı Kıbrıs'ta çalışmaya başlar. Gökhan'ın Kurucu Cumhurbaşkanı Rauf Denktaş ile tanışması da bu yıllara rastlar. Her ikisinin de ortak bir ilgi alanı vardır; fotoğrafçılık...

“Kuzeye geçtikten sonra Girne'ye yerleştim. Bozkurt ve sonra da Hürriyet gazetesi için çalıştım. 1976 yılında Türk Ajansı Kıbrıs'ta (TAK) çalışmaya başladım. O yıllarda kurumda çalışan sayısı çok azdı. TAK'ta yaklaşık 7 yıl çalıştım. Kurucu Cumhurbaşkanı Rauf Denktaş da fotoğraf makinelerine meraklıydı. TAK'ta çalıştığım dönemde bir gün makinemi görmek istedi. O şekilde tanıştık. Aradan biraz zaman geçtikten sonra onun için bir karanlık oda yaptık. Denktaş'a siyah beyaz film yıkamayın, karanlık oda kullanmayın ben öğrettim. Sonra renkliye geçtik. Bir makine almasını tavsiye ettim. Aldı. Bu makineyi kimse kuramayınca beni çağırdılar, hemen kurdum. Daha sonra TAK'tan emekli olunca Denktaş ile birlikte çalışmaya başladım, birlikte köyleri gezip, oralarda fotoğraf da çekerdik. Sonra eve gelince saatlerce fotoğraflara bakardık. İyi oldu mu, neresi kötü bunları incelerdik. Bazen sabah 01.00'e ya da 02.00'ye kadar sürerdi. Yine böyle bir gece Denktaş'ın eşi Aydın Hanım yanımıza geldi. Bize 'Daha ne kadar devam edecek' diye sordu. Bu kez ona da çektiğimiz fotoğrafları göstermeye başladık.

Denktaş, her zaman halkla iç içeydi. Seyahat ederken arabayı kendi kullanır, beni de yanına alırdı. Yolda bazen birilerini arabaya alır, yolumuz üzerindeyse gideceği yere bırakırdık. Denktaş'ı ilk anda tanımayıp arabaya girdikten sonra fark edenler büyük şaşkınlık yaşırdı. Bazen arabadan inmek isterlerdi ama Denktaş izin vermezdi. Onları gidecekleri yere kadar bırakırdı.

Denktaş yurt dışı ziyaretlerinde, yanında fotoğrafçı veya gazeteci götürmezdi. İlk kez beni yanında Türkiye'ye götürmeye başladı. Ondan sonra diğerleri için de yol açılmış oldu ve birçok gazeteci Denktaş ile yurt dışı ziyaretlerine gitti. Gazetecilerin, yetkililerle yurt dışı seyahatleri ilk bu şekilde başladı.”

Denktaş'la Türkiye'de Herkesi Atlattık

Gökhan'ın Denktaş ile acı, tatlı birçok anısı var. Ama aralarında en unutamadığı, Türkiye'de bulunduğu sırada herkesi atlatarak, Denktaş ile İstanbul'u gezmeleri. Denktaş'ın kaybolduğunu düşünen güvenlik güçleri alarm vererek onları ararken, ikisi yemek yeyip fotoğrafçıları geziyordu...

“KKTC'nin ilan edildiği yıl olan 1983'ten önce bir kurs için Türkiye'de idim. Rauf Denktaş ve Kenan Atakol da Türkiye'ye geldi. Hürriyet için çalıştığım dönemdi.

Benden Denktaş ile röportaj ayarlamamı istediler. Onu telefonda aradım, benden ertesi gün kaldığı otele gitmemi ve arabayı da otelin arkasına park etmemi istedi. Buna önce anlam veremedim. Otele gidince aniden Denktaş hemen arabaya gitmemiz gerektiğini söyledi, otele çıkıp arabaya bindik. Denktaş, bana 'Haydi biraz İstanbul'u gezelim' dedi. Önce bir balıkçıda yemek yedik, sonra da fotoğrafçıları gezdik. Bütün korumaları atlatıp gezmeye ve fotoğraf çekmeye başladık. Bu sırada tüm şehir alarımda, Denktaş'ın kaybolduğu haberi yayılmış, herkes bizi arıyor. Sirkeci'de bir dükkana girdik, meğer orada bir kumandan var, Denktaş'ın kaybolduğuna dair anonsu duymuş, Denktaş'ın o dükkanda olduğunu haber verdi. Bunu fark edince hemen oradan ayrılıp otele döndük. Herkes alarma geçmiş durumdaydı. Ben Denktaş'ı otele bırakıp, kendi otelime döndüm. Polisler, sivil polisler, müfettişler gelip kaldığım otelde beni sorguya çekti ve 'Bir daha böyle bir şey yaparsan Türkiye'ye giremezsin' dediler.

Hürriyet gazetesi için ertesi gün bir röportaj ayarlandı ve Denktaş ile röportaj yapıldı. Röportajdan sonra Denktaş, muhabirlerin ona sürekli KKTC'nin ilan edileceği tarihi sorduğunu ama kendisinin onlara bir şey söylemediğini anlattı. Bu olayın ardından Hürriyet gazetesi yetkilileri, Almanya'dan bir telefoto makinesi getirdi ve benden onu alıp Kıbrıs'a götürmemi istediler.

O dönemde kimsede telefoto yoktu. Bana makineyi anlattılar, KKTC ilan edildiğinde çektiğim fotoğrafları onunla Türkiye'ye gönderecektik. Gider gitmez deneme yaptık ve işe yaradığını gördük.”

KKTC'nin İlanını Tek Ben Fotoğrafladım...

“Türkiye'de Denктаş ile yaşadığımız olayın üzerinden bir ay geçmişti. Bir gece Denктаş ki o gece 14 Kasım 1983'ün gecesiydi-tüm milletvekillerini evinde toplantıya çağırdı. Toplantıda Dr. Fazıl Küçük ve tüm milletvekilleri vardı. Orada ertesi gün KKTC'nin ilan edileceği kararı verildi. Cumhuriyetin ilan edilmesine karşı olan bazı milliyetçi milletvekilleri vardı, bunun beni ne kadar şaşırttığını da hiç unutamam. Telefon hatlarının kesik oluşunu ve kimseye ulaşmanın ve fikir almanın mümkün olmadığını hatırlıyorum. Türkiye'nin Lefkoşa Büyükelçisine ulaşmaya çalışıyorlardı, fikir alacaklardı ama hatlar kesikti ve ertesi gün Cumhuriyet ilan edilene kadar da kesik kaldı. Gece toplantıdan sonra bazı kişiler köyleri gezip halka ertesi gün KKTC'nin ilan edileceğini anlatıp meclise gelmelerini istedi.

KKTC'nin ilan edildiği 15 Kasım günü Dr. Fazıl Küçük, Rauf Denктаş, tüm milletvekilleri Cumhuriyet Meclisi'ne geldi. Ben de fotoğraf çekmek için oradaydım. Herkeste bir heyecan vardı. Dışarıda halk sevinç gösterileri yapıyordu. Dr. Küçük çok duygulanmıştı ve sevinç gözyaşı akıttı. O gün bir sürü fotoğraf çektim. Bir Denктаş'ın makinesi, bir de benim makinem vardı. O günü bu iki makine ile çektiğim fotoğraflarla ölümsüzleştirdim. O fotoğraflar tarihe geçti.

Fotoğrafları çeker çekmez Hürriyet'in bana verdiği telefoto aracılığıyla çektiklerimi Hürriyet'e gönderdim ve ilk kez orada yayınlandı. Başka fotoğraf çeken olmadığı için benim fotoğraflarım her yerde yayınlandı. Associated Press (AP) de benim çektiğim fotoğrafları dünyanın dört bir yanındaki abonelerine dağıttı. Bu benim için büyük bir gurur kaynağı ve unutamadığım anımdır.”

Denктаş İle Kleridis Arkadaştlar

Müzakerelerle ilgili anıları da çok Erdal Gökhan'ın...

“Rum lider Glafkos Kleridis ile Rauf Denктаş, Kıbrıs sorununa çözüm bulmak için müzakereler yapıyorlardı. Ben de onların toplantısını fotoğraflayacaktım. Biz görüşmenin olacağı odaya girdik. Fotoğrafçı olarak bir ben, bir de BM'nin fotoğrafçısı vardı. Orada 3-5 kare fotoğraf çektim. Kleridis ile biraz sohbet ettim. Bana nereli olduğumu sordu. Leymosunlu olduğumu söyledim. Biraz konuştuk.

Bir akşam da Denктаş ile birlikte Kleridis'in evine akşam yemeğine gittik. Bana 'Geldin mi Leymosunlu' dedi, hatırımı sordu. Orada da güzel fotoğraflar çektik. Kleridis ile Denктаş arkadaştlar, samimi bir ortamları vardı. İkisi de espriler yapar, gülerlerdi. Ama iş Kıbrıs sorununa gelince araları bozulurdu, hemen gerginleşirlerdi...”

Papadopulos Gizlice Sigara İçerdi

“Denктаş daha sonra müzakerelere Tasos Papadopulos ile devam etti. Denктаş ile görüşmesinde Papadopulos'un birkaç fotoğrafını çektim. Papadopulos yanıma geldi ve benden sigara içerken fotoğrafını çekmememi istedi. Bana 'Lütfen elimde sigara ile fotoğraf çekme' dedi. Kanser olduğu için sigara içmesi yasaktı ama yine de içmeye devam ediyordu. Karısının bilmesini istemediği için benden sigara içerken fotoğraf çekmememi istedi. Ben de ona söz verdim ve sigara içerken fotoğrafını çekmedim...”

Son Gece Yanında Olamadım

Denктаş'la yakınlığı hep sürdü Erdal Gökhan'ın, son güne kadar...

“Ben 1990 yılında ciddi bir rahatsızlık yaşadım ve iki ay boyunca hiç konuşamadım. Bu hastalığım süresince Denктаş beni hiç yalnız bırakmadı. Benimle ilgilendi. Zaten hastalığım da ilk kez onunla konuşurken fark edildi. Bir anda alakasız şeyler söylemeye başladım, sonra eve gittim ve daha da kötüleştik ve hastanede anlaşıldı ki beyin kanaması geçirmişim.

Denктаş'ın hastalığı ve ölümünde de ben hasta olmama rağmen onunla ilgilendim. Kutuların içine haplarını dizedim. Ölümünden önceki gece beni istemiş, 'Bana Erdal'ı çağırın' demiş. Ama bana haber vermedikleri için yanına gidemedim, ertesi gün sabah gittiğimde ağırlaşmıştı durumu. O halini de fotoğrafladım ama o fotoğrafları kimse görmedi daha. O gece beni neden istediğini, ne söyleyeceğini hiç bilemedim. Bunun üzüntüsünü hala yaşarım...”

Filmi Dijitale Tercih Ederim

Erdal Gökhan, 50 yıldır fotoğrafla içiçe. Yeni teknolojileri de takip ediyor. Ama film ile çekilen fotoğraflardan aldığı zevki dijitalden alamadığını söylüyor...

“Benim şu anda 17-18 tane çeşitli fotoğraf makinem var. Son yıllarda dijital fotoğraf makineleri yaygınlaştı. Ben dijital çekilen fotoğraftan, filmle aldığım zevki alamam. Eskiden biz fotoğraf çekerken, gazetede kullanılacağı yeri dahi düşünerek titizlikle çekerdik.

Çünkü çekebileceğimiz film sayısı sınırlıydı. En iyisini çekmeye çalışırdık. Şimdi dijital makinelerde böyle bir sınır yok, dolayısıyla fotoğraf çekerken en iyisini çekmek için çok da fazla özen gösterilmiyor. Çünkü bir sürü fotoğraf içinden en iyisi seçiliyor.

Bir de eski makinelerde çektiğin fotoğrafı, çektiğin anda göremezdin. Ancak karanlık odada görebilirdin. Yani iyi çekemediyse ancak o zaman fark ederdin ve çok geç olurdu. Ama bugün fotoğraf makinelerinde, çektiğin fotoğrafı aynı anda görebileceğin teknoloji var. Bu bir avantaj. Filmle fotoğraf çekmek ustalık, bilgi ve deneyim gerektirir. Fotoğraf makinesine tam hakim olmalıydın. Şimdi dijital makinelerle fotoğraf çekmek daha kolay. Buna rağmen ben her zaman filmi, dijitale tercih ederim. Her gün elimden geldiğince gazeteleri takip ediyorum. Haber ve fotoğrafları inceliyorum. Bana sanki fotoğrafların ruhu yokmuş gibi geliyor, olayları tam olarak yansıtamadıklarını düşünüyorum.

TAK'ta çalıştığım yıllarda, fotoğraf çektikten sonra kuruma döner ve karanlık odada fotoğrafı temizler, sonra aralarından olayı en iyi yansıtanı seçerdik. Seçimi yaptıktan sonra odacıya verirdik ve o da gazetelere dağıtımını yapardı. Bugünkü koşullara göre şartlar çok daha zordu. Şimdi gelişen teknoloji birçok şeyi kolaylaştırdı.”

Öğrenmeye Açık Olun

Meslek hayatı başarılar ve ödüllerle dolu olan Erdal Gökhan, gençlere yeniliklere ve öğrenmeye açık olmaları tavsiyesinde bulundu...

“Benim bugün fotoğrafçılıkla uğraşan, foto muhabiri olan, olmak isteyenlere en önemli tavsiyem yeniliklere açık olmalarıdır. Her zaman araştırırsınlar, fikir danışınlar ve öğrenmeyi hiç bırakmasınlar. Bu meslekle ilgili birçok kurslar var. Eğitim almalarının önemli olduğunu düşünüyorum. Kurslara katılmak görüş açılarını genişletir, yeni görüşler edinmelerini sağlar. Meslek hayatımın çeşitli dönemlerinde Türkiye’de birçok kez eğitim aldım. Bir eğitimde bana film verip, fotoğraf çekmemi istediler, gidip bir sürü fotoğraf çektim. Sonra o fotoğraflara bakarak yaptığım yanlışları gösterdiler. Bunlar gelişmeyi sağlar.

Foto muhabiri, fotoğraf makinesini eline aldığı anda her şeyden soyutlanır. Ben fotoğraf çekerken duygularımı bir kenara bırakırım. Sadece fotoğrafı en iyi şekilde çekmeye konsantre olurum. Foto muhabirliği, basın sektöründeki diğer işler gibi zaman mevhununun olmadığı bir iştir. Haber, sadece mesai saatleri içinde yakalanamaz, dolayısıyla foto muhabirliği fedakarlık gerektiren bir iştir. Bu durum, foto muhabirinin aile ve sosyal yaşamını da etkiliyor. Eşim bana her zaman, 'kamera bizden, aileden önce geliyor' diyerek sitem etmiştir.

İki çocuğum var; bir kız, bir oğlan. Her ikisinin de doğumunu fotoğrafladım.

O anlar benim için unutulmazdır...”

Estetiğin, güven ve kalite ile buluşması...

Cosmoz Seri 6300

Cosmoz Seri 1100

Cosmoz Seri 1050-Pileli Sistem

ÖZTÜRK & ÖZEL DENİZALP ALÜMİNYUM

20. Sokak No: 36 Yeni Organize Sanayi Böl. Lefkoşa - KKTC
Tel: +90 392 444 01 23 - +90 392 225 41 35 Fax: 0392 225 42 14
E-mail: denizalp@denizalpaluminyum.com

www.denizalpaluminyum.com

ALFEMO®

Tüm Ev

5.750 TL

444 08 08

ŞAFAK HOME

Dr. Fazıl Küçük Bulvarı No. 48 (Hamitköy Yolu)

www.alfemo.com

ZİRAİ LEVAZIM, MAKİNE VE GIDA PAZARLAMA KOOPERATİFİ LTD.

NEW HOLLAND

NEW HOLLAND

NEW HOLLAND

NEW HOLLAND

GALLIGNANI

GALLIGNANI

FIMAKS

FIMAKS

Tarmak

ÖZALSAN

TEKYATAĞANLI

YULDUZ

ÖZALSAN

GASPARADO

GÜBRETAS
GÜBRE FABRİKALARI T.A.Ş.

tarımın doktoru

ZİRAİ LEVAZIM, MAKİNE VE GIDA PAZARLAMA KOOPERATİFİ LTD.

Tel: 22 83 123

